

Posodobitev urejene sodne prakse nove odločbe objavljene v prvem kvartalu 2021

Urejena sodna praksa je del paketa eINS – elektronski komentar ZFPPIPP z urejeno sodno prakso, ki je dostopen na portalu Založnika Tax-Fin-Lex: <https://www.tax-fin-lex.si/Home/Vsebina/e-Paket-INS>

© Ta dokument je namenjen samo uporabi naročnikov paketa eINS. Vsaka drugačna uporaba ali nadaljnja distribucija je prepovedana.

1. člen (vsebina zakona)

2. člen (prenos in izvajanje predpisov EU)

3. člen (namen opredelitve pojmov)

4. člen (kratice drugih zakonov)

5. člen (postopki zaradi insolventnosti)

6. člen (postopka prisilnega prenehanja)

7. člen (pravna oseba, podjetnik, zasebnik in potrošnik)

8. člen (poslovodstvo, organ nadzora in zastopniki pravne osebe)

9. člen (družbenik, pravila pravne osebe in delež)

10. člen (premoženje, obveznosti in kapital)

11. člen (kratkoročna in dolgoročna plačilna sposobnost; kapitalska ustreznost; dolgoročni viri financiranja)

12. člen (pravila poslovnofinančne stroke in stroke upravljanja podjetij)

13. člen (finančno poslovanje)

14. člen (insolventnost)

1. Splošno

2. Dokazni standard

- ♦ Pritožbeno sodišče odgovarja, da mora sodišče terjatev predlagatelja za začetek stečajnega postopka obravnavati po dveh vidikih, kot procesno upravičenje upnika kot upravičenega predlagatelja, za kar zadostuje verjetno izkazana terjatev, in kot podlago za ugotovitev insolventnosti dolžnika, kjer je stopnja izkazanosti višja in sicer na ravni prepričanja.

VSL Sklep Cst 345/2020, 16. 9. 2020

3. Trajnejša nelikvidnost

4. Neizpodbojna domneva

5. Dolgoročna plačilna nesposobnost

6. Po potrjeni prisilni poravnavi ali poenostavljeni prisilni poravnavi

7. Insolventnost in delovno razmerje

8. Kazniva dejanja

- ♦ Tudi če je bila 30. 12. 2010 dejansko že podana insolventnost družbe G., je za obravnavano zadevo bistveno, da je insolventnost po določilih Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi

insolventnosti in prisilnem prenehanju (v nadaljevanju ZFPPIPP) potrebno izračunati, saj se insolventnost v skladu z določili ZFPPIPP ocenjuje glede na konkretne številke in procenete in le teh ni mogoče izračunati brez računovodskih izkazov. Zgolj ugibanje brez računovodskih izkazov pa je teoretično mogoče le v primeru, če je stanje insolventnosti že res očitno in ga ni potrebno ugotavljati, saj o tem ni dvoma. V konkretnem primeru pa ni šlo za tako očiten primer, da bi bilo o insolventnosti mogoče govoriti ne da bi jo računovodsko ali matematično preizkušali.

VSM Sklep II Kp 58932/2011, 22. 12. 2020

Iz obrazložitve:

12. Pritožbi zagovornika obdolženega V. in zagovornice obdolženega Š. nadalje po oceni pritožbenega sodišča utemeljeno izpostavljata tudi, da insolventnost družbe G. G.P. d.d. v inkriminiranem obdobju sploh ni bila izračunana niti drugače ugotovljena. Zagovornica obdolženega Š. pri tem izpostavlja tudi, da vložen predlog za uvedbo stečajnega postopka nad družbo G. tega v ničemer ne spremeni, saj zakon predlogu za uvedbo stečajnega postopka ali obvestilu o vloženem predlogu za uvedbo stečajnega postopka ne daje pravnih posledic, ki bi jih bilo mogoče enačiti s funkcijo obstoja insolventnosti družbe v zvezi s katero je bil vložen predlog za uvedbo stečaja. Tudi če je bila 30. 12. 2010 dejansko že podana insolventnost družbe G. je za obravnavano zadevo bistveno, da je insolventnost po določilih Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju (v nadaljevanju ZFPPIPP) potrebno izračunati, saj se insolventnost v skladu z določili ZFPPIPP ocenjuje glede na konkretne številke in procenete in le teh ni mogoče izračunati brez računovodskih izkazov. Zgolj ugibanje brez računovodskih izkazov pa je teoretično mogoče le v primeru, če je stanje insolventnosti že res očitno in ga ni potrebno ugotavljati, saj o tem ni dvoma. V konkretnem primeru pa ni šlo za tako očiten primer, da bi bilo o insolventnosti mogoče govoriti ne da bi jo računovodsko ali matematično preizkušali. Do dne 5. 1. 2010 insolventnost družbe G. tako ni bila niti izračunana niti drugače ugotovljena. Zaključki prvostopnega sodišča o tem, da sta obdolženca torej v času obravnavanega kaznivega dejanja vedela, da je družba G. insolventna, so zato zmotni. Da bi sodišče v zvezi insolventnosti moralo ugotavljati kdaj je bila izdelana bilanca oziroma zaključni račun G. P. po stanju 30. 12. 2010, pa v pritožbi obširno obrazlaga tudi zagovornik obdolženega V.
13. Zakonski znak obravnavanega kaznivega dejanja je nezmožnost za plačilo, pri čemer se nezmožnost plačila presoja po 14. členu ZFPPIPP. V skladu z navedenim določilom pa je opredeljena insolventnost kot položaj, ki nastane, ko dolжник v daljšem obdobju ni sposoben poravnati vseh svojih obveznosti, ki so zapadle v tem obdobju, ali postane dolgoročno plačilno nesposoben. Pri dolžniku, ki je pravna oseba velja, da je dolжник trajneje nelikviden, če za več kot dva meseca zamuja z izpolnitvijo ene ali več obveznosti v skupnem znesku, ki presega 20 % obveznosti izkazanih v zadnjem javno objavljenem letnem poročilu. In prav to se je obdolženima V. in Š. tudi očitalo. Da sta vedela, da je družba G. G.P. d.d. najkasneje 30. 12. 2010 postala v skladu s 14. členom ZFPPIPP insolventna, pa sta kljub temu izvedla v izreku opisano cesijo v korist T.A.
14. Sodišče prve stopnje je med dokaznim postopkom obravnavalo več strokovnih pa tudi izvedenskih mnenj ter poročil, ki so se nanašala na finančno stanje G.A v obravnavanem časovnem obdobju in tik pred tem. Vendar izpodbijana sodba tudi po oceni pritožbenega sodišča nima jasnih razlogov o tem, na čem konkretno temeljijo zaključki o vedenju obdolženih Š. in V. o insolventnosti družbe G. v časovnem obdobju od 5. 1. 2011 do 18. 2. 2011. Sodišče v svoji sodbi sicer navaja okoliščine, ki kažejo, da so obdolženci bili seznanjeni z slabo finančno situacijo G.A, saj je obdolženi V., kot na več mestih v izpodbijani sodbi izpostavlja tudi prvostopno sodišče, že v drugi polovici leta 2010 opozarjal na slabo finančno stanje (točka 71 sodbe), pa tudi M.B. je ugotavljal verjetnost dolgoročne plačilne sposobnosti G.A (točka 70 sodbe), vendar navedeno ter ostali razlogi, ki jih navaja prvostopno sodišče, vključno s predlogom za stečaj, kot to pravilno izpostavljata pritožbi zagovornikov, ne izkazuje vedenja obdolžencev o definitivni insolventnosti, ki jo je v svojem izvedenskem mnenju z dne 16. 3. 2011 sicer ugotovil dr. D.D. Da bi navedeno izhajalo iz kakršnegakoli letnega poročila, kot to terjata 14. člen ZFPPIPP in da bi s takšnim poročilom bila obdolženca tudi seznanjena, pa iz razlogov izpodbijane sodbe ne izhaja. Prvostopno sodišče v svoji sodbi namreč navaja le, da se je insolventnost napovedovala že v drugi polovici leta 2010, še posebej intenzivno pa v decembru 2010. Navedeno torej le nakazuje insolventnost in kot to utemeljeno izpostavljata pritožbi, ne pomeni, da je bila družba G. tudi dejansko insolventna in da sta bila obdolženca o tem, na v skladu z zakonom določen način, tudi seznanjena. Kot je že navedeno, pa tudi vložen predlog za stečaj sam po sebi, kot to izpostavljata zagovornika, nikakor ne izkazuje, da je neka družba insolventna, saj je nenazadnje tak predlog lahko vložen tudi zlonamerno.

15. člen (finančno prestrukturiranje)

16. člen (insolventni dolžnik)

17. člen (identifikacijski podatki o dolžniku in upniku)

18. člen (ožje povezana oseba)

- ♦ V postopku prisilne poravnave med insolventnim dolžnikom oziroma njegovimi lastniki na eni strani in dolžnikovimi upniki na drugi strani obstoji konstantno nasprotje interesov. Dolžnikov interes je razbremeniti se insolventnosti, interes njegovih lastnikov je obdržati nezmanjšane poslovne deleže, interes upnikov pa je iztržiti čim višje poplačilo svojih terjatev. Da bi se to nasprotje interesov ohranilo, je sodna praksa prebila strogo formalna določila o prepovedi imenovanja posameznih upnikov v upniški odbor iz drugega odstavka 78. člena ZFPPIPP. Ob upoštevanju sodne prakse je na podlagi 2. točke drugega odstavka 78. člena ZFPPIPP, ki ne dela razlike med direktorjem insolventnega dolžnika in lastnikom njegovega poslovnega deleža (če je lastništvo tega deleža višje od 0,5%), ter ob upoštevanju 5. točke 78. člena ZFPPIPP, po prepričanju pritožbenega sodišča v tem postopku podana ovira za imenovanje upnika T. d. o. o. v UO. Upnik T. d. o. o. je v UO naveden kot prvi, torej kot največji upnik insolventnega dolžnika. Lastnika 100 odstotnega poslovnega deleža te družbe sta C. C. in B. B., ki sta oče in sin. Slednji je tudi direktor tega upnika. Kot taka se štejeta za ožje povezano osebo s B. B. Ta pa je skupaj z A. A. samim, eden od edinih dveh družbenikov edinega lastnika insolventnega dolžnika, to je družbe K. d. o. o. B. B. je hkrati tudi direktor te družbe.

VSL Sklep Cst 438/2019, 3. 10. 2019

19. člen (ločitvena pravica; ločitveni upnik)

- ♦ Upnik bi lahko po stališču avtorja izjavo o umiku prijavljene terjatve podal do izdaje sklepa o razdelitvi stečajne mase. V konkretnem primeru je bila priznana terjatev, ločitvena pravica pa je bila prerekana. To pomeni, da ločitvena pravica ni bila pravnomočno ugotovljena s pravnomočnim sklepom o preizkusu terjatev in ločitvenih pravic. Do pravnomočnega sklepa o razdelitvi posamezne posebne razdelitvene mase ima upnik možnost prijavljeno ločitveno pravico umakniti. Zato ni pravno odločilnega pomena, ali je postal sklep o preizkusu prijavljenih ločitvenih pravic pravnomočen ali ne. Od trenutka, ko je upnik (tožena stranka v tem postopku) umaknila prijavo ločitvene pravice, ki ne bo mogla biti upoštevana v sklepu o razdelitvi posebne razdelitvene mase, tožeča stranka nima več pravnega interesa za vztrajanje pri tožbenem zahtevku. Tožeča stranka je imela zaradi pravnomočnega napotitvenega sklepa pravni interes za vložitev tožbe 13. 8. 2019. Končni seznam preizkušenih terjatev je bil sestavljen 11. 7. 2019, sklep o preizkusu terjatev in ločitvenih pravic je postal pravnomočen 30. 7. 2019. Tožena stranka bi morala takoj po 18. 4. 2019 umakniti prijavo ločitvene pravice in bi preprečila vložitev tožbe. Tožeča stranka pa bi morala takoj, ko je ugotovila, da dolžnik ni več zemljiško knjižni lastnik sporne nepremičnine, umakniti tožbo in bi se lahko sklicevala na smiselno zadnji del stavka 158. člena ZPP, ki ureja vprašanje povrnitve stroškov postopka, če tožeča stranka umakne tožbo takoj, ko je tožena stranka izpolnila zahtevek. S tem bi preprečila nadaljnje pravdne stroške, ker je bil odgovor na tožbo vložen šele 4. 1. 2020. Večji del odgovornosti za nastale stroške je, glede na pojasnjeno, na toženi stranki.

VSL Sklep I Cpg 571/2020, 8. 10. 2020

20. člen (nedenarna, zavarovana in nezavarovana terjatev)

- ◆ Če se tekom pravnega postopka nad toženo stranko začne stečajni postopek, mora tožeča stranka zaradi načela koncentracije stečajnega postopka (prvi odstavek 227. člena ZFPPIPP) v zakonsko določenem roku prijaviti vtoževano terjatev v stečajnem postopku, sicer terjatev v razmerju do stečajnega dolžnika preneha. Vendar pa to velja le za terjatve iz 20. člena ZFPPIPP. Če pa teče pravdni postopek proti stečajnemu dolžniku glede tožbenega zahtevka, v katerem ni vsebovana terjatev iz 20. člena ZFPPIPP, se pravdni postopek nadaljuje (ko ga prevzame stečajni upravitelj ali ko ga sodišče pozove, da to stori – prvi odstavek 208. člena ZPP) in mora sodišče o takem zahtevku meritorno odločiti. Za usodo tega pravnega postopka je bistveno, ali predstavljata primarni in prvi podredni tožbeni zahtevek tako nedenarno terjatev, ki se z začetkom stečajnega postopka pretvori v denarno terjatev (prvi odstavek 253. člena ZFPPIPP). Nedenarna terjatev po drugem odstavku 20. člena ZFPPIPP je le taka zahteva za izpolnitev nedenardne dajatve ali izvedbo storitve, ki neposredno vpliva na obseg stečajne mase. V sodni praksi je bilo že večkrat zavzeto stališče, da v primeru izbrisne tožbe ne gre za tako terjatev.

VSL Sklep I Cp 1010/2019, 14. 11. 2019

20.a člen (finančna in poslovna terjatev)

21. člen (prednostne, podrejene in navadne terjatve)

- ◆ Obravnavane obveznosti, ki se izterjujejo, imajo naravo prednostnih nezavarovanih terjatev skladno z drugim odstavkom 21. člena ZFPPIPP. Za tovrstne obveznosti pa odpust obveznosti ne učinkuje, kot je določeno v drugem odstavku 408. člena ZFPPIPP, ki po noveli ZFPPIPP-G, ki velja od 26. 4. 2016 in je merodajen tudi v obravnavani zadevi, določa, da odpust obveznosti ne učinkuje med drugim tudi za prednostne terjatve iz drugega odstavka 21. člena ZFPPIPP. Za tolmačenje, kakršnega podaja tožnica, češ da gre za njene lastne prispevke, ki zato ne sodijo pod 21. člen ZFPPIPP, sodišče v zakonskem besedilu drugega odstavka 21. člena ZFPPIPP ne vidi nobene osnove, saj se cit. določilo izrecno nanaša na prispevke, torej prispevke v splošnem, in ne daje osnove za izvzem „lastnih“ prispevkov, kot jih imenuje tožnica.

UPRS Sodba I U 2505/2018-7, 19. 11. 2019

enako: UPRS Sodba I U 1961/2019-10, 22. 10. 2020, kjer gre za obveznosti iz naslova prispevkov za socialno varnost in v zvezi z njimi obračunanih obresti

- ◆ Z izpodbijanim sklepom terjane obveznosti predstavljajo prednostne terjatve v smislu drugega odstavka 21. člena ZFPPIPP, torej, da gre za nezavarovane terjatve za plačilo prispevkov, ki so nastale pred začetkom postopka zaradi insolventnosti. Terjani prispevki se nanašajo na obdobje avgusta 2017, nad tožnikom pa se je stečajni postopek začel 1. 9. 2017. Posledično so te terjatve izvzete iz odpusta po 2. točki sklepa o odpustu obveznosti.

UPRS Sodba I U 1926/2019-11, 15. 10. 2020

22. člen (izločitvena pravica; izločitveni upnik)

23. člen (vodilna in predpisana obrestna mera)

24. člen (dvostranska pogodba in vzajemno neizpolnjena dvostranska pogodba)

- ◆ Ni nobenega utemeljenega razloga, da bi bil kupec, ki je kupnino plačal v celoti, v stečajnem postopku nad prodajalcem v drugačnem pravnem položaju od kupca, ki jo je plačal v 95% (kar je dejansko v celoti, pa pravno gledano ne gre za izpolnitev v celoti). Položaj, pri katerem sta obe stranki delno izpolnili svojo obveznost, vendar jo je ena pogodbeni stranka izpolnila v večjem delu kot druga pogodbeni stranka, je po vseh bistvenih značilnostih enak položaju, pri katerem je ena pogodbeni stranka svojo obveznost izpolnila v celoti, druga pa v pretežnem delu. Zato je treba tudi za ta položaj uporabiti pravila o vzajemno neizpolnjenih dvostranskih pogodbah.

VSL Sodba in sklep I Cpg 25/2020, 25. 11. 2020

24.a člen (kvalificirana finančna pogodba in dogovor o izravnavi)

24.b člen (druga kvalificirana pogodba)

25. člen (pooblaščenec ocenjevalec)

26. člen (agencija)

27. člen (uporaba 2. poglavja)

28. člen (temeljne obveznosti posloводства)

- ◆ 249. člen ZFPPIPP tako ni mogoče razlagati drugače, kot določitev jasnega enoletnega roka, v katerem ne tečejo zastaralni roki za vse terjatve stečajnega dolžnika, ne glede na čas njihovega nastanka. Je pa seveda mogoče v tem času (času zadržanja zastaranja) takšne terjatve uveljaviti, saj zadržanje zastaranja (pod pogojem dospelosti terjatve) za to ni ovira.

VSM Sodba in sklep I Cpg 254/2019, 12. 2. 2020

29. člen (temeljne obveznosti članov nadzornega sveta)

30. člen (upravljanje tveganj)

31. člen (upravljanje likvidnostnega tveganja)

32. člen (spremljanje in zagotavljanje kapitalske ustreznosti)

33. člen (uporaba oddelka 2.2)

34. člen (obveznost enakega obravnavanja upnikov)

- ♦ 249. člen ZFPPIPP tako ni mogoče razlagati drugače, kot določitev jasnega enoletnega roka, v katerem ne tečejo zastaralni roki za vse terjatve stečajnega dolžnika, ne glede na čas njihovega nastanka. Je pa seveda mogoče v tem času (času zadržanja zastaranja) takšne terjatve uveljaviti, saj zadržanje zastaranja (pod pogojem dospelosti terjatve) za to ni ovira.

VSM Sodba in sklep I Cpg 254/2019, 12. 2. 2020

- ♦ Osnovna predpostavka za izpodbojnost plačil v zvezi s posli, ki so iz vidika družbe nujni za njeno redno poslovanje (za pritožnico ni sporno, da so bile z izpodbijanimi pravnimi dejanji poplačane terjatve toženke iz naslova dobav, ki sodijo v domet 3. točke drugega odstavka 34. člena ZFPPIPP), obstoj dejstva, da so bili v posledici teh plačil neenako obravnavani drugi upniki iz nujnih poslov stečajnega dolžnika (zatrjevano in izkazano mora biti, da le-ti niso mogli bili poplačani v celoti). Ker tožnica ni niti zatrjevala, da je bila neenakopravno obravnavana (tudi) ta skupina upnikov (tega ne zatrjuje niti v pritožbi, ker zmotno meni, da zadošča sklicevanje na neenakopravno obravnavo navadnih upnikov), je pravilna presoja sodišča, da iz tega razloga izpodbijana pravna dejanja niso izpodbojna in zahtevku posledično ni mogoče ugoditi.

VSM Sodba I Cpg 205/2020, 8. 1. 2021

35. člen (poročilo o ukrepih finančnega prestrukturiranja)

36. člen (sklic skupščine)

37. člen (vpis in vplačilo novih delnic)

38. člen (obveznost posloводства vložiti predlog za začetek stečajnega postopka)

- ◆ Po določbi prvega odstavka 44. člena ZFPPIPP in njegove 2. točke je posamezen član posloводства ali nadzornega sveta odgovoren upnikom za škodo iz prvega odstavka 42. člena ali prvega odstavka 43. člena tega zakona do višine dvakratnega skupnega zneska vseh njegovih prejemkov za opravljanje funkcije člana posloводства ali nadzornega sveta v letu, v katerem je bilo izvedeno ali opuščeno dejanje iz prvega odstavka 42. člena ali prvega odstavka 43. člena tega zakona, vendar pri članih posloводства srednje družbe ne manj kot 50.000 EUR. Glede na to, da tožbeni zahtevek znaša 50.000,00 EUR, je pravilno stališče sodišča prve stopnje, da ni bistveno, točno kolikšna škoda je nastala upnikom tožeče stranke, pač pa zgolj, da stanje ob zaključku postopka pred sodiščem prve stopnje kaže, da škoda dosega oz. presega 50.000,00 EUR. O tožbenem zahtevku za povrnitev škode na tej podlagi pa je, kot je pravilno ugotovilo sodišče prve stopnje, mogoče odločiti še preden je v stečajnem postopku znana točna višina poplačila terjatev stečajnih upnikov iz stečajne mase, saj ima poslovodja oz. član nadzornega sveta v primeru višjega poplačila upnikom v stečajnem postopku regresno terjatev do družbe (šesti do osmi odstavek 44. člena ZFPPIPP).

VSL Sodba I Cpg 297/2020, 2. 12. 2020

39. člen (obveznosti posloводства glede postopka prisilne poravnave)

40. člen (obveznosti posloводства po potrditvi prisilne poravnave)

41. člen (računovodska obravnava učinkov potrjene prisilne poravnave)

42. člen (odškodninska odgovornost članov posloводства)

- ◆ Po določbi prvega odstavka 44. člena ZFPPIPP in njegove 2. točke je posamezen član posloводства ali nadzornega sveta odgovoren upnikom za škodo iz prvega odstavka 42. člena ali prvega odstavka 43. člena tega zakona do višine dvakratnega skupnega zneska vseh njegovih prejemkov za opravljanje funkcije člana posloводства ali nadzornega sveta v letu, v katerem je bilo izvedeno ali opuščeno dejanje iz prvega odstavka 42. člena ali prvega odstavka 43. člena tega zakona, vendar pri članih posloводства srednje družbe ne manj kot 50.000 EUR. Glede na to, da tožbeni zahtevek znaša 50.000,00 EUR, je pravilno stališče sodišča prve stopnje, da ni bistveno, točno kolikšna škoda je nastala upnikom tožeče stranke, pač pa zgolj, da stanje ob zaključku postopka pred sodiščem prve stopnje kaže, da škoda dosega oz. presega 50.000,00 EUR. O tožbenem zahtevku za povrnitev škode na tej podlagi pa je, kot je pravilno ugotovilo sodišče prve stopnje, mogoče odločiti še preden je v stečajnem postopku znana točna višina poplačila terjatev stečajnih upnikov iz stečajne mase, saj ima poslovodja oz. član nadzornega sveta v primeru višjega poplačila upnikom v stečajnem postopku regresno terjatev do družbe (šesti do osmi odstavek 44. člena ZFPPIPP).

VSL Sodba I Cpg 297/2020, 2. 12. 2020

- ◆ Odškodninsko odgovornost posloводства po določbi 42. člena ZFPPIPP je treba uveljavljati v času trajanja stečajnega postopka nad stečajnim dolžnikom (H. d.o.o.) in je torej obstoj stečajnega dolžnika in stečajnega postopka materialnopravna predpostavka za vložitev tožbe. Pri terjatvi iz naslova odškodninske odgovornosti posloводства na podlagi 42. člena ZFPPIPP ne gre za pozneje najdeno premoženje. Navedeno nedvomno izhaja iz določb ZFPPIPP zlasti določbe prvega odstavka 42. člena,

ki določa odgovornost članov posloводства upnikom za škodo, ker v stečajnem postopku niso dosegli polnega plačila in določb petega odstavka 44. člena istega zakona, ki določa, da se odškodninski zahtevek po 42. in 43. členu tega zakona uveljavlja za račun vseh upnikov, tako da mora odgovorna oseba odškodnino plačati družbi kot stečajnemu dolžniku in da je to upravičen uveljavljati stečajni upravitelj v imenu družbe kot stečajnega dolžnika in vsak upnik, ki je v skladu s tem zakonom upravičen opravljati procesna dejanja v stečajnem postopku nad družbo v svojem imenu in za račun družbe kot stečajnega dolžnika. Pripomniti je, da gre pri predmetni odškodninski odgovornosti za *lex specialis* v razmerju do OZ in ZGD-1, kar pomeni, da se druge določbe (določbe OZ in ZGD-1) glede odškodninske odgovornosti uporabljajo samo, če ZFPPIP ne ureja drugače. Iz citiranih določb ZFPPIP je tako zaključiti, da sta začetek stečajnega postopka in obstoj stečajnega dolžnika posebni materialnopravni predpostavki odškodninske odgovornosti članov posloводства.

VSC Sodba Cpg 59/2020, 9. 9. 2020

43. člen (odškodninska odgovornost članov nadzornega sveta)

- ♦ Po določbi prvega odstavka 44. člena ZFPPIP in njegove 2. točke je posamezen član posloводства ali nadzornega sveta odgovoren upnikom za škodo iz prvega odstavka 42. člena ali prvega odstavka 43. člena tega zakona do višine dvakratnega skupnega zneska vseh njegovih prejemkov za opravljanje funkcije člana posloводства ali nadzornega sveta v letu, v katerem je bilo izvedeno ali opuščeno dejanje iz prvega odstavka 42. člena ali prvega odstavka 43. člena tega zakona, vendar pri članih posloводства srednje družbe ne manj kot 50.000 EUR. Glede na to, da tožbeni zahtevek znaša 50.000,00 EUR, je pravilno stališče sodišča prve stopnje, da ni bistveno, točno kolikšna škoda je nastala upnikom tožeče stranke, pač pa zgolj, da stanje ob zaključku postopka pred sodiščem prve stopnje kaže, da škoda dosega oz. presega 50.000,00 EUR. O tožbenem zahtevku za povrnitev škode na tej podlagi pa je, kot je pravilno ugotovilo sodišče prve stopnje, mogoče odločiti še preden je v stečajnem postopku znana točna višina poplačila terjatev stečajnih upnikov iz stečajne mase, saj ima poslovodja oz. član nadzornega sveta v primeru višjega poplačila upnikom v stečajnem postopku regresno terjatev do družbe (šesti do osmi odstavek 44. člena ZFPPIP).

VSL Sodba I Cpg 297/2020, 2. 12. 2020

- ♦ Odškodninsko odgovornost posloводства po določbi 42. člena ZFPPIP je treba uveljavljati v času trajanja stečajnega postopka nad stečajnim dolžnikom (H. d.o.o.) in je torej obstoj stečajnega dolžnika in stečajnega postopka materialnopravna predpostavka za vložitev tožbe. Pri terjatvi iz naslova odškodninske odgovornosti posloводства na podlagi 42. člena ZFPPIP ne gre za pozneje najdeno premoženje. Navedeno nedvomno izhaja iz določb ZFPPIP zlasti določbe prvega odstavka 42. člena, ki določa odgovornost članov posloводства upnikom za škodo, ker v stečajnem postopku niso dosegli polnega plačila in določb petega odstavka 44. člena istega zakona, ki določa, da se odškodninski zahtevek po 42. in 43. členu tega zakona uveljavlja za račun vseh upnikov, tako da mora odgovorna oseba odškodnino plačati družbi kot stečajnemu dolžniku in da je to upravičen uveljavljati stečajni upravitelj v imenu družbe kot stečajnega dolžnika in vsak upnik, ki je v skladu s tem zakonom upravičen opravljati procesna dejanja v stečajnem postopku nad družbo v svojem imenu in za račun družbe kot stečajnega dolžnika. Pripomniti je, da gre pri predmetni odškodninski odgovornosti za *lex specialis* v razmerju do OZ in ZGD-1, kar pomeni, da se druge določbe (določbe OZ in ZGD-1) glede odškodninske odgovornosti uporabljajo samo, če ZFPPIP ne ureja drugače. Iz citiranih določb ZFPPIP je tako zaključiti, da sta začetek stečajnega postopka in obstoj stečajnega dolžnika posebni materialnopravni predpostavki odškodninske odgovornosti članov posloводства.

VSC Sodba Cpg 59/2020, 9. 9. 2020

44. člen (omejitev, izključitev in uveljavitev odškodninske odgovornosti)

- ♦ Po določbi prvega odstavka 44. člena ZFPPIP in njegove 2. točke je posamezen član posloводства ali nadzornega sveta odgovoren upnikom za škodo iz prvega odstavka 42. člena ali prvega odstavka 43.

člena tega zakona do višine dvakratnega skupnega zneska vseh njegovih prejemkov za opravljanje funkcije člana posloводства ali nadzornega sveta v letu, v katerem je bilo izvedeno ali opušeno dejanje iz prvega odstavka 42. člena ali prvega odstavka 43. člena tega zakona, vendar pri članih posloводства srednje družbe ne manj kot 50.000 EUR. Glede na to, da tožbeni zahtevek znaša 50.000,00 EUR, je pravilno stališče sodišča prve stopnje, da ni bistveno, točno kolikšna škoda je nastala upnikom tožeče stranke, pač pa zgolj, da stanje ob zaključku postopka pred sodiščem prve stopnje kaže, da škoda dosega oz. presega 50.000,00 EUR. O tožbenem zahtevku za povrnitev škode na tej podlagi pa je, kot je pravilno ugotovilo sodišče prve stopnje, mogoče odločiti še preden je v stečajnem postopku znana točna višina poplačila terjatev stečajnih upnikov iz stečajne mase, saj ima poslovodja oz. član nadzornega sveta v primeru višjega poplačila upnikom v stečajnem postopku regresno terjatev do družbe (šesti do osmi odstavek 44. člena ZFPPIPP).

VSL Sodba I Cpg 297/2020, 2. 12. 2020

- ◆ Odškodninsko odgovornost posloводства po določbi 42. člena ZFPPIPP je treba uveljavljati v času trajanja stečajnega postopka nad stečajnim dolžnikom (H. d.o.o.) in je torej obstoj stečajnega dolžnika in stečajnega postopka materialnopravna predpostavka za vložitev tožbe. Pri terjatvi iz naslova odškodninske odgovornosti posloводства na podlagi 42. člena ZFPPIPP ne gre za pozneje najdeno premoženje. Navedeno nedvomno izhaja iz določb ZFPPIPP zlasti določbe prvega odstavka 42. člena, ki določa odgovornost članov posloводства upnikom za škodo, ker v stečajnem postopku niso dosegli polnega plačila in določb petega odstavka 44. člena istega zakona, ki določa, da se odškodninski zahtevek po 42. in 43. členu tega zakona uveljavlja za račun vseh upnikov, tako da mora odgovorna oseba odškodnino plačati družbi kot stečajnemu dolžniku in da je to upravičen uveljavljati stečajni upravitelj v imenu družbe kot stečajnega dolžnika in vsak upnik, ki je v skladu s tem zakonom upravičen opravljati procesna dejanja v stečajnem postopku nad družbo v svojem imenu in za račun družbe kot stečajnega dolžnika. Pripomniti je, da gre pri predmetni odškodninski odgovornosti za lex specialis v razmerju do OZ in ZGD-1, kar pomeni, da se druge določbe (določbe OZ in ZGD-1) glede odškodninske odgovornosti uporabljajo samo, če ZFPPIPP ne ureja drugače. Iz citiranih določb ZFPPIPP je tako zaključiti, da sta začetek stečajnega postopka in obstoj stečajnega dolžnika posebni materialnopravni predpostavki odškodninske odgovornosti članov posloводства.

VSC Sodba Cpg 59/2020, 9. 9. 2020

- ◆ 249. člen ZFPPIPP tako ni mogoče razlagati drugače, kot določitev jasnega enoletnega roka, v katerem ne tečejo zastaralni roki za vse terjatve stečajnega dolžnika, ne glede na čas njihovega nastanka. Je pa seveda mogoče v tem času (času zadržanja zastaranja) takšne terjatve uveljaviti, saj zadržanje zastaranja (pod pogojem dospelosti terjatve) za to ni ovira.

VSM Sodba in sklep I Cpg 254/2019, 12. 2. 2020

- ◆ 442. člen ZFPPIPP nudi dodatne možnosti za uveljavljanje terjatev upnikov in delavcev, ki so jih imeli zoper izbrisano pravno osebo zoper posloводство in člane nadzora, če se po izbrisu pravne osebe iz sodnega registra brez likvidacije izkaže, da je pravna oseba ob prenehanju imela obveznosti, kar pomeni, da bi morala že pred izbrisom opraviti finančno prestrukturiranje ali predlagati začetek stečajnega postopka. Možnost uveljavljanja odškodninske terjatve zoper posloводство po 442. členu ZFPPIPP ne izključuje drugih odškodninskih terjatev zoper posloводство, tudi ne terjatve na povračilo škode, ki jo je družbi (in ne neposredno njenim upnikom) povzročil poslovodja in je pripadala družbi, po njenem izbrisu pa premoženju izbrisane pravne osebe. Odškodninska terjatev, ki jo želi s predlagano začasno odredbo zavarovati upnik, ni identična odškodninski terjatvi, katere izterjavo omogoča 442. člen ZFPPIPP, saj gre za različna škodljiva protipravna ravnanja in pravno varstvo različnih oškodovancev.

VSL Sklep I Cpg 332/2020, 29. 7. 2020

44.a člen (taksna oprostitvev)

44.b člen (dolžnik v postopku preventivnega prestrukturiranja; uporaba pravil o postopkih zaradi insolventnosti)

44.c člen (namen postopka preventivnega prestrukturiranja; sporazum o finančnem prestrukturiranju)

44.d člen (razlog za začetek postopka preventivnega prestrukturiranja)

44.e člen (upniki kot stranke glavnega postopka preventivnega prestrukturiranja)

44.f člen (upravičeni predlagatelj)

44.g člen (procesne ovire za vodenje postopka preventivnega prestrukturiranja)

44.h člen (predlog za začetek postopka preventivnega prestrukturiranja)

44.i člen (sklep o dopolnitvi nepopolnega predloga za začetek postopka preventivnega prestrukturiranja)

44.j člen (odločanje o predlogu za začetek postopka preventivnega prestrukturiranja)

44.k člen (vpliv uvedbe postopka preventivnega prestrukturiranja na postopek prisilne poravnave in stečajni postopek)

44.l člen (nastanek in trajanje pravnih posledic postopka preventivnega prestrukturiranja)

44.m člen (vpliv začetka postopka preventivnega prestrukturiranja na izvršilne postopke in postopke zavarovanja)

44.n člen (zadržanje zastaranja in dospelosti terjatev)

44.o člen (pogoji za uveljavitev sporazuma o finančnem prestrukturiranju)

44.p člen (sklenitev sporazuma o finančnem prestrukturiranju in notarska hramba)

44.r člen (zahteva za potrditev sporazuma o finančnem prestrukturiranju)

44.s člen (sklep o dopolnitvi nepopolne zahteve za potrditev sporazuma o finančnem prestrukturiranju)

44.t člen (odločanje o zahtevi za potrditev sporazuma o finančnem prestrukturiranju)

44.u člen (ustavitev postopka preventivnega prestrukturiranja)

44.v člen (pravni učinki potrditve sporazuma o finančnem prestrukturiranju)

44.z člen (posebna prednost pri plačilu finančnih terjatev, ki nastanejo med postopkom preventivnega prestrukturiranja, in izključitev izpodbojnosti)

45. člen (uporaba 3. poglavja)

46. člen (načelo enakega obravnavanja upnikov)

47. člen (načelo zagotavljanja najboljših pogojev za plačilo upnikov)

- ◆ Lastninska pravica ni absolutna, temveč je (lahko) omejena zaradi dosega nekega drugega legitimnega cilja, ki se v danem primeru odraža v pravici upnikov do čim boljšega poplačila njihovih terjatev v stečajnem postopku. Ta je uzakonjena v določbi 47. člena ZFPPIPP, po kateri je postopek zaradi insolventnosti treba voditi tako, da se zagotovijo najugodnejši pogoji glede višine plačila in rokov za plačilo terjatev upnikov. Zakonodajalec je navedenemu cilju pripisal takšen pomen, da je pri tehtanju pravice do uporabe stanovanja ali družinske stanovanjske hiše, v kateri stanuje dolžnik kot lastnik in pravice upnikov do čim boljšega in čim hitrejšega poplačila njihovih terjatev, dal večjo težo oziroma prednost slednji. Omejitev lastninske pravice v danem primeru torej ima utemeljitev v omenjenem legitimnem cilju.

VSL Sklep Cst 360/2020, 30. 9. 2020

48. člen (načelo hitrosti postopka)

1. Instrukcijski roki
2. Prekinitev postopka
3. Nadzor upravitelja
4. Razno

48.a člen (obvezna mediacija v postopkih zaradi insolventnosti)

48.b člen (sporazumna mediacija pred vložitvijo tožbe)

49. člen (predhodni in glavni postopek zaradi insolventnosti)

50. člen (razlog za začetek postopka zaradi insolventnosti)

51. člen (stvarna pristojnost sodišča)

52. člen (krajevna pristojnost sodišča)

53. člen (sestava sodišča)

54. člen (predlagatelj postopka)

55. člen (stranke predhodnega postopka)

- ♦ Sklep o začetku postopka zaradi insolventnosti spada med sklepe, izdane v predhodnem postopku zaradi insolventnosti, zato imajo procesno legitimacijo za pritožbo proti temu sklepu tisti, ki imajo položaj stranke predhodnega postopka. Terjatve vseh treh upnic so v tem postopku izkazane, saj jih je v svojem predlogu navedel že predlagatelj (dolžnik) sam. Ker pa sta glede na podatke spisa svojo udeležbo v predhodnem postopku prijaviли le upnici E. E. in F. F., ne pa tudi upnica D. D., pritožba upnice D. D. ni dovoljena, saj zaradi navedene opustitve nima položaja stranke predhodnega postopka.

VSL Sklep Cst 292/2020, 14. 8. 2020

56. člen (stranke glavnega postopka)

57. člen (pridobitev procesne legitimacije upnika)

1. Splošno

2. Prenos terjatve

- ♦ Časovna točka, od katere je odvisna procesna legitimacija pridobitelja terjatve v postopku zaradi insolventnosti, je upraviteljeva seznanitev s prenosom terjatve. Ker pritožnik s pritožbo ni izkazal, da je bila o prenosu terjatve nanj upraviteljica obveščena že pred vložitvijo pritožbe zoper sklep o prodaji z dne 4. 3. 2020, torej ni izkazal svoje procesne legitimacije za vložitev pritožbe skladno s tretjim odstavkom 57. členom ZFPPIPP. Prvostopenjsko sodišče je zato imelo podlago za zavrženje njegove pritožbe v prvem odstavku 128. člena ZFPPIPP

VSL Sklep Cst 251/2020, 15. 7. 2020

Opozorilo N.P: Stališče sodišča, da novi upnik procesno legitimacijo v stečajnem postopku pridobi šele, ko o prenosu obvesti upravitelja, je pravno zmotno. Terjatev do dolžnika namreč preide na novega upnika že takrat, ko jo prejšnji upnik prenese (cedira) nanj (prvi odstavek 417. člena OZ). Obvestitev dolžnika o prenosu (v primeru stečaja upravitelja kot zakonitega zastopnika dolžnika) je pomembna samo za presojo, komu lahko dolžnik veljavno izpolni obveznost (z zornega kota upnika preneseno terjatev) (419. člen OZ).

- ♦ Tako sodišče kot upraviteljica navajata, da je bila terjatev prenesena na novega upnika – s prvega pritožnika na drugega pritožnika. To pa pomeni, da priznavata prenos terjatve in je s tem ta tudi dokazan. Čim pa je tako, sta pritožnika oba izpolnila, kar zahteva tretji odstavek 57. člena ZFPPIPP ob prenosu terjatve. Zato bi ta prenos moral biti upoštevan tudi v sklepu o preizkusu terjatev in z njim povezanim končnim seznamom preizkušenih terjatev. Glede na navedeno bi tako sodišče prve stopnje kot upraviteljica, ko prenos terjatve ni sporen, morala upoštevati spremembo upnika, saj tako določa 57. člen ZFPPIPP, to pa pravilno vključiti tudi v končni seznam preizkušenih terjatev (pred tem pa seveda že v dopolnjeni seznam preizkušenih terjatev) in v sklep o preizkusu terjatev. Razlogi, ki jih sodišče prve stopnje sicer navaja v izpodbijanem sklepu, da gre za prenos le zaradi pridobitve glasovalnih pravic, bodo pomembni šele pri presoji, ali je drugi pritožnik s prenosom terjatve pridobil glasovalne pravice in ali je preneseno terjatev glede na zakonska določila, predvsem glede na 190. člen ZFPPIPP, sploh dovoljeno prenesti na dolžnika kot stvarni vložek na podlagi povečanja osnovnega kapitala dolžnika. Takrat bo tako mogoče tudi preizkusiti trditve upraviteljice, da prvi pritožnik kot z dolžnikom povezana oseba na drugega pritožnika ni mogel prenesti več pravic, kot pa jih je sam imel, s čimer naj drugi pritožnik ne bi mogel pridobiti glasovalnih pravic.

VSL Sklep Cst 295/2020, 25. 8. 2020

58. člen (prenehanje procesne legitimacije upnika)

59. člen (rok za prijavo terjatve)

1. Splošno

2. Naknadne prijave

60. člen (vsebina prijave terjatve)

1. Popolnost prijave

- ◆ Tožeča stranka bi morala glede na pravnomočen napotitveni sklep v tožbi trditi in dokazati, da je pridobila ločitveno pravico na premoženju v lasti dolžnika in podati ustrezen zahtevek, v katerem bi določeno opisala premoženje, ki je predmet vtoževane ločitvene pravice. Pravilno je stališče tožene stranke, da temu s tožbo ni zadostila. Priloga ni sestavni del izreka sodbe, zato ne dopolnjuje opisa premoženja in je sklicevanje nanjo v izreku sodbe odveč. Pomembno pa je, da se tožbeni izrek (in enako izrek sodbe) sklicuje na št. zadeve 000, pod katero je vpisana zastavna pravica v Registru neposestnih zastavnih pravic, ker gre za javen in dostopen register in ki zato dopolnjuje nedoločen opis premoženja. Če bi tožeča stranka trdila, da je v zadevi št. 000 vpisanih 52 kosov različne opreme in bi bilo iz navedene zadeve dejansko tudi razvidno kot premoženje dolžnika 52 kosov različne opreme, bi bila tožba sklepčna.
VSL Sodba I Cpg 317/2020, 7. 7. 2020

- ◆ Seznam izvršilnih naslovov je zbir posamičnih izvršilnih naslovov, ki so, kot izhajajo iz seznama le-teh, vsi postali izvršljivi že pred začetkom stečajnega postopka. Zato ni nobenih ovir za prijavo terjatev iz teh izvršilnih naslovov na podlagi seznama, izdelanega po začetku stečajnega postopka. Iz seznama izvršilnih naslovov z dne 16. 6. 2017 pa izhajajo, da so posebej specifikirani posamični izvršilni naslovi tako za stroške prisilne izterjave davkov in prispevkov (sklepi o prisilni izterjavi) kot tudi izvršilni naslovi za izterjavo glob za prekrške za kršitev predpisov države (odločbe o prekršku in plačilni nalogi) z vsemi podatki iz 9. točke drugega odstavka 145. člena oziroma prvega in drugega odstavka 146. člena ZDavP-2. Posamezni izvršilni naslovi so v seznamu izvršilnih naslovov, ki je sam zase izvršilni naslov, dovolj specifikirani, da jih je mogoča identificirati, zato ne gre za nepopolno prijavo upničine terjatve oziroma za njeno formalno pomanjkljivost.
VSL Sklep Cst 437/2020, 12. 11. 2020

2. Prednostne terjatve

3. Obresti po začetku postopka zaradi insolventnosti

4. Dolžnost prijave pravnih stroškov

5. Stroški po umiku tožbe zaradi priznanja terjatve

6. Povračilo stroškov po četrtem odstavku

- ◆ Glede na to, da je bila toženkina terjatev zavarovana s hipoteko na tožnikovi nepremičnini, se je na podlagi drugega odstavka 298.a člena ZFPPIPP štela za prijavljeno v stečajnem postopku ter jo je upraviteljica bila dolžna vključiti v osnovni seznam preizkušenih terjatev. Ob takšnih zakonskih določbah je bila na podlagi tretjega odstavka 60. člena ZFPPIPP po pozivu stečajne upraviteljice dolžna le tej dati podatke, ki jih je zahtevala. Ker tega ni storila, je stečajna upraviteljica terjatev na podlagi določil ZFPPIPP upravičeno prerekala ter je bila posledično vložena tožba. Stroški postopka po tožbi na podlagi četrtega odstavka 60. člena ZFPPIPP bremenijo toženko (upnico), saj je bila ona zaradi nepredložitve podatkov tista, ki je dala povod za tožbo za ugotovitev neobstoja prerekane terjatve.
VSL Sklep II Cp 1332/2020, 22. 9. 2020
- ◆ Tožena stranka je prijavljeno terjatev tožeče stranke prerekala ne le iz razloga nepriložene pogodbe o prevzemu dolga, temveč tudi zaradi ugovora zastaranja. Ker je moralo sodišče o ugovoru zastaranja materialnopravno odločiti v obravnavani zadevi, pri povrnitvi stroškov ne pride v poštev določilo četrtega odstavka 60. člena ZFPPIPP. Bistveno je bilo, da je tožena stranka terjatvi ugovarjala iz razloga zastaranja posameznih obrokov. Za zastaranje teh pa je imela tožena stranka v prijavi terjatve navedena vsa dejstva in tudi dokaze. Kot se je izkazalo v postopku na prvi stopnji, je bil razlog za prerekanje

terjatve zmotno prepričanje tožene stranke, da je obročna terjatev zastarala, ker zanjo velja triletni zastaralni rok po drugem odstavku 356. člena OZ, čeprav bi že iz prijave terjatve v stečajno maso lahko ugotovila, da gre za judikatno terjatev, ki zastara v desetih letih od zapadlosti vsakega posameznega obroka in da terjatev ni zastarala.

VSC Sodba Cpg 92/2020, 12. 11. 2020

7. Razno

61. člen (izjava upravitelja o prijavljenih terjativah; osnovni seznam preizkušenih terjatev)

- ♦ Da bi upravitelj lahko korektno opravil svojo dolžnost preizkusa terjatev, mu mora na njegovo zahtevo potrebne podatke in dokumentacijo posredovati sam dolžnik. Njegovo sodelovanje pri tem je ključno zlasti še v primeru zatrjevanega obstoja izvršilnih naslovov in še vedno obstoječega dolga na njihovi podlagi. Le dolžniku je namreč znano, ali je katerikoli dolg iz izvršilnih naslovov že poplačal, zaradi česar je uveljavljena terjatev že prenehala ali pa odločba kot izvršilni naslov zaradi morebitnih postopkovnih ovir sploh še ni izvršljiva oziroma se nanj ne nanaša. Pritožnik namreč zmotno meni, da je v primeru obstoječih izvršilnih naslovov v postopku preizkusa terjatev še vedno mogoče s prerekanjem o obstoju in obsegu terjatve poseči v izvršilni naslov.

VSL Sklep Cst 437/2020, 12. 11. 2020

62. člen (ugovor proti osnovnemu seznamu preizkušenih terjatev)

- ♦ Zoper popravek osnovnega seznama upnik nima ugovora, ta popravek povzroči le, da z njegovo objavo znova začne teči rok za vložitev ugovora o prerekanju terjatev iz 63. člena ZFPPIPP v delu, v katerem je osnovni seznam preizkušenih terjatev popravljen.

VSL Sklep Cst 295/2020, 25. 8. 2020

63. člen (ugovor o prerekanju terjatve)

64. člen (ugovor insolventnega dolžnika o prerekanju terjatve)

65. člen (dopolnjeni seznam preizkušenih terjatev)

66. člen (ugovor proti dopolnjenemu seznamu preizkušenih terjatev)

67. člen (priznana in prerekana terjatev)

68. člen (verjetno izkazana terjatev)

69. člen (sklep o preizkusu terjatev)

70. člen (končni seznam preizkušenih terjatev)

71. člen (poznejši preizkus terjatev)

72. člen (posodabljanje končnega seznama preizkušenih terjatev)

73. člen (terjatve upnika za izračun deleža njegovih glasovalnih pravic)

- ♦ Razlogi, ki jih sodišče prve stopnje sicer navaja v izpodbijanem sklepu, da gre za prenos le zaradi pridobitve glasovalnih pravic, bodo pomembni šele pri presoji, ali je drugi pritožnik s prenosom terjatve pridobil glasovalne pravice in ali je preneseno terjatev glede na zakonska določila, predvsem glede na 190. člen ZFPPIPP, sploh dovoljeno prenesti na dolžnika kot stvarni vložek na podlagi povečanja osnovnega kapitala dolžnika. Takrat bo tako mogoče tudi preizkusiti trditve upraviteljice, da prvi pritožnik kot z dolžnikom povezana oseba na drugega pritožnika ni mogel prenesti več pravic, kot pa jih je sam imel, s čimer naj drugi pritožnik ne bi mogel pridobiti glasovalnih pravic. Prerekane terjatve upnika [ki ni pritožnik] sodišče prve stopnje ni spoznalo za verjetno. Ta upnik na podlagi 73. člena ZFPPIPP glasovalnih pravic nima, prav tako pa njegova terjatev ne bo upoštevana pri izračunu glasovalnih pravic. Pri tem se namreč upošteva le znesek vseh priznanih in verjetno izkazanih terjatev upnikov.

VSL Sklep Cst 295/2020, 25. 8. 2020

74. člen (osnova za izračun deleža glasovalnih pravic)

75. člen (procesna dejanja, o katerih odločajo upniki z glasovanjem)

76. člen (upniški odbor kot organ upnikov)

77. člen (oblikovanje upniškega odbora)

- ♦ V obravnavani zadevi je bil upniški odbor sicer oblikovan, vendar pa ima trenutno le dva člana, kar vse je izčrpno pojasnilo že sodišče prve stopnje. Pravilno je tudi njegovo stališče, da upniški odbor sploh ni sklepčen, saj se ga v nobenem primeru ne morejo udeležiti trije člani (primerjaj 90. člen ZFPPIPP). Stanje je torej trenutno tako, kot da upniški odbor sploh ne bi bil oblikovan, zato njegovega mnenja niti ni mogoče pridobiti.

VSL Sklep Cst 239/2020, 14. 7. 2020

78. člen (člani upniškega odbora)

- ♦ V postopku prisilne poravnave med insolventnim dolžnikom oziroma njegovimi lastniki na eni strani in dolžnikovimi upniki na drugi strani obstoji konstantno nasprotje interesov. Dolžnikov interes je razbremeniti se insolventnosti, interes njegovih lastnikov je obdržati nezmanjšane poslovne deleže, interes upnikov pa je iztržiti čim višje poplačilo svojih terjatev. Da bi se to nasprotje interesov ohranilo, je sodna praksa prebila strogo formalna določila o prepovedi imenovanja posameznih upnikov v upniški odbor iz drugega odstavka 78. člena ZFPPIPP. Ob upoštevanju sodne prakse je na podlagi 2. točke drugega odstavka 78. člena ZFPPIPP, ki ne dela razlike med direktorjem insolventnega dolžnika in lastnikom njegovega poslovnega deleža (če je lastništvo tega deleža višje od 0,5%), ter ob upoštevanju 5. točke 78. člena ZFPPIPP, po prepričanju pritožbenega sodišča v tem postopku podana ovira za imenovanje upnika T. d. o. o. v UO. Upnik T. d. o. o. je v UO naveden kot prvi, torej kot največji upnik insolventnega dolžnika. Lastnika 100 odstotnega poslovnega deleža te družbe sta C. C. in B. B., ki sta oče in sin. Slednji je tudi direktor tega upnika. Kot taka se štejeta za ožje povezano osebo s B. B. Ta pa je skupaj z A. A. samim, eden od edinih dveh družbenikov edinega lastnika insolventnega dolžnika, to je družbe K. d. o. o. B. B. je hkrati tudi direktor te družbe.

VSL Sklep Cst 438/2019, 3. 10. 2019

- ♦ Iz namenske in logične razlage določb 83. člena ZFPPIPP izhaja, da se odločitev sodišča prve stopnje o tem, ali pri upniku, ki je bil predlagan za izvolitev za člana upniškega odbora, obstaja ovira za izvolitev iz drugega odstavka 78. člena ZFPPIPP, lahko izpodbija šele s pritožbo proti sklepu o izvolitvi upniškega odbora.

VSL Sklep Cst 303/2020, 16. 9. 2020

- ♦ Ker je pritožnica ožje povezana oseba z osebo, ki je v zadnjih dveh letih pred uvedbo stečajnega postopka opravljala funkcijo člana posloводства pri stečajnem dolžniku, že iz tega razloga ne more biti članica upniškega odbora. Ker je upnica imetnica prednostne in ne navadne terjatve, jo sodišče tudi iz tega razloga pravilno ni imenovalo v v upniški odbor. Pri tem zakon nikjer ne določa, da bi morali imeti v upniškem odboru bivši zaposleni svojega člana. Njihove pravice, če so imetniki prednostnih terjatev, so namreč varovane že po samem zakonu preko določb, ki urejajo prednostno poplačilo prednostnih terjatev

VSL Sklep Cst 484/2020, 11. 11. 2020

79. člen (število članov upniškega odbora)

80. člen (imenovanje članov upniškega odbora)

- ♦ Ker pa pritožnik Z. d. o. o. kot novi upnik navaja, da je šele po preteku odločilnega presečnega dneva pridobil višjo terjatev, kot jo je na dan 31. 3. 2019 imel upnik M. d. o. o., je njegova pritožba neutemeljena, odločitev sodišča prve stopnje pa materialno pravno pravilna. Zakon namreč ne dopušča, da bi imele cesije terjatev do insolvenčnega dolžnika po preteku datuma iz 1. točke tretjega odstavka 80. člena ZFPPIPP za posledico spremembo odločitve o članih UO.

VSL Sklep Cst 438/2019, 3. 10. 2019

- ♦ Ker je pritožnica ožje povezana oseba z osebo, ki je v zadnjih dveh letih pred uvedbo stečajnega postopka opravljala funkcijo člana posloводства pri stečajnem dolžniku, že iz tega razloga ne more biti članica upniškega odbora. Ker je upnica imetnica prednostne in ne navadne terjatve, jo sodišče tudi iz tega razloga pravilno ni imenovalo v v upniški odbor. Pri tem zakon nikjer ne določa, da bi morali imeti v upniškem odboru bivši zaposleni svojega člana. Njihove pravice, če so imetniki prednostnih terjatev, so namreč varovane že po samem zakonu preko določb, ki urejajo prednostno poplačilo prednostnih terjatev

VSL Sklep Cst 484/2020, 11. 11. 2020

81. člen (razrešitev imenovanih članov upniškega odbora)

82. člen (zahteva upnikov za oblikovanje upniškega odbora v stečajnem postopku)

83. člen (volitve članov upniškega odbora)

- ♦ Iz namenske in logične razlage določb 83. člena ZFPPIPP izhaja, da se odločitev sodišča prve stopnje o tem, ali pri upniku, ki je bil predlagan za izvolitev za člana upniškega odbora, obstaja ovira za izvolitev iz drugega odstavka 78. člena ZFPPIPP, lahko izpodbija šele s pritožbo proti sklepu o izvolitvi upniškega odbora.

VSL Sklep Cst 303/2020, 16. 9. 2020

84. člen (sklep o izvolitvi upniškega odbora)

85. člen (prenehanje položaja člana upniškega odbora)

86. člen (razrešitev izvoljenih članov upniškega odbora in nadomestne volitve)

87. člen (pristojnosti upniškega odbora)

88. člen (postopek v zvezi z mnenjem ali soglasjem upniškega odbora)

- ♦ Če mora sodišče v skladu z ZFPPIPP o posamezni zadevi odločiti na podlagi mnenja upniškega odbora in ta v 15 dneh po objavi zahteve za mnenje odločitve o mnenju ne sprejme, velja, da je izpolnjena procesna predpostavka za odločitev sodišča v zvezi z mnenjem upniškega odbora. Izjav, ki sta jih v tem postopku podala upniška odbora, ni mogoče šteti za obrazloženi mnenji, vendar upniškega odbora ni mogoče prisiliti, da svoje mnenje obrazložijo. Če njihovo mnenje ni obrazloženo (soglasje pa niti ni potrebno), se na ta način upniški odbor odpove možnosti za tvorno sodelovanje pri oblikovanju stališča sodišča prve stopnje o določenem predlogu, o katerem lahko poda mnenje.

VSL Sklep Cst 202/2020, 18. 6. 2020

89. člen (postopek v zvezi z obravnavo poročil in mnenj upravitelja na upniškem odboru)

90. člen (odločanje upniškega odbora)

- ♦ V obravnavani zadevi je bil upniški odbor sicer oblikovan, vendar pa ima trenutno le dva člana, kar vse je izčrpno pojasnilo že sodišče prve stopnje. Pravilno je tudi njegovo stališče, da upniški odbor sploh ni sklepčen, saj se ga v nobenem primeru ne morejo udeležiti trije člani (primerjaj 90. člen ZFPPIPP). Stanje je torej trenutno tako, kot da upniški odbor sploh ne bi bil oblikovan, zato njegovega mnenja niti ni mogoče pridobiti.

VSL Sklep Cst 239/2020, 14. 7. 2020

91. člen (predsednik upniškega odbora)

92. člen (zastopanje člana upniškega odbora)

93. člen (udeležba na sejah upniškega odbora)

94. člen (sklic seje upniškega odbora)

95. člen (mesto zasedanja upniškega odbora)

96. člen (potek seje upniškega odbora)

96.a člen (dopisna seja upniškega odbora)

97. člen (položaj in pristojnosti upravitelja)

- ♦ Namen postopka osebnega stečaja je v tem, da bi vsi upniki iz premoženja stečajnega dolžnika prejeli plačilo svojih navadnih terjatev do stečajnega dolžnika hkrati in v enakih delih, pri čemer pa je stečajni upravitelj tisti, ki je v skladu z namenom ZFPPIPP upravičen in pooblaščen voditi posle insolventnega dolžnika ter ga zastopati pri procesnih in drugih pravnih dejanjih v zvezi s preizkusom terjatev ter ločitvenih in izločitvenih pravic. Njegova skrb je v prvi vrsti namenjena varstvu koristi upnikov, zato je v skladu z namenom stečajne zakonodaje pooblaščen za zastopanje stečajnega dolžnika pri vseh poslih in postopkih, ki kakorkoli vplivajo na obseg stečajne mase, torej tudi v smislu večanja obsega dolžnikovega premoženja.

VSL sklep Cst 551/2020, 6. 1. 2021

98. člen (obveznosti upravitelja)

- ♦ Sodišče prve stopnje je ravnanje toženca kot stečajnega upravitelja presoјalo po strožjih merilih, ki veljajo za dobrega strokovnjaka (drugi odstavek 6. člena Obligacijskega zakonika) in 98. - 101. člen Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju ter ugotavljalo, ali so izkazane vse odškodninske predpostavke po prvem odstavku 131. člena OZ - to je škoda, protipravno ravnanje in vzročna zveza med tem ravnanjem in škodo, v zvezi s čemer je bilo dokazno breme na tožniku, medtem ko je na tožencu bilo dokazno breme, da dokaže, da za nastanek škode ni kriv.

VSM Sodba I Cp 721/2019, 21. 1. 2020

99. člen (redna poročila upravitelja)

100. člen (izredna poročila upravitelja)

101. člen (navodila sodišča upravitelju)

102. člen (odškodninska odgovornost upravitelja)

103. člen (nagrada upravitelja)

- 1. Predpis, ki se uporabi za odmero nadomestila**
- 2. Nagrada upravitelja v postopku prisilne poravnave**
- 3. Nadomestilo za izdelavo otvoritvenega poročila**

- ♦ Pravilnik o tarifi za odmero nagrade upravitelja v postopkih zaradi insolventnosti in prisilne likvidacije ter stroških, do povrnitve katerih je upravitelj v teh postopkih upravičen, v 5. členu določa, da se nadomestilo upravitelja za izdelavo otvoritvenega poročila odmeri glede na osnovo za izračun, to pa je vrednost premoženja, izkazana v otvoritveni bilanci stanja stečajnega dolžnika. Glede na navedeno je torej odmera upraviteljičinega nadomestila v višini 24.400,00 EUR neposredno povezana z njeno napačno ceno premoženja v tem postopku. Ne samo, da je upraviteljica sama ocenjevala premoženje, kar je že samo po sebi kršitev določb ZFPPIPP (327. člen), pač pa je to premoženje povsem napačno ocenila in si je od takšne napačne ceno (napihnjena cena je povečala vrednost premoženja dolžnika) obračunala nadomestilo. V tem primeru je ustavnoskladna razlaga tretjega odstavka 104. člena ZFPPIPP takšna, da ob opisani kršitvi obveznosti, na kateri temelji odmera za nadomestilo, upravitelj ni upravičen do njega. V nasprotnem primeru bi sodišče omogočilo, da se upravitelj okoristi s kršitvijo obveznosti, ki jih je storil v času, ko je bil upravitelj pri nekem dolžniku, kar bi pomenilo izigravanje ureditve stečajnih postopkov in osiromašenje stečajne mase na račun upnikov.

VSL Sodba I Cpg 600/2020, 18. 11. 2020

- 4. Nadomestilo za preizkus terjatev**

- ♦ Pritožbeno sodišče ugotavlja, da je upnica v prijavi terjatve za vse prijavljene terjatve navedla, da gre za neporavnane obveznosti dolžnika, ki so prihodek proračuna Republike Slovenije. Ali je kot taka zapisana v prijavi ali ne, ni pomembno. Pravno naravo terjatve je namreč mogoče ugotoviti le iz opisa dejstev in iz priloženih dokazov k prijavi terjatve. Na podlagi dejstev, ki jih je upnica navedla v prijavi in dokazov, ki jih je k prijavi priložila, neutemeljeno očita sodišču prve stopnje, da bi moralo ugotoviti, da je prijavila eno terjatev, ki temelji na isti dejanski in pravni podlagi. Že iz uvodnega stavka o pripojitvi dveh družb k dolžniku in iz priloženih listin izhaja, da je v prijavi zajetih več terjatev, ki temeljijo na različnih seznamih izvršilnih naslovov, izdanih zoper tri pravne osebe. Zgolj na podlagi dejstva, da se je določena pravna oseba pripojila k stečajnemu dolžniku, terjatve zoper njo ni mogoče skupaj s terjatvijo zoper dolžnika opredeliti za eno terjatev, če ne temeljita na isti dejanski in pravni podlagi. Iz priloženih listin pa ne izhaja, da vsi seznam izvršilnih naslovov temeljijo na enaki pravni podlagi. Nekateri seznam izvršilnih naslovov temeljijo na odločbah o davčnem inšpekcijskem pregledu, nekateri na odločbah o odmeri davka na nepremičnine, nekateri pa na obračunu DDV. Že na podlagi navedenih dejstev izhaja, da je imela upnica do stečajnega dolžnika ne le eno, pač pa več terjatev. Ker je nadomestilo nagrade za preizkus terjatev odvisno od števila pravočasno prijavljenih terjatev in v zvezi s tem posredno tudi z obsegom dela, ki je potreben za preizkus vsake od teh terjatev, upnica glede na neizpodbitne razloge sodišča prve stopnje o ugotovljenem številu preizkušenih pravočasno prijavljenih terjatev upnikov neutemeljeno očita sodišču prve stopnje zmotno uporabo materialnega prava.

VSL Sklep Cst 323/2020, 2. 9. 2020

5. Nadomestilo za unovčenje in razdelitev stečajne mase
6. Nadomestila, ki jih vključuje nagrada upravitelja
7. Razno

104. člen (odmera in plačilo nagrade upravitelja)

1. Splošno

2. Razrešitev upravitelja

- ♦ Pravilnik o tarifi za odmero nagrade upravitelja v postopkih zaradi insolventnosti in prisilne likvidacije ter stroških, do povrnitve katerih je upravitelj v teh postopkih upravičen, v 5. členu določa, da se nadomestilo upravitelja za izdelavo otvoritvenega poročila odmeri glede na osnovo za izračun, to pa je vrednost premoženja, izkazana v otvoritveni bilanci stanja stečajnega dolžnika. Glede na navedeno je torej odmera upraviteljičinega nadomestila v višini 24.400,00 EUR neposredno povezana z njeno napačno ceno premoženja v tem postopku. Ne samo, da je upraviteljica sama ocenjevala premoženje, kar je že samo po sebi kršitev določb ZFPPIPP (327. člen), pač pa je to premoženje povsem napačno ocenila in si je od takšne napačne cene (napihnjena cena je povečala vrednost premoženja dolžnika) obračunala nadomestilo. V tem primeru je ustavnoskladna razlaga tretjega odstavka 104. člena ZFPPIPP takšna, da ob opisani kršitvi obveznosti, na kateri temelji odmera za nadomestilo, upravitelj ni upravičen do njega. V nasprotnem primeru bi sodišče omogočilo, da se upravitelj okoristi s kršitvijo obveznosti, ki jih je storil v času, ko je bil upravitelj pri nekem dolžniku, kar bi pomenilo izigravanje ureditve stečajnih postopkov in osiromašenje stečajne mase na račun upnikov.

VSL Sodba I Cpg 600/2020, 18. 11. 2020

105. člen (stroški upravitelja)

106. člen (pristojnost za nadzor nad upravitelji)

107. člen (komisija)

108. člen (dovoljenje za opravljanje funkcije upravitelja)

109. člen (odvzem in prenehanje dovoljenja za opravljanje funkcije upravitelja)

110. člen (seznam upraviteljev)

111. člen (izbira sodišča, pri katerem upravitelj opravlja funkcijo upravitelja)

112. člen (začasna ustavitev imenovanja za upravitelja v novih zadevah)

113. člen (vodenje seznama upraviteljev)

114. člen (predpisi o upraviteljih)

115. člen (pogoji za imenovanje za upravitelja)

116. člen (postopek imenovanja upravitelja)

117. člen (položaj upravitelja)

118. člen (razlogi za razrešitev upravitelja)

- ♦ Če upravitelj z neizpolnitvijo ali nepravilno izpolnitvijo svojih obveznosti upočasnjuje tek postopka ali ogroža oziroma krši interes upnikov, ga mora sodišče razrešiti. Odpovedati najemno pogodbo je le pravica stečajnega dolžnika oziroma upravitelja, ne pa tudi njegova dolžnost – če razumno presodi, da je taka pogodba v korist stečajnega dolžnika in s tem stečajne mase, kar pomeni tudi, da je v korist boljšega poplačila upnikov, pogodbe seveda ne bo odpovedal.

VSL Sklep Cst 526/2020, 16. 12. 2020

- ♦ Po oceni pritožbenega sodišča izplačila brez soglasja sodišča lahko v določenih okoliščinah predstavljajo le neznatno kršitev dolžnosti upravitelja, vendar se sodišče prve stopnje pred presojo, da ne gre za hujše kršitve dolžnosti, ni v zadostni meri opredelilo do teh kršitev v luči dejstva, da stečajna masa ne zadošča

za plačilo vseh stroškov postopka. Ker je stečajna upraviteljica jasna pri svojem stališču, da to pomeni sorazmerno plačilo le za določeno vrsto občasnih stroškov postopka, je s tem stališčem nujno povezan tudi strožji nadzor načina izplačevanja ostalih stroškov, za katere je zagotovljeno izplačilo v celoti. Razumljivo je tudi pričakovanje upnikov prej navedenih občasnih stroškov, da jim bo sodišče zagotovilo, da stečajna upraviteljica z nobenim izplačilom brez soglasja sodišča ali mimo predračuna stroškov ne ogrozi višine poplačila njihovih terjatev. Že s posamezno kršitvijo pravil pri izplačevanju tistih stroškov, ki jih je upraviteljica plačala 100%, se namreč lahko pri upnikih, ki ne bodo prejeli 100% plačila stroškov, poruši zaupanje v delo stečajne upraviteljice, s tem pa nastane tudi konflikt, za odpravo katerega je predvidena možnost zamenjave upravitelja, če je to nujno za rešitev konflikta in če je po drugi strani glede na predviden potek postopka to še smotno.

VSL Sklep Cst 524/2020, 16. 12. 2020

- ◆ Sodišče je tisto, ki opravi presojo, ali je določeno ravnanje kršitev dolžne skrbnosti, in če je, ali je take narave, da je potrebno upravitelja razrešiti. Četudi pritožnica – v nasprotju s sodiščem prve stopnje – posamezna ravnanja upraviteljice ocenjuje kot hujše kršitve, je končna presoja o tem, ali gre dejansko za tako hude kršitve, da so zaradi tega ogrožena temeljna načela stečajnega postopka in uresničevanje pravic upnikov (ne zgolj pritožnice, ki niti nima položaja upnice), prepuščena sodišču, ne posamezniku, ki se ne strinja z odločitvami oziroma ravnanjem upraviteljice.

VSL Sklep Cst 26/2021, 3. 2. 2021

119. člen (odločanje o razrešitvi upravitelja)

119.a člen (razrešitev imenovanega upravitelja in imenovanje novega upravitelja na podlagi odločitve večine upnikov)

120. člen (pravne posledice razrešitve upravitelja)

120.a člen (zbornica upraviteljev)

120.b člen (pristojnosti in naloge zbornice)

120.c člen (način opravljanja nadzora zbornice nad upravitelji)

120.d člen (nadzor nad zbornico)

120.e člen (položaj člana zbornice)

120.f člen (organi zbornice)

120.g člen (statut in drugi splošni akti zbornice)

120.h člen (disciplinska odgovornost upraviteljev)

120.i člen (disciplinski ukrepi)

120.j člen (disciplinska evidenca)

120.k člen (organi disciplinskega postopka)

120.l člen (uvedba disciplinskega postopka)

120.m člen (disciplinski postopek pred disciplinsko komisijo prve stopnje)

120.n člen (disciplinski postopek pred disciplinsko komisijo druge stopnje)

120.o člen (disciplinski postopek pred disciplinsko komisijo druge stopnje)

120.p člen (zastaranje pregona disciplinskih kršitev in izvršitev disciplinskega ukrepa)

121. člen (podrejena uporaba pravil pravnega postopka)

1. Smiselna uporaba pravil ZPP

- ♦ Pritožbeno sodišče odgovarja, da mora sodišče terjatev predlagatelja za začetek stečajnega postopka obravnavati po dveh vidikih, kot procesno upravičenje upnika kot upravičenega predlagatelja, za kar zadostuje verjetno izkazana terjatev, in kot podlago za ugotovitev insolventnosti dolžnika, kjer je stopnja izkaznosti višja in sicer na ravni prepričanja. Glede na to, da je dolžnica vložila tožbo za ugotovitev ničnosti pogodbe več kot eno leto pred uvedbo stečajnega postopka in da postopek pred pravnim sodiščem že teče, ni ekonomično, da stečajno sodišče tudi samo ugotavlja obstoj terjatve. Pritožnikove navedbe, da je takšna odločitev sodišča prve stopnje [gre za sklep o prekinitvi predhodnega postopka osebnega stečaja] napačna zaradi tega, ker je s tem kršeno načelo hitrosti stečajnega postopka, pa v tem konkretnem primeru ne drži, saj ne pretehta dejstva, da pritožnik zoper dolžnico že vodi izvršilni postopek in se lahko poplača v tistem postopku na eni strani, na drugi strani pa, da ne zatruje obstoja drugih upnikov, ki bi osmislili stečajni postopek kot generalno izvršbo, ki je v osnovi namenjen enakomernemu poplačilu več upnikov. V primeru, da je upnik en sam, se to osnovno vodilo stečajnega postopka izvirata. Na drugi strani pa je nesporno dejstvo, da ima stečajni postopek za dolžnico res hude posledice (prodaja premoženja, omejitev poslovne sposobnosti itd.) in je po mnenju pritožbenega sodišča v tem postopku pretehtalo pred interesom pritožnika kot zaenkrat edinega zatrjevanega upnika po hitrem poplačilu.

VSL Sklep Cst 345/2020, 16. 9. 2020

- ♦ Po 112. členu ZPP se za dan vročitve vloge na sodišču šteje dan oddaje vloge na pošto, če se vloga pošlje po pošti priporočeno, vendar to velja le za tiste vloge, ki so vezane na rok (prvi in drugi odstavek 112. člena ZPP). Predlog za začetek stečajnega postopka ni vezan na noben rok, niti zakonski procesni rok niti materialni prekluzivni rok, v katerem bi bil dolžnik upravičen oziroma dolžan vložiti predlog. Zato za presojo dneva vložitve predloga za začetek stečajnega postopka ni mogoče uporabiti pravil iz 112. člena ZPP o dnevu oddaje priporočene pošiljke (predloga) na pošto kot dneva izročitve predloga sodišču.

VSL sklep Cst 346/2020, 16. 9. 2020

2. Vrnitev v prejšnje stanje, revizija in obnova postopka

3. Zamuda roka ali izostanek z naroka

- ♦ Po 8. točki drugega odstavka Odredbe o posebnih ukrepih zaradi nastanka pogojev iz prvega odstavka 83. člena Zakona o sodiščih z dne 13.3.2010, ki je veljala od 16.3. do 30.3.2020, so se kot nujne zadeve (med drugim) šteli tudi zadeve prisilne poravnave in stečaja. V navedeni odredbi je določeno da, razen v nujnih zadevah, v času trajanja posebnih ukrepov procesni roki ne tečejo in se ne vročajo sodna pisanja. Sporna zadeva je postopek (osebne)ga stečaja, ki se je po 8. točki drugega odstavka omenjene odredbe štela kot nujna zadeva, v kateri tek procesnih rokov ni bil zaustavljen. To se je zgodilo šele z novo Odredbo o posebnih ukrepih z dne 30.3.2020, ki je veljala od 31.3.2020 do 9.4.2020. Glede na to, da se je dolžniku pritožbeni rok proti sklepu o zavrnitvi odpusta obveznosti iztekel 26.3.2020, na tek pritožbenega roka v njegovi zadevi prej navedene odredbe niso vplivale.

VSL Sklep Cst 519/2020, 1. 12. 2020

122. člen (spletne strani za objave v postopkih zaradi insolventnosti)

- ♦ Sodišče prve stopnje je zavrglo pritožbo družbenika D. R. z dne 8. 8. 2019 zoper sklep o začetku stečajnega postopka, ker je ugotovilo, da je ta prepozna. Pravilno je pojasnilo, da sklepa o začetku stečajnega postopka, kadar tega ne vloži upnik, ni potrebno vročati družbeniku, temveč zanj velja, da se je z vsebino sklepa seznanil s potekom osmih dni po objavi sklepa na spletnih straneh AJPES (četrty odstavek 122. člena ZFPPIPP).

VSL Sklep Cst 365/2020, 16. 9. 2020

122.a člen (vodenje in posredovanje podatkov v postopkih zaradi insolventnosti)

123. člen (vročitve)

123.a člen (elektronsko vlaganje pisanj in elektronsko vročanje)

124. člen (odločbe)

125. člen (pritožba proti sklepu)

126. člen (procesna legitimacija za vložitev pritožbe)

1. Upnik

- ♦ Sklep o začetku postopka zaradi insolventnosti spada med sklepe, izdane v predhodnem postopku zaradi insolventnosti, zato imajo procesno legitimacijo za pritožbo proti temu sklepu tisti, ki imajo položaj stranke predhodnega postopka. Terjatve vseh treh upnic so v tem postopku izkazane, saj jih je v svojem predlogu navedel že predlagatelj (dolžnik) sam. Ker pa sta glede na podatke spisa svojo udeležbo v predhodnem postopku prijavili le upnici E. E. in F. F., ne pa tudi upnica D. D., pritožba upnice D. D. ni dovoljena, saj zaradi navedene opustitve nima položaja stranke predhodnega postopka.

VSL Sklep Cst 292/2020, 14. 8. 2020

2. Upravitelj

- ♦ Odločitev sodišča prve stopnje se ne nanaša na vprašanje, ali so stroški iz predračuna stroškov všteti v nadomestilo upravitelja. Ker ima glede na vsebino izpodbijanega sklepa procesno legitimacijo za

vložitev pritožbe zoper sklep o spremembi predračuna stroškov stečajnega postopka zgolj stranka glavnega postopka, je višje sodišče upraviteljevo pritožbo zavrglo.

VSL Sklep Cst 472/2020, 18. 11. 2020

3. Dolžnik

4. Druga oseba

- ♦ Ne glede na navedbo upravitelja v končnem načrtu končne razdelitve tako sodišče prve stopnje sploh ni odločalo o kakršnemkoli znesku, ki bi ga bila dolžna plačati S. S. Ob tem pa S. S. niti ni stranka tega postopka in ji v tem sklepu tudi ni mogoče naložiti plačila česar koli, saj to ni stvar stečajnega postopka. Glede na to, da z izpodbijanim sklepom niti ni bilo odločeno o kakršnemkoli znesku, ki bi ga pritožnica morala plačati v stečajno maso, prav tako pa pritožnica nima položaja upnika v tem postopku, je njena pritožba nedovoljena.

VSL Sklep Cst 377/2020, 22. 9. 2020

5. Prisilna poravnava

- ♦ Tako sodišče prve stopnje kot upraviteljica sta kot upnika terjatve pod zap. št. 14 upoštevala prvega pritožnika, zato mu ni mogoče odreči legitimacije za pritožbo. S tem ga namreč, kljub njegovemu nasprotovanju, še vedno štejeta za upnika v obravnavani prisilni poravnavi, torej za stranko tega postopka, zato ima v skladu s prvim odstavkom 126. člena ZFPPIPP procesno legitimacijo za vložitev pritožbe.

VSL Sklep Cst 295/2020, 25. 8. 2020

6. Poenostavljena prisilna poravnava

7. Prisilna likvidacija

8. Razno

127. člen (rok za pritožbo)

128. člen (odločanje o pritožbi)

- ♦ Časovna točka, od katere je odvisna procesna legitimacija pridobitelja terjatve v postopku zaradi insolventnosti, je upraviteljeva seznanimatev s prenosom terjatve. Ker pritožnik s pritožbo ni izkazal, da je bila o prenosu terjatve nanj upraviteljica obveščena že pred vložitvijo pritožbe zoper sklep o prodaji z dne 4. 3. 2020, torej ni izkazal svoje procesne legitimacije za vložitev pritožbe skladno s tretjim odstavkom 57. členom ZFPPIPP. Prvostopenjsko sodišče je zato imelo podlago za zavrženje njegove pritožbe v prvem odstavku 128. člena ZFPPIPP

VSL Sklep Cst 251/2020, 15. 7. 2020

Opozorilo N.P: Stališče sodišča, da novi upnik procesno legitimacijo v stečajnem postopku pridobi šele, ko o prenosu obvesti upravitelja, je pravno zmotno. Terjatev do dolžnika namreč preide na novega upnika že takrat, ko jo prejšnji upnik prenese (cedira) nanj (prvi odstavek 417. člena OZ). Obvestitev dolžnika o prenosu (v primeru stečaja upravitelja kot zakonitega zastopnika dolžnika) je pomembna samo za presojo, komu lahko dolžnik veljavno izpolni obveznost (z zornega kota upnika preneseno terjatev) (419. člen OZ).

128.a člen (ugovor zaradi kršitve pravice do enakega obravnavanja upnikov)

- ◆ Ni pravilno pritožbeno stališče, da je v posledici dejstva, da zakon v določbi glede enakega obravnavanja upnikov ne določa, da to velja za upnike, ki so v razmerju do dolžnika v enakem položaju, možna širša razlaga; torej, da pomeni kršitev pravice do enakega obravnavanja upnikov kakršnokoli kršitev enakega obravnavanja upnikov, tudi takšna, kot je v tem primeru, da se redno poravnava obveznosti do ločitvenih upnikov in tekoči stroški postopka, ne pa tudi poplačilo terjatev upnikov iz drugega odstavka 289. člena ZFPPIPP.

VSL Sklep Cst 406/2020, 20. 10. 2020

129. člen (stroški upnika)

130. člen (uporaba oddelka 3.8)

131. člen (nedovoljenost izvršbe ali zavarovanja)

- ◆ Rubež in prenos terjatve se odredita pod pogojem če in v kakšni meri bo dolžnikov dolžnik priznal obstoj terjatve dolžnika oziroma če in v kakšni meri se bo v pravdi, ki jo bo upnik sprožil zoper dolžnikovega dolžnika po prenosu zarubljene terjatve, ugotovilo, da prenesena terjatev obstaja. Zgolj na podlagi sklepa o rubežu terjatve v pravni položaj stečajnih upnikov oziroma v načelo enake obravnave stečajnih upnikov ni poseženo. Na podlagi takega sklepa si upnik ni mimo stečajnega postopka pridobil boljšega vrstnega reda pri poplačilu svoje terjatve iz naslova stroškov stečajnega postopka kot bi ga imel sicer.

VSL Sklep II Ip 713/2020, 8. 7. 2020

- ◆ V primeru, če stečajni dolžnik po začetku postopka osebnega stečaja umre, je potrebno torej postopek osebnega stečaja in postopek stečaja zapuščine obravnavati kot en, enovit postopek. Slednje pomeni, da glede na okoliščine konkretnega primera terjatvi upravitelja iz naslova nagrade in nadomestil, ki je sicer nastala v času vodenja postopka osebnega stečaja, a tam še ni bila poplačana, ni mogoče odreči narave stroška stečajnega postopka.

VSL Sklep II Cpg 666/2020, 9. 12. 2020

- ◆ V določilu drugega odstavka 388. člena ZFPPIPP je urejena le prepoved posega na naveden račun z namenom poplačila upnikov stečajnega upravitelja, s čimer se pravzaprav utrjuje stališče, da je račun namenjen poplačilu upnikov stečajnega dolžnika in ne gre za sredstva stečajnega upravitelja, čeprav je imetnik računa.

VSM Sklep I Ip 827/2020, 10. 2. 2021

132. člen (vpliv začetka postopka zaradi insolventnosti na začete postopke izvršbe in zavarovanja)

1. Splošno

- ♦ Začetek stečajnega postopka ima pravne posledice na postopek izvršbe in zavarovanja zgolj v primeru, ko je bil stečajni postopek začel proti insolventnemu dolžniku, to je dolžniku samemu, ne pa tudi v primeru, ko je začel stečajni postopek nad družbo, v kateri ima dolžnik le svoj poslovni delež. Obravnavani postopek zavarovanja se ne nanaša na premoženje družb, v katerih ima dolžnik poslovni delež, zato predmetni postopek tudi ne vpliva na obseg stečajne mase v stečajnem postopku zoper družbo S. d.o.o., v stečaju in njegovo vodenje tudi ni odvisno od odločitve organov stečajnega postopka.

VSL Sklep IV Ip 2136/2019, 5. 12. 2019

2. Razmerje med izvršilnim postopkom in poenostavljeno prisilno poravnavo ali prisilno poravnavo

3. Razmerje med izvršilnim postopkom in stečajnim postopkom

4. Postopek zavarovanja z začasno ali predhodno odredbo

133. člen (register, v katerem se opravi vpis)

134. člen (odločanje o vpisu v register)

135. člen (dolžnik v postopku prisilne poravnave)

136. člen (namen postopka prisilne poravnave)

- ♦ V postopku prisilne poravnave med insolventnim dolžnikom oziroma njegovimi lastniki na eni strani in dolžnikovimi upniki na drugi strani obstoji konstantno nasprotje interesov. Dolžnikov interes je razbremeniti se insolventnosti, interes njegovih lastnikov je obdržati nezmanjšane poslovne deleže, interes upnikov pa je iztržiti čim višje poplačilo svojih terjatev. Da bi se to nasprotje interesov ohranilo, je sodna praksa prebila strogo formalna določila o prepovedi imenovanja posameznih upnikov v upniški odbor iz drugega odstavka 78. člena ZFPPIPP. Ob upoštevanju sodne prakse je na podlagi 2. točke drugega odstavka 78. člena ZFPPIPP, ki ne dela razlike med direktorjem insolventnega dolžnika in lastnikom njegovega poslovnega deleža (če je lastništvo tega deleža višje od 0,5%), ter ob upoštevanju 5. točke 78. člena ZFPPIPP, po prepričanju pritožbenega sodišča v tem postopku podana ovira za imenovanje upnika T. d. o. o. v UO. Upnik T. d. o. o. je v UO naveden kot prvi, torej kot največji upnik insolventnega dolžnika. Lastnika 100 odstotnega poslovnega deleža te družbe sta C. C. in B. B., ki sta oče in sin. Slednji je tudi direktor tega upnika. Kot taka se štejeta za ožje povezano osebo s B. B. Ta pa

je skupaj z A. A. samim, eden od edinih dveh družbenikov edinega lastnika insolventnega dolžnika, to je družbe K. d. o. o. B. B. je hkrati tudi direktor te družbe.

VSL Sklep Cst 438/2019, 3. 10. 2019

- ♦ Namen zakonodajalca zagotovo ni bil, da lahko predlagajo prisilno poravnavo le trije upniki (ali več), saj bi bil v tem primeru en upnik (ali dva) prikrajšan za to možnost, čeprav bi imel enak obseg terjatev kot trije ali več upnikov skupaj. Poleg gramatikalne razlage, ki jo je (edino) uporabil pritožnik, je treba upoštevati tudi logično, sistematično in teleološko razlago. Sodišče skozi svojo sodno prakso razlaga 221.j člen ZFPPIPP tako, da dopušča začetek postopka prisilne poravnave tudi na predlog enega upnika, kar je razvidno iz več odločb (npr. VSL Cst 36/2017, VSL Cst 155/2020 idr.). Do vložitve upniškega predloga je upravičen tisti upnik (eden ali več), ki izpolnjuje kriterij, da njegove (njihove) finančne terjatve do dolžnika presegajo 20 odstotkov finančnih obveznosti dolžnika. Tako je bistven delež finančnih obveznosti, ne pa število upnikov.

VSL Sklep Cst 467/2020, 11. 11. 2020

137. člen (razkritje finančnega položaja in poslovanja dolžnika)

138. člen (vpisi v register v zvezi s postopkom prisilne poravnave)

139. člen (upravičeni predlagatelj)

140. člen (procesne ovire za vodenje postopka prisilne poravnave)

1. Splošno

2. Nedovoljenost predloga zaradi zlorabe pravice

141. člen (predlog za začetek postopka prisilne poravnave)

1. Listine, ki se priložijo predlogu

- ♦ Namen zakonodajalca zagotovo ni bil, da lahko predlagajo prisilno poravnavo le trije upniki (ali več), saj bi bil v tem primeru en upnik (ali dva) prikrajšan za to možnost, čeprav bi imel enak obseg terjatev kot trije ali več upnikov skupaj. Poleg gramatikalne razlage, ki jo je (edino) uporabil pritožnik, je treba upoštevati tudi logično, sistematično in teleološko razlago. Sodišče skozi svojo sodno prakso razlaga 221.j člen ZFPPIPP tako, da dopušča začetek postopka prisilne poravnave tudi na predlog enega upnika, kar je razvidno iz več odločb (npr. VSL Cst 36/2017, VSL Cst 155/2020 idr.). Do vložitve upniškega predloga je upravičen tisti upnik (eden ali več), ki izpolnjuje kriterij, da njegove (njihove) finančne

terjatve do dolžnika presegajo 20 odstotkov finančnih obveznosti dolžnika. Tako je bistven delež finančnih obveznosti, ne pa število upnikov.

VSL Sklep Cst 467/2020, 11. 11. 2020

2. Začetni predujem

142. člen (poročilo o finančnem položaju in poslovanju dolžnika)

143. člen (predlog prisilne poravnave z zmanjšanjem in odložitvijo zapadlosti terjatev)

144. člen (alternativni predlog prisilne poravnave s pretvorbo terjatev v deleže)

145. člen (načrt finančnega prestrukturiranja)

146. člen (poročilo pooblaščenega ocenjevalca vrednosti podjetja)

147. člen (sklep o dopolnitvi nepopolnega predloga za začetek postopka prisilne poravnave)

148. člen (objava predloga za začetek postopka prisilne poravnave)

149. člen (umik predloga za začetek postopka prisilne poravnave)

150. člen (nastanek in trajanje pravnih posledic uvedbe postopka prisilne poravnave)

151. člen (omejitev dolžnikovih poslov)

- ♦ Soglasje sodišča za najem posojila je odvisno od namena koriščenja posojila. Da je ta skladen z dopustnim namenom iz prvega odstavka 151. člena ZFPPIPP, ne izhaja samo iz dolžnikovega predloga, temveč tudi iz upraviteljevega mnenja. Nadzor nad črpanjem posojila oziroma porabo le-tega za dovoljen namen bo izvajal upravitelj.

VSL Sklep Cst 169/2020, 26. 5. 2020

151.a člen (omejitev pristojnosti organa nadzora in skupščine insolventnega dolžnika)

152. člen (prekinitev postopka odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka)

153. člen (odločanje o predlogu za začetek postopka prisilne poravnave)

1. Predujem za kritje stroškov postopka prisilne poravnave
2. Pritožba proti sklepu o začetku postopka prisilne poravnave

154. člen (rok za odločitev o predlogu za začetek postopka prisilne poravnave)

155. člen (oklic o začetku postopka prisilne poravnave)

156. člen (posledica neplačila predujma za kritje stroškov postopka prisilne poravnave)

157. člen (nastanek pravnih posledic začetka postopka prisilne poravnave)

158. člen (dovoljena plačila v breme dolžnikovega transakcijskega računa)

- ♦ Soglasje sodišča za najem posojila je odvisno od namena koriščenja posojila. Da je ta skladen z dopustnim namenom iz prvega odstavka 151. člena ZFPPIPP, ne izhaja samo iz dolžnikovega predloga, temveč tudi iz upraviteljevega mnenja. Nadzor nad črpanjem posojila oziroma porabo le-tega za dovoljen namen bo izvajal upravitelj.

VSL Sklep Cst 169/2020, 26. 5. 2020

159. člen (ureditev plačil v breme dolžnikovega transakcijskega računa)

160. člen (terjatve upnikov, za katere učinkuje začetek postopka prisilne poravnave)

- ♦ V postopku prisilne poravnave nad majhno, srednjo in veliko kapitalsko družbo je s predlogom prisilne poravnave dovoljeno ponuditi tudi prisilno prestrukturiranje zavarovanih terjatev. Prisilno prestrukturiranje učinkuje tako tudi na terjatve upnikov, ki niso privolili v sprejetje prisilne poravnave. Če je predmet načrta finančnega prestrukturiranja tudi prestrukturiranje zavarovanih terjatev za ločitvene pravice, s katerimi so te terjatve zavarovane, nastane posebna pravna posledica, in sicer mora zastavni upnik v takem primeru po začetku postopka prisilne poravnave za zunajsodno uveljavitev ločitvene pravice pridobiti soglasje sodišča. Pravilo o soglasju sodišča za zunajsodno uveljavitev ločitvene pravice ima tako značilnost posebnega pravila - izjeme od splošnega pravila iz drugega odstavka 160. člena ZFPPIPP, po katerem začetek in tek postopka prisilne poravnave ne učinkuje za ločitvene upnike. Iz navedene zakonske določbe nadalje izhaja, da sodišče zavrne soglasje, če je premoženje, ki je predmet ločitvene pravice, nujno za opravljanje podjetja dolžnika. O tem soglasju odloči sodišče na podlagi mnenja upravitelja in mnenja upniškega odbora ločitvenih upnikov ter upniškega odbora nezavarovanih upnikov. Če mora sodišče v skladu z ZFPPIPP o posamezni zadevi odločiti na podlagi mnenja upniškega odbora in ta v 15 dneh po objavi zahteve za mnenje odločitve o mnenju ne sprejme, velja, da je izpolnjena procesna predpostavka za odločitev sodišča v zvezi z mnenjem upniškega odbora. Izjav, ki sta jih v tem postopku podala upniška odbora ni mogoče šteti za obrazloženi mnenji, vendar upniškega odbora ni mogoče prisiliti, da svoje mnenje obrazložijo. Če njihovo mnenje ni obrazloženo (soglasje pa niti ni potrebno) se na ta način upniški odbor odpove možnosti za tvorno sodelovanje pri oblikovanju stališča sodišča prve stopnje o določenem predlogu, o katerem lahko poda mnenje.

VSL Sklep Cst 202/2020, 18. 6. 2020

161. člen (pretvorba nedenarnih terjatev v denarne)

162. člen (pretvorba občasnih dajatvenih terjatev)

163. člen (pretvorba terjatev, izraženih v tuji valuti)

164. člen (pobot terjatev ob začetku postopka prisilne poravnave)

164.a člen (posebna pravila za izravnavo kvalificiranih finančnih pogodb)

165. člen (izjeme za terjatve na podlagi vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe)

1. Splošno

2. Terjatve na podlagi zavarovalne pogodbe

166. člen (pravica insolventnega dolžnika odstopiti od vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe)

167. člen (pravne posledice odstopa od vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe)

168. člen (redna poročila insolventnega dolžnika)

169. člen (druga pravila o poročilih insolventnega dolžnika)

170. člen (mnenje upravitelja o poročilih insolventnega dolžnika)

171. člen (nadzor upravitelja)

- ◆ Soglasje sodišča za najem posojila je odvisno od namena koriščenja posojila. Da je ta skladen z dopustnim namenom iz prvega odstavka 151. člena ZFPPIPP, ne izhaja samo iz dolžnikovega predloga, temveč tudi iz upraviteljevega mnenja. Nadzor nad črpanjem posojila oziroma porabo le-tega za dovoljen namen bo izvajal upravitelj.

VSL Sklep Cst 169/2020, 26. 5. 2020

172. člen (razlogi za ugovor proti vodenju postopka prisilne poravnave)

173. člen (roki za ugovor proti vodenju postopka prisilne poravnave)

174. člen (posebna pravila, če dolžnik spremeni načrt finančnega prestrukturiranja)

175. člen (postopek z ugovorom proti vodenju postopka prisilne poravnave)

176. člen (izjava insolventnega dolžnika o ugovoru proti vodenju postopka prisilne poravnave)

177. člen (narok za obravnavo ugovora proti vodenju postopka prisilne poravnave)

178. člen (rok za odločitev o ugovoru proti vodenju postopka prisilne poravnave)

179. člen (odločanje o ugovoru)

180. člen (vsebina spremembe načrta finančnega prestrukturiranja)

181. člen (poročilo pooblaščenega ocenjevalca vrednosti podjetja o pregledu spremenjenega načrta finančnega prestrukturiranja)

182. člen (zahteva za dovolitev spremembe načrta finančnega prestrukturiranja)

- ♦ Soglasje upniškega odbora je procesna predpostavka za dovolitev podaljšanja roka le v primeru, ko podaljšanje zahteva dolžnik. Smisel takšne ureditve je v preprečitvi, da bi dolžnik postopek zavlačeval.
VSL Sklep Cst 9/2021, 27. 1. 2021

183. člen (sklep o dopolnitvi nepopolne zahteve za dovolitev spremembe načrta finančnega prestrukturiranja)

184. člen (odločanje o zahtevi za dovolitev spremembe načrta finančnega prestrukturiranja)

185. člen (objava spremembe načrta finančnega prestrukturiranja)

185.a člen (izpolnitev dodatnih pogojev za uspešno finančno prestrukturiranje)

186. člen (uporaba pododdelka 4.4.4)

187. člen (smiselna uporaba pododdelka za družbo z omejeno odgovornostjo)

188. člen (uporaba pravil ZGD-1 o spremembi osnovnega kapitala)

189. člen (sklic skupščine)

190. člen (terjatev upnikov, ki so lahko predmet stvarnega vložka pri povečanju osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja)

- ♦ Zoper popravek osnovnega seznama upnik nima ugovora, ta popravek povzroči le, da z njegovo objavo znova začne teči rok za vložitev ugovora o prerekanju terjatev iz 63. člena ZFPPIPP v delu, v katerem je

osnovni seznam preizkušenih terjatev popravljen. Tako sodišče kot upraviteljica navajata, da je bila terjatev prenesena na novega upnika – s prvega pritožnika na drugega pritožnika. To pa pomeni, da priznavata prenos terjatve in je s tem ta tudi dokazan. Čim pa je tako, sta pritožnika oba izpolnila, kar zahteva tretji odstavek 57. člena ZFPPIPP ob prenosu terjatve. Zato bi ta prenos moral biti upoštevan tudi v sklepu o preizkusu terjatev in z njim povezanim končnim seznamom preizkušenih terjatev. Glede na navedeno bi tako sodišče prve stopnje kot upraviteljica, ko prenos terjatve ni sporen, morala upoštevati spremembo upnika, saj tako določa 57. člen ZFPPIPP, to pa pravilno vključiti tudi v končni seznam preizkušenih terjatev (pred tem pa seveda že v dopolnjeni seznam preizkušenih terjatev) in v sklep o preizkusu terjatev. Razlogi, ki jih sodišče prve stopnje sicer navaja v izpodbijanem sklepu, da gre za prenos le zaradi pridobitve glasovalnih pravic, bodo pomembni šele pri presoji, ali je drugi pritožnik s prenosom terjatve pridobil glasovalne pravice in ali je preneseno terjatev glede na zakonska določila, predvsem glede na 190. člen ZFPPIPP, sploh dovoljeno prenesti na dolžnika kot stvarni vložek na podlagi povečanja osnovnega kapitala dolžnika. Takrat bo tako mogoče tudi preizkusiti trditve upraviteljice, da prvi pritožnik kot z dolžnikom povezana oseba na drugega pritožnika ni mogel prenesti več pravic, kot pa jih je sam imel, s čimer naj drugi pritožnik ne bi mogel pridobiti glasovalnih pravic. Prerekane terjatve tega upnika sodišče prve stopnje ni spoznalo za verjetno. Ta upnik na podlagi 73. člena ZFPPIPP glasovalnih pravic nima, prav tako pa njegova terjatev ne bo upoštevana pri izračunu glasovalnih pravic. Pri tem se namreč upošteva le znesek vseh priznanih in verjetno izkazanih terjatev upnikov.

VSL Sklep Cst 295/2020, 25. 8. 2020

191. člen (sklep o spremembi osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja)

192. člen (rok za sprejetje sklepa o spremembi osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja)

193. člen (poziv upnikom za vpis in vplačilo novih delnic)

194. člen (objava poziva upnikom za vpis in vplačilo novih delnic)

195. člen (izjava upnika o vpisu in vplačilu novih delnic)

196. člen (postopek z izjavo upnika o vpisu in vplačilu novih delnic)

197. člen (poročilo upravitelja o vpisu in vplačilu novih delnic)

198. člen (pravne posledice neuspešnega postopka vpisa in vplačila novih delnic)

199. člen (vpis spremembe osnovnega kapitala v sodni register)

199.a člen (posebna pravila o povečanju osnovnega kapitala z novimi denarnimi vložki)

199.b člen (posebna pravila o povečanju osnovnega kapitala z novimi stvarnimi vložki)

199.c člen (prenos vodenja poslov insolventnega dolžnika na vplačnika novih delnic)

199.d člen (posebna pravila za poenostavljeno zmanjšanje osnovnega kapitala)

- ♦ Določba 8. točke 95. člena ZDoh-2 se lahko nanaša le na primere zmanjšanja osnovnega kapitala, ne da bi davčni zavezanec zaradi tega izgubil tudi imetništva teh delnic. Določbe ZDoh-2 omogočajo zapolnitev pravne praznine z ustavnoskladno razlago, saj je položaj davčnih zavezancev zaradi razveljavitve delnic glede možnosti uveljavljanja davčno priznane izgube primerljiv s položajem zavezancev, ki so svoj kapital odsvojili na način, ki ga kot davčno upoštevne opredeljuje 94. člen ZDoh-2. Enakost položajev glede efektivnega povečanja dohodka namreč terja enako obravnavo tako imetnikov, ki so delnice odsvojili kot tistih, ki so jih izgubili zaradi razveljavitve kot posledice insolvenčnega postopka. Hkrati pa ta položaj ni primerljiv s položajem imetnikov deležev družb, katerih osnovni kapital se je znižal nad 0, ki je davčno neupošteven po 8. točki 95. člena. Za enako obravnavo (tj. za upoštevanje 8. točke 95. člena ZDoh-2), neenakih položajev lastnikov kapitala insolventnih družb, pa v obravnavanem primeru ni razumnega razloga.

VSRS Sodba X Ips 93/2020, 14. 1. 2021

200. člen (odločanje upnikov o sprejetju prisilne poravnave)

201. člen (izračun deleža glasovalnih pravic upnika pri glasovanju o sprejetju prisilne poravnave)

202. člen (poziv upnikom, da glasujejo o sprejetju prisilne poravnave)

203. člen (objava poziva upnikom, da glasujejo o sprejetju prisilne poravnave)

204. člen (glasovnica o glasovanju o sprejetju prisilne poravnave)

205. člen (večina, potrebna za sprejetje prisilne poravnave)

206. člen (poročilo upravitelja o izidu glasovanja o sprejetju prisilne poravnave)

207. člen (posebna pravila, če je proti sklepu o preizkusu terjatev vložena pritožba)

208. člen (odločanje sodišča, če prisilna poravnava ni sprejeta)

209. člen (sklep o potrditvi prisilne poravnave)

210. člen (vsebina sklepa o potrditvi prisilne poravnave)

- ♦ Pritožbeno sodišče pritruje stališču tožnice v odgovoru na pritožbo, da predmetni sklep o potrditvi poenostavljene prisilne poravnave ni izvršilni naslov, saj se v njem terjatve ne ugotavljajo (221g. člen ZFPPIPP). Za te postopke se namreč v skladu z 221b. členom ZFPPIPP smiselno uporabljata le 1. in 2. točka prvega odstavka 210. člena tega zakona, kar pomeni, da sodišče s sklepom o potrjeni poenostavljeni prisilni poravnavi le odloči, da se takšna poravnava potrdi in ugotovi vsebino potrjene prisilne poravnave, tako da navede delež plačila terjatev upnikov, roke za njihovo plačilo ter obrestno mero, po kateri se obrestujejo terjatve upnikov v obdobju od začetka postopka prisilne poravnave do poteka roka za njihovo plačilo. Ne uporabljata pa se 3. in 4. točka prvega odstavka 210. člena ZFPPIPP,

kar pomeni, da sodišče ne odloči, katere terjatve so ugotovljene v postopku poenostavljene prisilne poravnave, in v posledici tega ne naloži dolžniku, da mora upnikom plačati terjatve, ugotovljene v postopku poenostavljene prisilne poravnave, v deležu, rokih in z obrestmi, določenimi v potrjeni poenostavljeni prisilni poravnavi. Sodna praksa se je poenotila na stališču, da sklep o potrditvi poenostavljene prisilne poravnave ne predstavlja izvršilnega naslova (prim. VSM sklep I Cpg 167/2015, VSL sklep II Cpg 636/2016, VSL sodba I Cpg 467/2017 in druge). Sodno prakso, na katero se sklicuje pritožba (VSL sodba II Cpg 1050/2015), je nadomestila obsežnejša, novejša sodna praksa, ki enotno stoji na stališču, da sklep o potrditvi poenostavljene prisilne poravnave ne predstavlja izvršilnega naslova.

VSL Sodba I Cpg 662/2019, 5. 12. 2019

211. člen (terjatve, ugotovljene v postopku prisilne poravnave)

212. člen (terjatve, za katere učinkuje potrjena prisilna poravnava)

1. Splošno

- ♦ Ob nespornem dejstvu, da je bila izpodbijana odločba izdana po potrditvi poenostavljene prisilne poravnave, v zadevi ne gre za vprašanje učinkov začetka postopka poenostavljene prisilne poravnave, ki je po stališču tožene stranke pravno pomembno le v postopku davčne izvršbe, temveč za vprašanje učinkov potrjene poenostavljene prisilne poravnave ob smiselni uporabi določb 212. do 218. člena ZFPPIPP, zlasti po 214. ter 215. členu ZFPPIPP, in vprašanje uporabe 217. člena tega zakona, ki jo uveljavlja tožnica, in o katerem pa se tožena stranka v svoji odločbi ne izreče.

UPRS Sodba I U 1017/2019-13, 19. 5. 2020

- ♦ Namen zakonodajalca zagotovo ni bil, da lahko predlagajo prisilno poravnavo le trije upniki (ali več), saj bi bil v tem primeru en upnik (ali dva) prikrajšan za to možnost, čeprav bi imel enak obseg terjatev kot trije ali več upnikov skupaj. Poleg gramatikalne razlage, ki jo je (edino) uporabil pritožnik, je treba upoštevati tudi logično, sistematično in teleološko razlago. Sodišče skozi svojo sodno prakso razlaga 221.j člen ZFPPIPP tako, da dopušča začetek postopka prisilne poravnave tudi na predlog enega upnika, kar je razvidno iz več odločb (npr. VSL Cst 36/2017, VSL Cst 155/2020 idr.). Do vložitve upniškega predloga je upravičen tisti upnik (eden ali več), ki izpolnjuje kriterij, da njegove (njihove) finančne terjatve do dolžnika presegajo 20 odstotkov finančnih obveznosti dolžnika. Tako je bistven delež finančnih obveznosti, ne pa število upnikov.

VSL Sklep Cst 467/2020, 11. 11. 2020

2. Terjatve, povezane z odložnim pogojem

213. člen (terjatve, za katere ne učinkuje potrjena prisilna poravnava)

1. Zavarovane terjatve

2. Preostale terjatve

214. člen (učinek potrjene prisilne poravnave za navadne in podrejene terjatve)

214.a člen (učinek potrjene prisilne poravnave, če je bila izvedena sprememba osnovnega kapitala)

215. člen (učinek potrjene prisilne poravnave za izvršilne naslove)

- ♦ Pritožbeno sodišče pritruje stališču tožnice v odgovoru na pritožbo, da predmetni sklep o potrditvi poenostavljene prisilne poravnave ni izvršilni naslov, saj se v njem terjatve ne ugotavljajo (221g. člen ZFPPIPP). Za te postopke se namreč v skladu z 221b. členom ZFPPIPP smiselno uporabljata le 1. in 2. točka prvega odstavka 210. člena tega zakona, kar pomeni, da sodišče s sklepom o potrjeni poenostavljeni prisilni poravnavi le odloči, da se takšna poravnava potrdi in ugotovi vsebino potrjene prisilne poravnave, tako da navede delež plačila terjatev upnikov, roke za njihovo plačilo ter obrestno mero, po kateri se obrestujejo terjatve upnikov v obdobju od začetka postopka prisilne poravnave do poteka roka za njihovo plačilo. Ne uporabljata pa se 3. in 4. točka prvega odstavka 210. člena ZFPPIPP, kar pomeni, da sodišče ne odloči, katere terjatve so ugotovljene v postopku poenostavljene prisilne poravnave, in v posledici tega ne naloži dolžniku, da mora upnikom plačati terjatve, ugotovljene v postopku poenostavljene prisilne poravnave, v deležu, rokih in z obrestmi, določenimi v potrjeni poenostavljeni prisilni poravnavi. Sodna praksa se je poenotila na stališču, da sklep o potrditvi poenostavljene prisilne poravnave ne predstavlja izvršilnega naslova (prim. VSM sklep I Cpg 167/2015, VSL sklep II Cpg 636/2016, VSL sodba I Cpg 467/2017 in druge). Sodno prakso, na katero se sklicuje pritožba (VSL sodba II Cpg 1050/2015), je nadomestila obsežnejša, novejša sodna praksa, ki enotno stoji na stališču, da sklep o potrditvi poenostavljene prisilne poravnave ne predstavlja izvršilnega naslova.

VSL Sodba I Cpg 662/2019, 5. 12. 2019

216. člen (nadaljevanje prekinjenih izvršilnih postopkov)

- 1. Nadaljevanje prekinjenih izvršilnih postopkov**
- 2. Nadaljevanje postopkov izvršbe na podlagi verodostojne listine**
- 3. Ustavitev postopkov zavarovanja**

217. člen (odločanje o terjativah po potrditvi prisilne poravnave)

218. člen (učinek izpolnitve obveznosti na podlagi potrjene prisilne poravnave v poznejšem stečajnem postopku)

219. člen (izpodbijanje potrjene prisilne poravnave)

220. člen (odločanje o razveljavitvi potrjene prisilne poravnave)

221. člen (delno izpodbijanje potrjene prisilne poravnave)

221.a člen (dolžnik v postopku poenostavljene prisilne poravnave)

221.b člen (uporaba pravil o prisilni poravnavi)

- 1. Upnik kot stranka postopka poenostavljene prisilne poravnave**
- 2. Uporaba pravil o prekinitvi odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka**
- 3. Uporaba pravil o prekinitvi izvršilnih postopkov in nedovoljenosti izvršbe**
- 4. Ne uporabljajo se pravila o ugovoru proti vodenju postopka poravnave**
- 5. Ne uporabljajo se pravila o ponovni prisilni poravnavi**
- 6. Ne uporabljajo se pravila o prisilnem prestrukturiranju zavarovanih terjatev**
- 7. Razno**

221.c člen (procesne ovire za vodenje postopka poenostavljene prisilne poravnave)

221.d člen (odločanje o začetku postopka poenostavljene prisilne poravnave; posodobljeni seznam terjatev)

1. Odločanje o začetku postopka poenostavljene prisilne poravnave

- ♦ Dejstvo, da je bila nepremičnina kupljena in prodana pod enakimi pogoji, dolžnika ne razbremeni dolžnosti to zavesti v računovodskih izkazih. Prav tako ni mogoče slediti pritožbenim navedbam, da je bila nepremičnina kupljena in prodana pred presečnim datumom za enako kupnino, zaradi česar nima vpliva ne na bilanco stanja, ne na dobiček, ki ga v zvezi z nepremičnino dolžnik ni ustvaril. Ni namreč mogoče trditi, da Poročilo prikazuje resničen finančni položaj in poslovanje dolžnika, če se slednji po lastni presoji odloča, katere podatke in denarne tokove bo v Poročilo vključil in katerih ne, ter kateri podatki po njegovi presoji ne vplivajo na bilanco stanja, zaradi česar jih ni potrebno prikazati v računovodskih izkazih.

VSL Sklep Cst 560/2020, 6. 1. 2021

- ♦ Sklep je bil dolžniku vročen s fikcijo vročitve, kar izhaja iz povratnice v spisu, pripete k navedenemu sklepu. S tem se šteje, da je bil dolžnik z vsebino sodne pošiljke seznanjen. Fikcija vročitve namreč ne potrjuje kot resnične samo domneve, da je bilo določeno pisanje vročeno, temveč tudi, da je bil naslovnik z njeno vsebino (in naloženo obveznostjo) seznanjen.

VSL Sklep Cst 320/2020, 2. 9. 2020

- ♦ Sklep o začetku postopka poenostavljene prisilne poravnave je bil izdan v času veljavnosti Zakona o začasni ukrepih v zvezi s sodnimi, upravnimi in drugimi javnopravnimi zadevami za obvladovanje širjenja nalezljive bolezni SARS-CoV-2 (COVID-19) in Odredbe. Ker sklep o začetku postopka poenostavljene prisilne poravnave ni bil izdan do 30. 3. 2020, v tej zadevi procesni roki v času od izdaje izpodbijanega sklepa do 1. 6. 2020 niso tekli. Štirimesečni rok za vložitev zahteve za potrditev prisilne poravnave je začel teči šele s 1. 6. 2020 in se do 14. 9. 2020 ni mogel izteči.

VSL Sklep Cst 486/2020, 18. 11. 2020

- ♦ Sodišče je pritožniku pojasnilo tek rokov. Ko je pritožnik vložil zahtevo za potrditev poenostavljene prisilne poravnave, podrejeno novo prošnjo za sporočilo o teku rokov, so ukrepi še vedno veljali. Ukrepi so bili na podlagi Preklica odredbe o posebnih ukrepih zaradi nastanka pogojev iz prvega odstavka 83.a člena Zakona o sodiščih in razlogov iz 1. člena ZZUSUDJZ z dnem 31. 5. 2020 preklicani in od 1. 6. 2020 niso več veljali. To pa ne pomeni, da bi moralo sodišče prve stopnje pritožniku ponovno posebej pisno pojasnjevati tek rokov, še zlasti, ker je bil pritožnik – po tem, ko je sodišče izdalo izpodbijani sklep – povsem pasiven: sodnega pisanja ni dvignil na pošti, pač pa mu je bil sklep vročen s fikcijo vročitve prav tako ni dopolnil zahteve za potrditev poenostavljene prisilne poravnave. Svoje procesne neaktivnosti zato ne more opravičevati z očitkom sodišču, da mu ni (ponovno) sporočilo, kako je s tekom rokov.

VSL Sklep Cst 532/2020, 16. 12. 2020

2. Nedovoljenost predloga zaradi zlorabe procesnih pravic

- ♦ Sodna praksa je že izoblikovala stališče, da je vložitev predloga za poenostavljeno prisilno poravnavo, na podlagi katerega ni mogoče utemeljeno pričakovati, da bo odpravljena dolžnikova insolventnost, lahko v nasprotju z načelom dobre vere in poštenja in zato ne more uživati pravnega varstva, saj lahko pomeni zlorabo pravic. Čeprav je torej v postopku poenostavljene prisilne poravnave nadzorna funkcija sodišča omejena, je potrebno zagotoviti učinkovito pravno varstvo upnikom, ki nasprotujejo postopku prisilne poravnave z utemeljevanjem, da naj bi dolžnik z vložitvijo predloga za začetek postopka poenostavljene prisilne poravnave zgolj zlorabljal svoje pravice. Za utemeljitev takšnega ugovora

zlorabe pravice je trditveno in dokazno breme na tistem, ki zlorabo zatrjuje. Pritožbeno sodišče ocenjuje, da so pritožbene navedbe upnika dopustne pritožbene novote, saj jih pritožnik doslej v postopku še ni mogel uveljavljati, bi pa lahko odločilno vplivale na presojo utemeljenosti predloga za začetek postopka poenostavljene prisilne poravnave. Ker navedenih trditev pritožbeno sodišče glede na njihovo naravo zaradi varstva načela kontradiktornosti in pravice do izjave ter pravice do pravnega sredstva ne more samo prvič presojati, je bilo treba pritožbi ugoditi, izpodbijani sklep razveljaviti in zadevo vrniti prvostopenjskemu sodišču v ponovno odločanje.

VSL Sklep Cst 425/2020, 14. 10. 2020

3. Posodobljeni seznam terjatev

- ♦ Pritožba napada izjavo dolžnika, da Poročilo o finančnem položaju dolžnika njegov finančni položaj na dan 31. 3. 2020 izkazuje resnično in pošteno, ker ne odraža realnega stanja, saj je datirano na 28. 6. 2020, prav tako pa zajema stanje po 31. 3. 2020. Višje sodišče ugotavlja, da je dolžnik napako kasneje, t. j. hkrati s predložitvijo posodobljenega seznama terjatev, odpravil tako, da je kot pravilen datum namesto 31. 3. 2020 navedel 30. 6. 2020. To ustreza vsebini predloga za začetek postopka poenostavljene prisilne poravnave. S tem je zatrjevani pritožbeni razlog odpadel.

VSL Sklep Cst 503/2020, 24. 11. 2020

- ♦ Sodišče prve stopnje bi vtoževane terjatve lahko utesnilo skladno s pogoji iz pravnomočno potrjene poenostavljene prisilne poravnave le, če bi predhodno ugotovilo, da so bile le-te vključene v posodobljen seznam terjatev.

VSL Sodba in sklep II Cpg 336/2020, 16. 12. 2020

221.e člen (večina, potrebna za sprejetje poenostavljene prisilne poravnave)

221.f člen (zahteva za potrditev poenostavljene prisilne poravnave)

- 1. Vsebina zahteve za potrditev poenostavljene prisilne poravnave in listine, ki se ji priložijo**
- 2. Procesne ovire za vodenje postopka poenostavljene prisilne poravnave**
- 3. Zavrnitev predloga za poenostavljeno prisilno poravnavo**

221.g člen (sklep o potrditvi poenostavljene prisilne poravnave)

- ♦ Pritožbeno sodišče pritrjuje stališču tožnice v odgovoru na pritožbo, da predmetni sklep o potrditvi poenostavljene prisilne poravnave ni izvršilni naslov, saj se v njem terjatve ne ugotavljajo (221g. člen ZFPPIPP). Za te postopke se namreč v skladu z 221b. členom ZFPPIPP smiselno uporabljata le 1. in 2. točka prvega odstavka 210. člena tega zakona, kar pomeni, da sodišče s sklepom o potrjeni poenostavljeni prisilni poravnavi le odloči, da se takšna poravnava potrdi in ugotovi vsebino potrjene prisilne poravnave, tako da navede delež plačila terjatev upnikov, roke za njihovo plačilo ter obrestno mero, po kateri se obrestujejo terjatve upnikov v obdobju od začetka postopka prisilne poravnave do

poteka roka za njihovo plačilo. Ne uporabljata pa se 3. in 4. točka prvega odstavka 210. člena ZFPPIPP, kar pomeni, da sodišče ne odloči, katere terjatve so ugotovljene v postopku poenostavljene prisilne poravnave, in v posledici tega ne naloži dolžniku, da mora upnikom plačati terjatve, ugotovljene v postopku poenostavljene prisilne poravnave, v deležu, rokih in z obrestmi, določenimi v potrjeni poenostavljeni prisilni poravnavi. Sodna praksa se je poenotila na stališču, da sklep o potrditvi poenostavljene prisilne poravnave ne predstavlja izvršilnega naslova (prim. VSM sklep I Cpg 167/2015, VSL sklep II Cpg 636/2016, VSL sodba I Cpg 467/2017 in druge). Sodno prakso, na katero se sklicuje pritožba (VSL sodba II Cpg 1050/2015), je nadomestila obsežnejša, novejša sodna praksa, ki enotno stoji na stališču, da sklep o potrditvi poenostavljene prisilne poravnave ne predstavlja izvršilnega naslova.

VSL Sodba I Cpg 662/2019, 5. 12. 2019

221.h člen (uporaba oddelka 4.8)

221.i člen (prenos pooblastila za vodenje poslov dolžnika na upnike)

221.j člen (upniki kot upravičeni predlagatelji za začetek postopka prisilne poravnave)

- ♦ Namen zakonodajalca zagotovo ni bil, da lahko predlagajo prisilno poravnavo le trije upniki (ali več), saj bi bil v tem primeru en upnik (ali dva) prikrajšan za to možnost, čeprav bi imel enak obseg terjatev kot trije ali več upnikov skupaj. Poleg gramatikalne razlage, ki jo je (edino) uporabil pritožnik, je treba upoštevati tudi logično, sistematično in teleološko razlago. Sodišče skozi svojo sodno prakso razlaga 221.j člen ZFPPIPP tako, da dopušča začetek postopka prisilne poravnave tudi na predlog enega upnika, kar je razvidno iz več odločb (npr. VSL Cst 36/2017, VSL Cst 155/2020 idr.). Do vložitve upniškega predloga je upravičen tisti upnik (eden ali več), ki izpolnjuje kriterij, da njegove (njihove) finančne terjatve do dolžnika presegajo 20 odstotkov finančnih obveznosti dolžnika. Tako je bistven delež finančnih obveznosti, ne pa število upnikov.

VSL Sklep Cst 467/2020, 11. 11. 2020

- ♦ Soglasje sodišča za najem posojila je odvisno od namena koriščenja posojila. Da je ta skladen z dopustnim namenom iz prvega odstavka 151. člena ZFPPIPP, ne izhaja samo iz dolžnikovega predloga, temveč tudi iz upraviteljevega mnenja. Nadzor nad črpanjem posojila oziroma porabo le-tega za dovoljen namen bo izvajal upravitelj.

VSL Sklep Cst 169/2020, 26. 5. 2020

221.k člen (naknadni predlog prisilne poravnave)

- ♦ Soglasje upniškega odbora je procesna predpostavka za dovolitev podaljšanja roka le v primeru, ko podaljšanje zahteva dolžnik. Smisel takšne ureditve je v preprečitvi, da bi dolžnik postopek zavlačeval.

VSL Sklep Cst 9/2021, 27. 1. 2021

221.l člen (dodatne obveznosti posloводства in druga posebna pravila)

221.m člen (predlog prisilne poravnave, omejen na prestrukturiranje navadnih finančnih terjatev)

221.n člen (predlog prisilne poravnave s prestrukturiranjem zavarovanih terjatev)

- ♦ V postopku prisilne poravnave nad majhno, srednjo in veliko kapitalsko družbo je s predlogom prisilne poravnave dovoljeno ponuditi tudi prisilno prestrukturiranje zavarovanih terjatev. Prisilno prestrukturiranje učinkuje tako tudi na terjatve upnikov, ki niso privolili v sprejetje prisilne poravnave. Če je predmet načrta finančnega prestrukturiranja tudi prestrukturiranje zavarovanih terjatev za ločitvene pravice, s katerimi so te terjatve zavarovane, nastane posebna pravna posledica, in sicer mora zastavni upnik v takem primeru po začetku postopka prisilne poravnave za zunajsodno uveljavitev ločitvene pravice pridobiti soglasje sodišča. Pravilo o soglasju sodišča za zunajsodno uveljavitev ločitvene pravice ima tako značilnost posebnega pravila - izjeme od splošnega pravila iz drugega odstavka 160. člena ZFPPIPP, po katerem začetek in tek postopka prisilne poravnave ne učinkuje za ločitvene upnike. Iz navedene zakonske določbe nadalje izhaja, da sodišče zavrne soglasje, če je premoženje, ki je predmet ločitvene pravice, nujno za opravljanje podjetja dolžnika. O tem soglasju odloči sodišče na podlagi mnenja upravitelja in mnenja upniškega odbora ločitvenih upnikov ter upniškega odbora nezavarovanih upnikov. Če mora sodišče v skladu z ZFPPIPP o posamezni zadevi odločiti na podlagi mnenja upniškega odbora in ta v 15 dneh po objavi zahteve za mnenje odločitve o mnenju ne sprejme, velja, da je izpolnjena procesna predpostavka za odločitev sodišča v zvezi z mnenjem upniškega odbora. Izjav, ki sta jih v tem postopku podala upniška odbora ni mogoče šteti za obrazloženi mnenji, vendar upniškega odbora ni mogoče prisiliti, da svoje mnenje obrazložijo. Če njihovo mnenje ni obrazloženo (soglasje pa niti ni potrebno) se na ta način upniški odbor odpove možnosti za tvorno sodelovanje pri oblikovanju stališča sodišča prve stopnje o določenem predlogu, o katerem lahko poda mnenje.

VSL Sklep Cst 202/2020, 18. 6. 2020

221.o člen (predlog prisilne poravnave s prestrukturiranjem z izčlenitvijo)

221.p člen (posebna pravila o prijavi in preizkusu terjatev)

221.r člen (preizkus ocene vrednosti zavarovanja)

221.s člen (potrditev in učinki prisilne poravnave, ki je omejena na prestrukturiranje finančnih terjatev)

221.t člen (potrditev in učinki prisilne poravnave s prestrukturiranjem zavarovanih terjatev)

221.u člen (potrditev in učinki prisilne poravnave s prestrukturiranjem z izčlenitvijo)

221.v člen (predlog za ponovno prisilno poravnavo)

221.z člen (posebna pravila za ponovno prisilno poravnavo)

222. člen (uporaba 5. poglavja)

223. člen (stečajni dolžnik)

224. člen (stečajna masa)

225. člen (splošna in posebna stečajna masa)

226. člen (razdelitvena masa)

- ♦ Vsekakor je bilo utemeljeno pričakovati, da se bo ločitveni upnik zavedal, da bo del stroškov, ki odpade na prodajanje premoženja, ki sodi v posebno stečajno maso [gre za del zalog], bremenil njega, še posebej, ko so bili sprejeti tudi sklepi o neposredni prodaji (med drugim) zastavljenih zalog v prodajalnah. Pritožnik meni, da so stroški dela nastali zaradi odločitve upravitelja, da ohrani zaposleno osebo za potrebe celotnega stečajnega postopka. Stroški dela zaposlenih res nastanejo zaradi odločitve stečajnega upravitelja, vendar pa to še ne pomeni, da ne bremenijo posebne stečajne mase. Pritožnik (oziroma njegov pravni prednik) je vedel, da se zastavljene zaloge prodajajo v trgovinah in je s tem tudi soglašal, s tako prodajo pa nastanejo stroški, za katere ni nobene podlage, da bi jih krili upniki drugih stečajnih mas. Gre za nek skupen strošek, ki bremeni vse stečajne mase, nato pa je treba ta strošek razdeliti na posamezne stečajne mase. Za to se praviloma uporablja ključ, kot je določen v petem odstavku 226. člena sicer za stroške iz 5. točke četrtega odstavka 226. člena ZFPPIPP. Res bi bili ti stroški enaki, tudi če se ne bi opravljala prodaja zastavljenih zalog v trgovini, vendar pa bi bilo napačno, da bi vse te stroške nosili le upniki splošne stečajne mase, ko pa je vse to prineslo korist posebni stečajni masi in jih zato mora ločitveni upnik nositi le delno. Pri nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča gre za strošek, ki ga ima lastnik nepremičnine in je torej vezan na nepremičnino, ki je tvorila splošno stečajno maso (do uspešne uveljavitve izločitvene pravice). Teh stroškov zato ni mogoče opredeliti kot stroškov prodaje posebne stečajne mase, zato jih upravitelj neutemeljeno prevaljuje na pritožnika kot ločitvenega upnika. Stroški registracije in tehničnih pregledov vozil ter stroški vzdrževanja vozil pa praviloma bremenijo

lastnika premoženja in so torej vezani na lastninsko pravico ter jih ni mogoče prevaliti na ločitvenega upnika.

VSL Sklep Cst 542/2020, 13. 1. 2021

227. člen (načelo koncentracije)

228. člen (načelo omejevanja tveganj)

229. člen (vpisi v register v zvezi s stečajnim postopkom)

230. člen (splošno pravilo)

231. člen (upravičeni predlagatelj)

- ♦ Izjemoma določba 58. člena ZUstS dopušča, da če je ustavna pritožba sprejeta, lahko senat ali ustavno sodišče na nejavni seji zadrži izvršitev posamičnega akta, ki se z ustavno pritožbo spodbija, če bi z izvršitvijo lahko nastale težko popravljive škodljive posledice. Pritožnika nista zatrjevala niti izkazala, da je Ustavno sodišče zadržalo izvršitev sporne davčne odločbe.

VSL Sklep Cst 156/2020, 13. 5. 2020

232. člen (predlog za začetek stečajnega postopka)

1. Splošno

2. Umik

233. člen (predujem za kritje začetnih stroškov stečajnega postopka)

1. Dopolnitev nepopolnega predloga

- ♦ Rok 15 dni določa tretji odstavek 233. člena ZFPPIPP, ta rok kot zakonsko določen rok pa ni podaljšljiv. Do poteka roka mora biti plačan celoten predujem ali pa mora biti predložena odločba o oprostitvi plačila predujma.

VSL sklep Cst 397/2020, 13. 10. 2020

2. Višina sredstev, izplačanih iz proračuna sodišča

- ♦ Pri določitvi zneska, ki se v skladu z določbo sedmega odstavka 233. člena ZFPPIPP v zvezi s tretjim odstavkom 383. člena ZFPPIPP nakaže iz proračuna sodišča v dobro fiduciarnega računa stečajnega upravitelja, je glede na to, da je ta zavezanec za DDV, treba upoštevati DDV in v Pravilniku določeno nadomestilo za izdelavo otvoritvenega poročila povečati za DDV.

VSL Sklep Cst 464/2020, 5. 11. 2020

3. Oprostitev plačila predujma

4. Vračilo založenega predujma

5. Razno

234. člen (postopek z dolžnikovim predlogom za začetek stečajnega postopka)

- ♦ Pritožnik zatrjuje, da je takratni direktor neupravičeno odpisal kratkoročna posojila in kratkoročne poslovne terjatve. To pa kaže na to, da računovodski izkazi ne izkazujejo verodostojnega in poštenega premoženjskega in finančnega stanja dolžnika, kar bi lahko pomenilo, da dolžnik ni insolventen, zaradi česar se nad njim ne bi smel začeti stečajni postopek.

VSL Sklep Cst 434/2020, 20. 10. 2020

- ♦ Z vsemi v pritožbi navedenimi dejstvi in predloženimi dokazi prvostopenjsko sodišče še ni razpolagalo in se je kontradiktornost vzpostavila šele v pritožbenem postopku. Pritožbeno sodišče v pritožbi navedena dejstva v taki situaciji presoja le z vidika možnosti uspešnega izpodbijanja insolventnosti dolžnika, če bi se zatrjevana dejstva izkazala za resnična. Pri tem ocenjuje, da je pritožnica ponudila dovolj trditev in dokazov za presojo zatrjevane solventnosti dolžnika. Ker bi pritožbeno sodišče s presojo dejanskih in pravnih vprašanj glede (in)solventnosti dolžnika strankam odvzelo pravico do pritožbe, bo to presojo po izvedenem dokaznem postopku morale opraviti prvostopenjsko sodišče.

VSL Sklep Cst 417/2020, 7. 10. 2020

235. člen (postopek z upnikovim predlogom za začetek stečajnega postopka)

1. Splošno

- ♦ Zakon dolžnici v postopku osebnega stečaja ne daje pravice do odložitve odločanja o predlogu za začetek stečajnega postopka zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja.

VSL Sklep Cst 512/2020, 3. 12. 2020

2. Dopolnitev zahteve

- ♦ Glede na citirano kogentno določbo četrtega odstavka 236. člena ZFPPIPP, ki izrecno prepoveduje podaljšanje roka v primeru, če dolжник svoje vloge po pozivu sodišča ne dopolni v roku 3 delovnih dni, sodišče prve stopnje ni imelo druge možnosti kot začeti stečajni postopek.
VSL Sklep Cst 513/2020, 3. 12. 2020

3. Izbira pravnega sredstva – ugovor ali zahteva za odložitev odločanja

4. Domneva insolventnosti iz tretjega odstavka

236. člen (zahteva za odložitev odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka)

1. Splošno

2. Dopolnitev zahteve

3. Izbira pravnega sredstva – ugovor ali zahteva za odložitev odločanja

4. Uporaba določb za poenostavljeno prisilno poravnavo

237. člen (odložitev odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka)

237.a člen (poslovanje dolžnika v obdobju odložitve odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka)

238. člen (opravičitev zahteve za odložitev odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka)

239. člen (odločanje o začetku stečajnega postopka)

- ◆ Glede na citirano kogentno določbo četrtega odstavka 236. člena ZFPPIPP, ki izrecno prepoveduje podaljšanje roka v primeru, če dolжник svoje vloge po pozivu sodišča ne dopolni v roku 3 delovnih dni, sodišče prve stopnje ni imelo druge možnosti kot začeti stečajni postopek.

VSL Sklep Cst 513/2020, 3. 12. 2020

240. člen (začasna odredba proti stečajnemu dolžniku)

- ◆ Upnica skuša v okviru utemeljevanja nevarnosti za dosego začasne odredbe uveljaviti določena dejanja dolžnice, ki so časovno oddaljena in tudi po presoji pritožbenega sodišča na morebitno nevarnost sedaj bodočega obremenjevanja in odtujevanja nimajo relevantnega vpliva.

VSL Sklep Cst 224/2020, 1. 7. 2020

241. člen (rok za odločitev o začetku stečajnega postopka)

242. člen (sklep o začetku stečajnega postopka)

243. člen (oklic o začetku stečajnega postopka)

244. člen (nastanek pravnih posledic začetka stečajnega postopka)

245. člen (prenos pooblastil na upravitelja)

- ◆ Nepremičnina, ki je predmet izročitve in izpraznitve v tem postopku, je bila prodana pred začetkom stečajnega postopka nad dolžnikom in v času začetega stečajnega postopka nad dolžnikom ni predstavljala dolžnikovega premoženja in zato tudi ni bila zajeta v stečajno maso. Stečajni upravitelj postane zakoniti zastopnik dolžnika le glede premoženja, ki je del stečajne mase, ne pa tudi glede drugega premoženja dolžnika. Stečajni postopek vpliva le na tiste terjatve, ki neposredno vplivajo na obseg stečajne mase, to pa so tiste terjatve, ki jih je z začetkom stečajnega postopka mogoče pretvoriti v denarne terjatve. V konkretni zadevi ima upnica po izvršilnem naslovu nadenarjno terjatev do dolžnika (terjatev na izpraznitev in izročitev nepremičnine, katere lastnica je upnica), ki je ni mogoče izraziti v denarnem znesku in posledično nima vpliva na poplačilo terjatev drugih dolžnikovih upnikov iz premoženja stečajne mase. Stečajni postopek nad dolžnikom tako nima vpliva na postopek izterjave te nadenarne terjatve upnice, dolžniku pa poslovna sposobnost v zvezi s to terjatvijo ni omejena. Po podatkih spisa je bil sklep o izvršbi vročen le stečajnemu upravitelju dolžnika, ne pa tudi neposredno dolžniku, da bi se sploh lahko izjasnil glede svoje obveznosti iz izvršilnega naslova.

VSL Sklep II Ip 502/2020, 27. 5. 2020

246. člen (prenehanje veljavnosti dolžnikovih nalogov in druga plačila v breme dolžnikovega transakcijskega računa)

247. člen (prenehanje veljavnosti dolžnikovih ponudb)

248. člen (odpoved najemnih in zakupnih pogodb)

- ◆ Če upravitelj z neizpolnitvijo ali nepravilno izpolnitvijo svojih obveznosti upočasnjuje tek postopka ali ogroža oziroma krši interes upnikov, ga mora sodišče razrešiti. Odpovedati najemno pogodbo je le pravica stečajnega dolžnika oziroma upravitelja, ne pa tudi njegova dolžnost – če razumno presodi, da je taka pogodba v korist stečajnega dolžnika in s tem stečajne mase, kar pomeni tudi, da je v korist boljšega poplačila upnikov, pogodbe seveda ne bo odpovedal.

VSL Sklep Cst 526/2020, 16. 12. 2020

249. člen (zadržanje zastaranja terjatev stečajnega dolžnika)

- ◆ 249. člena ZFPPIPP tako ni mogoče razlagati drugače, kot določitev jasnega enoletnega roka, v katerem ne tečejo zastaralni roki za vse terjatve stečajnega dolžnika, ne glede na čas njihovega nastanka. Je pa seveda mogoče v tem času (času zadržanja zastaranja) takšne terjatve uveljaviti, saj zadržanje zastaranja (pod pogojem dospelosti terjatve) za to ni ovira.

VSM Sodba in sklep I Cpg 254/2019, 12. 2. 2020

250. člen (zasledovalna pravica)

251. člen (vročanje pisanj upravitelju v sodnih in drugih postopkih)

- ◆ Vročitev odpovedi ni vročitev v sodnem in drugem postopku niti odpoved sama po sebi ne predstavlja razpolaganja s premoženjem, ki sodi v stečajno maso. Poslovna sposobnost dolžnika - tožnika s tem v zvezi ni omejena. Toženka je zakonito odpoved vročala njemu osebno in ne upraviteljici.

VDSS Sklep Pdp 6/2021, 20. 1. 2021

252. člen (terjatve upnikov, za katere učinkuje začetek stečajnega postopka)

- ◆ Nepremičnina, ki je predmet izročitve in izpraznitve v tem postopku, je bila prodana pred začetkom stečajnega postopka nad dolžnikom in v času začetega stečajnega postopka nad dolžnikom ni predstavljala dolžnikovega premoženja in zato tudi ni bila zajeta v stečajno maso. Stečajni upravitelj postane zakoniti zastopnik dolžnika le glede premoženja, ki je del stečajne mase, ne pa tudi glede drugega premoženja dolžnika. Stečajni postopek vpliva le na tiste terjatve, ki neposredno vplivajo na obseg stečajne mase, to pa so tiste terjatve, ki jih je z začetkom stečajnega postopka mogoče pretvoriti v denarne terjatve. V konkretni zadevi ima upnica po izvršilnem naslovu nadenarno terjatev do dolžnika (terjatev

na izpraznitev in izročitev nepremičnine, katere lastnica je upnica), ki je ni mogoče izraziti v denarnem znesku in posledično nima vpliva na poplačilo terjatev drugih dolžnikovih upnikov iz premoženja stečajne mase. Stečajni postopek nad dolžnikom tako nima vpliva na postopek izterjave te nedenarne terjatve upnice, dolžniku pa poslovna sposobnost v zvezi s to terjatvijo ni omejena. Po podatkih spisa je bil sklep o izvršbi vročen le stečajnemu upravitelju dolžnika, ne pa tudi neposredno dolžniku, da bi se sploh lahko izjasnil glede svoje obveznosti iz izvršilnega naslova. Že iz navedenih razlogov je zato pritožbeno sodišče pritožbi upnice ugodilo, sklep sodišča prve stopnje razveljavilo in zadevo vrnilo v ponovno odločanje.

VSL Sklep II Ip 502/2020, 27. 5. 2020

253. člen (pretvorba nedenarnih terjatev v denarne)

- ◆ Če se tekom pravnega postopka nad toženo stranko začne stečajni postopek, mora tožeča stranka zaradi načela koncentracije stečajnega postopka (prvi odstavek 227. člena ZFPPIPP) v zakonsko določenem roku prijaviti vtoževano terjatev v stečajnem postopku, sicer terjatev v razmerju do stečajnega dolžnika preneha. Vendar pa to velja le za terjatve iz 20. člena ZFPPIPP. Če pa teče pravniti postopek proti stečajnemu dolžniku glede tožbenega zahtevka, v katerem ni vsebovana terjatev iz 20. člena ZFPPIPP, se pravniti postopek nadaljuje (ko ga prevzame stečajni upravitelj ali ko ga sodišče pozove, da to stori – prvi odstavek 208. člena ZPP) in mora sodišče o takem zahtevku meritorno odločiti. Za usodo tega pravnega postopka je bistveno, ali predstavljata primarni in prvi podredni tožbeni zahtevek tako nedenarno terjatev, ki se z začetkom stečajnega postopka pretvori v denarno terjatev (prvi odstavek 253. člena ZFPPIPP). Nedenarna terjatev po drugem odstavku 20. člena ZFPPIPP je le taka zahteva za izpolnitev nedenardne dajatve ali izvedbo storitve, ki neposredno vpliva na obseg stečajne mase. V sodni praksi je bilo že večkrat zavzeto stališče, da v primeru izbrisne tožbe ne gre za tako terjatev.

VSL Sklep I Cp 1010/2019, 14. 11. 2019

- ◆ Ni nobenega utemeljenega razloga, da bi bil kupec, ki je kupnino plačal v celoti, v stečajnem postopku nad prodajalcem v drugačnem pravnem položaju od kupca, ki jo je plačal v 95% (kar je dejansko v celoti, pa pravno gledano ne gre za izpolnitev v celoti). Položaj, pri katerem sta obe stranki delno izpolnili svojo obveznost, vendar jo je ena pogodbeni stranka izpolnila v večjem delu kot druga pogodbeni stranka, je po vseh bistvenih značilnostih enak položaju, pri katerem je ena pogodbeni stranka svojo obveznost izpolnila v celoti, druga pa v pretežnem delu. Zato je treba tudi za ta položaj uporabiti pravila o vzajemno neizpolnjenih dvostranskih pogodbah. S tem višje sodišče odgovarja na pritožbeni očitke pritožnice, da se je sodišče prve stopnje v izpodbijani sodbi arbitrarno sklicevalo na načelo pravičnosti, saj da je smisel 253. člena ZFPPIPP, po katerem se z začetkom stečajnega postopka nedenarne terjatve upnikov pretvorijo v denarne, prav to, da so vsi upniki istega razreda v enakem položaju. Tudi pritožbeni očitke, da bo v celoti izpolnjena nedenarna terjatev tožeče stranke šla na račun denarnih terjatev drugih upnikov je zato neutemeljen, saj na podlagi posebnega pravila prvega odstavka 265. člena v Pododdelku 5.3.3. ZFPPIPP začetek stečajnega postopka za terjatve upnikov do stečajnega dolžnika, ki izvirajo iz vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe, ne povzroči nobenih pravnih posledic, in torej niso del stečaja. V tem položaju lahko kupec – tožeča stranka tudi po začetku stečajnega postopka uveljavlja zahtevek za izstavitve zemljiškoknjižnega dovolila, saj za terjatve, ki izvirajo iz vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe, začetek stečajnega postopka ne povzroči nobenih pravnih posledic (prvi odstavek 265. člena ZFPPIPP). Zato kupcu (upniku) te nedenarne dajatvene terjatve za izstavitve zemljiškoknjižnega dovolila ni treba prijaviti v stečajnem postopku in jo lahko uveljavi zunaj stečajnega postopka (tretji odstavek 265. člena ZFPPIPP). Upravitelj lahko (kot zakoniti zastopnik stečajnega dolžnika) tudi po začetku stečajnega postopka izstavi veljavno zemljiškoknjižno dovolilo, na katerem je njegov podpis notarsko overjen in s tem izpolni obveznost stečajnega dolžnika iz te pogodbe.

VSL Sodba in sklep I Cpg 25/2020, 25. 11. 2020

254. člen (pretvorba občasnih dajatvenih terjatev)

255. člen (pretvorba terjatev, izraženih v tuji valuti)

256. člen (obrestovanje terjatev)

- ♦ Možni besedni pomen pravnega pravila se določa z jezikovno razlago, ki hkrati predstavlja zunanjo mejo, ki je razlagalec ne sme prestopiti. V konkretnem primeru pa zakonsko besedilo ni enoznačno oziroma popolnoma jasno. Zato je za razlago zakonske določbe treba uporabiti tudi namensko oziroma teleološko metodo. Namen pravnega pravila iz prvega odstavka 256. člena ZFPPIPP je v tem, da se z začetkom stečajnega postopka prijavljene zapadle terjatve obrestujejo po enaki, predpisani obrestni meri, če upnik uveljavlja tudi obresti. Ni pa namen cit. določbe, da v stečajnem postopku derogira 381. člen OZ. Za razlago, da upnik v stečajnem postopku, kljub prijavi terjatve (vložitvi zahtevka), ne bi bil upravičen do t.i. procesnih obresti, ni videti razumne razlage. Načelu enakega obravnavanja upnikov v smislu 46. člena ZFPPIPP je zadoščeno že s tem, da se za vse terjatve upošteva enaka, predpisana obrestna mera.

VSL sklep Cst 477/2020, 5. 11. 2020

257. člen (pravica stečajnega dolžnika do predčasnega plačila)

258. člen (pretrganje zastaranja terjatev)

259. člen (terjatve, povezane z odložnim pogojem)

260. člen (terjatve, povezane z razveznim pogojem)

261. člen (pobot terjatev ob začetku stečajnega postopka)

1. Dopustnost pobota
2. Obvestilo o pobotu in povračilo stroškov

3. Razno

262. člen (pobot pogojnih terjatev)

263. člen (nedovoljeni pobot terjatev ob začetku stečajnega postopka)

264. člen (prepoved pobota terjatev stečajnega dolžnika, nastalih po začetku stečajnega postopka)

264.a člen (posebna pravila za izravnavo kvalificiranih finančnih pogodb)

265. člen (izjeme za terjatve na podlagi vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe)

- ♦ Učinkovanja dvostransko neizpolnjenih pogodb, ki izvirajo iz splošnih pravil obligacijskega prava. To pa v konkretnem primeru (ko ZFPPIPP tudi sicer ne vsebuje drugih določb o predpogodbi) pomeni, da bi sodišče moralo pravno razmerje med pravnima strankama presoјati tudi z vidika splošnih določb OZ o predpogodbi.

VSK Sodba I Cp 146/2020, 8. 7. 2020

- ♦ Ni nobenega utemeljenega razloga, da bi bil kupec, ki je kupnino plačal v celoti, v stečajnem postopku nad prodajalcem v drugačnem pravnem položaju od kupca, ki jo je plačal v 95% (kar je dejansko v celoti, pa pravno gledano ne gre za izpolnitev v celoti). Položaj, pri katerem sta obe stranki delno izpolnili svojo obveznost, vendar jo je ena pogodbeni stranka izpolnila v večjem delu kot druga pogodbeni stranka, je po vseh bistvenih značilnostih enak položaju, pri katerem je ena pogodbeni stranka svojo obveznost izpolnila v celoti, druga pa v pretežnem delu. Zato je treba tudi za ta položaj uporabiti pravila o vzajemno neizpolnjenih dvostranskih pogodbah.

S tem višje sodišče odgovarja na pritožbeni očitke pritožnice, da se je sodišče prve stopnje v izpodbijani sodbi arbitrarno sklicevalo na načelo pravičnosti, saj da je smisel 253. člena ZFPPIPP, po katerem se z začetkom stečajnega postopka nadenarne terjatve upnikov pretvorijo v denarne, prav to, da so vsi upniki istega razreda v enakem položaju. Tudi pritožbeni očitek, da bo v celoti izpolnjena nadenarna terjatev tožeče stranke šla na račun denarnih terjatev drugih upnikov je zato neutemeljen, saj na podlagi posebnega pravila prvega odstavka 265. člena v Pododdelku 5.3.3. ZFPPIPP začetek stečajnega postopka za terjatve upnikov do stečajnega dolžnika, ki izvirajo iz vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe, ne povzroči nobenih pravnih posledic, in torej niso del stečaja.

V tem položaju lahko kupec – tožeča stranka tudi po začetku stečajnega postopka uveljavlja zahtevek za izstavitve zemljiškoknjižnega dovolila, saj za terjatve, ki izvirajo iz vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe, začetek stečajnega postopka ne povzroči nobenih pravnih posledic (prvi odstavek 265. člena ZFPPIPP). Zato kupcu (upniku) te nadenarne dajatvene terjatve za izstavitve zemljiškoknjižnega dovolila ni treba prijaviti v stečajnem postopku in jo lahko uveljavi zunaj stečajnega postopka (tretji odstavek 265. člena ZFPPIPP). Upravitelj lahko (kot zakoniti zastopnik stečajnega dolžnika) tudi po začetku stečajnega postopka izstavi veljavno zemljiškoknjižno dovolilo, na katerem je njegov podpis notarsko overjen in s tem izpolni obveznost stečajnega dolžnika iz te pogodbe.

266. člen (posebna pravila za vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe)

267. člen (pravica stečajnega dolžnika odstopiti od vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe)

- ♦ Začetek stečajnega postopka praviloma ne zoži uporabe relevantnih pravil glede veljavnosti in učinkovanja dvostransko neizpolnjenih pogodb, ki izvirajo iz splošnih pravil obligacijskega prava. To pa v konkretnem primeru (ko ZFPPIPP tudi sicer ne vsebuje drugih določb o predpogodbi) pomeni, da bi sodišče moralo pravno razmerje med pravnima strankama presojati tudi z vidika splošnih določb OZ o predpogodbi.

VSK Sodba I Cp 146/2020, 8. 7. 2020

- ♦ Zaradi zmotnega stališča, da upravitelj potrebuje predhodno soglasje, sodišče prve stopnje v razlogih sklepa ni ugotovilo nobenih dejstev, ki so potrebna za presojo, ali je upravitelj podal odstopno izjavo drugi pogodbeni stranki in ali jo je podal pravočasno. Posledično sodišče prve stopnje pri izdaji soglasja k odstopni izjavi ni presojalo, ali odstopna izjava drugi pogodbeni stranki pravno učinkuje. Ker stečajni upravitelj v zahtevi ni navedel, kdaj je posredoval drugi pogodbeni stranki izjavo o odstopu od sporne pogodbe, bi ga moralo sodišče prve stopnje pred odločitvijo o zahtevi za izdajo soglasja k uresničitvi odstopne pravice zato še pozvati, da izkaže, da je izjavo o odstopu od pogodbe posredoval drugi pogodbeni stranki pogodbe, od katere je odstopil. Le v takem primeru bi imelo sodišče prve stopnje tudi možnost presoje pravočasnosti izjave, česar pa zaradi zmotne uporabe materialnega prava ni storilo. Ključno, na kar pritožnica opozarja v pritožbi, je, da iz razlogov izpodbijanega sklepa izhaja, da z odstopom od sporne pogodbe ne bo oblikovana splošna stečajna masa za poplačilo navadnih upnikov, pač pa le posebna stečajna masa. Na podlagi navedene ugotovitve pa po stališču pritožnice izhaja le, da se bo hipotekarni upnik iz zastavljene nepremičnine namesto v izvršilnem postopku poplačal v stečajnem postopku. Takemu stališču pritožbeno sodišče pritrjuje, saj niti iz zahteve upravitelja niti iz razlogov sodišča prve stopnje kaj drugega ne izhaja. Edini upnik, ki bo imel lahko korist z vrnitvijo nepremičnine v stečajno maso, je upnik B., d. d., ki bo s tem postal ločitveni upnik in se bo tudi poplačal iz posebne stečajne mase v stečajnem postopku. Ker se ima navedeni upnik možnost poplačati tudi v izvršilnem postopku, pomeni, da zgolj zaradi njegove pravice, da se poplača tudi v stečajnem postopku, namen odstopa od prodajne pogodbe še ne bo dosežen. Zaključek o ugodnejših pogojih poplačila terjatev upnikov bi moral temeljiti na prognozi finančnih učinkov unovčenja posebne stečajne mase in na prognozi, koliko bi iz te in druge splošne stečajne mase, če ta obstoji, zaradi tega dobili navadni upniki več kot v primeru, če bi tudi terjatev upnika B., d. d., poplačala v celoti le iz splošne stečajne mase. Ker pa zahteva temelji le na izhodišču, da se nepremičnina pridobi zato, da se bo prodala v stečajnem (ne pa v izvršilnem) postopku in da se bo prodaja nepremičnine v stečajnem postopku lahko začela takoj (torej prej kot v izvršilnem postopku), kar pa za presojo ugodnejših pogojev plačila ni edino odločilno, je ob odsotnosti drugih potrebnih podatkov po oceni pritožbenega sodišča sodišče prve stopnje zmotno sklepalo, da bodo že s tem doseženi ugodnejši pogoji za plačilo (vseh) upnikov stečajnega dolžnika.

VSL Sklep Cst 306/2020, 26. 8. 2020

268. člen (pravne posledice odstopa od vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe)

269. člen (obdobje izpodbojnosti)

- ♦ Zaradi začetka stečajnega postopka tekom te pravde nad A. A. je morala tožnica v skladu z drugim odstavkom 270. člena ZFPPIPP ustrezno prilagoditi „le“ tožbeni zahtevek, kar pa pravne narave obravnavanega izpodbijanja ne spreminja. ZFPPIPP določa samo pravne posledice uvedbe stečajnega postopka za tedaj že vložene paulijanske tožbe – vložene v skladu s splošnimi pravili obligacijskega prava. Med temi tožbami pa so tudi take, s katerimi se izpodbijajo pravna dejanja, storjena pred obdobjem izpodbojnosti, kot ga opredeljuje 269. člen ZFPPIPP. Za spremembo tožbe v smislu drugega odstavka 270. člena ZFPPIPP soglasje toženca ni bilo potrebno.

VSL Sodba in sklep I Cp 1711/2020, 22. 10. 2020

270. člen (prenehanje izpodbojne pravice po splošnih pravilih obligacijskega prava)

- ♦ Zaradi začetka stečajnega postopka tekom te pravde nad A. A. je morala tožnica v skladu z drugim odstavkom 270. člena ZFPPIPP ustrezno prilagoditi „le“ tožbeni zahtevek, kar pa pravne narave obravnavanega izpodbijanja ne spreminja. ZFPPIPP določa samo pravne posledice uvedbe stečajnega postopka za tedaj že vložene paulijanske tožbe – vložene v skladu s splošnimi pravili obligacijskega prava. Med temi tožbami pa so tudi take, s katerimi se izpodbijajo pravna dejanja, storjena pred obdobjem izpodbojnosti, kot ga opredeljuje 269. člen ZFPPIPP. Za spremembo tožbe v smislu drugega odstavka 270. člena ZFPPIPP soglasje toženca ni bilo potrebno.

VSL Sodba in sklep I Cp 1711/2020, 22. 10. 2020

- ♦ ZFPPIPP v drugem odstavku 270. člena določa, da če je upnik pred začetkom stečajnega postopka vložil tožbo, s katero uveljavlja zahtevke na podlagi izpodbijanja dolžnikovih pravnih dejanj po splošnih pravilih obligacijskega prava, lahko po začetku stečajnega postopka te zahtevke uveljavlja samo še za račun stečajnega dolžnika in za tako spremembo tožbe soglasje toženca ni potrebno. Glede na to določilo mora sodišče prve stopnje v postopku, ki teče zaradi izpodbijanja dolžnikovih pravnih dejanj, po uradni dolžnosti preveriti, ali je bil morda nad dolžnikom začet stečajni postopek. Gre za tako dejstvo, ki vpliva na pravilno uporabo materialnega prava sodišča prve stopnje in na njegovo presojo, ali ne gre morebiti celo za nedovoljena razpolaganja v smislu 3. člena oziroma 6. točke drugega odstavka 339. člena ZPP. Zato bi sodišče prve stopnje to dejstvo moralo upoštevati, tudi če se nobena od strank nanj ni sklicevala, ter tožečo stranko pozvati, da tožbo ustrezno spremeni. Dejstvo vknjiženosti hipotek na predmetnih nepremičninah v korist hipotekarnih upnikov bo relevantno šele v morebitnem izvršilnem postopku in ne v predmetni pravdi. Kakšen bo dejanski uspeh izvršbe, za to pravdo ni pomembno. Pri oškodovanju upnika in vzročni zvezi se namreč upošteva premoženje, s katerim dolžnik jamči za izpolnitev svojih obveznosti, in se ne zahteva, da je konkretno (dejansko) sposobno za poplačilo upnikove terjatve. Prav tako OZ v drugem odstavku 255. člena določa domnevo, da je pravno dejanje storjeno v škodo upnikov že, če zaradi njega dolžnik nima zadosti sredstev za izpolnitev upnikove terjatve, in ne šele, če dolžnik zaradi njega nima dovolj izvršljivih, unovčljivih ali poplačilno sposobnih sredstev za izpolnitev terjatve. Pomembno je torej, ali dolžnik opisana sredstva sploh ima. Če sredstev za izpolnitev nima, se nadalje presoja, ali je temu tako zaradi njegovih pravnih razpolaganj. Čim dolžnik za prenos sredstev ni pridobil ustrezne (ekvivalentne) nasprotne dajatve, nastopi zmanjšanje njegovih sredstev zaradi takšnega razpolaganja.

VSL Sklep I Cpg 500/2019, 17. 12. 2020

271. člen (izpodbojna pravna dejanja)

1. Objektivni element – zmanjšanje čiste vrednosti premoženja

2. Objektivni pogoj – pridobitev ugodnejših pogojev za plačilo

3. Subjektivni element

- ♦ Pritožba zmotno meni, da je zaradi številnih številčnih popravkov v navedbah in navedb glede strank asignacije ter popravka številke v tožbenem zahtevku šteti, da je tožba spremenjena. Pritožbeni očitek o kršitvi pravice do izjave je le ne v nasprotju z navedbami tožene stranke v postopku pred sodiščem prve stopnje, je tudi nedovoljen, saj bi morala tožena stranka, če bi res želela, da se poleg zaslišanja priče izvede še dokaz z zaslišanjem tožene stranke, to najkasneje na zadnjem naroku navesti in uveljavljati kršitev določb pravnega postopka. Subjektivni pogoj izpodbojnosti je izkazan s tem, ker tožena stranka ni trdila niti dokazala, da je bilo plačilo med pravnima strankama z asignacijo običajen način plačila. Tožena stranka ni izpodbila niti domneve iz 2. točke tretjega odstavka 272. člena ZFPPIPP glede obstoja subjektivnega pogoja izpodbojnosti, ki obstaja, če je bilo dejanje opravljeno v zadnjih treh mesecih pred uvedbo stečajnega postopka, saj izpodbojno dejanje nedvomno bilo opravljeno v tem obdobju.

VSC Sodba Cpg 74/2020, 7. 10. 2020

4. Objektivni in subjektivni element

- ♦ Pravni posel oziroma skupek pravnih dejanj je bil dogovorjen z namenom ugodnejšega poplacha upnika v stečaju dolžnika, ki je bil v trenutku sklenitve pogodbe že insolventen. Takšna poslovna podlaga (kavza) simuliranega posla je nedopustna. Izpodbojne pa so tudi procesne opustitve, ki pomenijo realizacijo ničnega pravnega posla. Značilnost neodplačnega razpolaganja z dolžnikovim premoženjem ima tudi pravni posel, s katerim dolžnik prevzame odgovornost za tujo obveznost (na primer poroštvo). Takšna dejanja so izpodbojna ne glede na to, ali je izpolnjen subjektivni pogoj izpodbojnosti. Tudi sicer nosi upnik, ki uveljavlja izpodbojni zahtevek, trditveno in dokazno breme za dokazovanje objektivnega pogoja izpodbojnosti. Sklicanje na izpodbojne zahteve iz 272. člena ZFPPIPP ne pride v poštev, saj te veljajo zgolj za pravna dejanja stečajnega dolžnika, ne pa za opustitve pravnih dejanj po tretjem odstavku 271. člena ZFPPIPP

VSL Sodba I Cpg 825/2019, 18. 11. 2020

- ♦ Odločilno je, ali je stečajni dolžnik razpolagal s svojim posebnim premoženjem in deležem na skupnem premoženju na način, da je bila vzpostavljena neekvivalenca pri prevzemanju pravic in obveznosti iz Sporazuma v njegovo škodo. Upnikom je namreč treba zagotoviti enake možnosti poplacha. In prav temu so namenjene določbe ZFPPIPP, ki dolžniku (po nastanku insolventnosti) nalagajo posebne zapovedi in prepovedi. Dolžnikova insolventnost takrat, ko je bilo opravljeno izpodbojno pravo dejanje, je osnovni pogoj za njegovo izpodbojnost.

VSL Sklep I Cpg 1396/2020, 24. 9. 2020

5. Nadomestna izpolnitev

6. Nujna plačila po 34. členu ZFPPIPP ter objektivni ali subjektivni element

- ♦ Osnovna predpostavka za izpodbojnost plačil v zvezi s posli, ki so iz vidika družbe nujni za njeno redno poslovanje (za pritožnico ni sporno, da so bile z izpodbijanimi pravnimi dejanji poplačane terjatve toženke iz naslova dobav, ki sodijo v domet 3. točke drugega odstavka 34. člena ZFPPIPP), je obstoj dejstva, da so bili v posledici teh plačil neenako obravnavani drugi upniki iz nujnih poslov stečajnega dolžnika (zatrjevano in izkazano mora biti, da le-ti niso mogli biti poplačani v celoti). Ker tožnica ni niti zatrjevala, da je bila neenakopravno obravnavana (tudi) ta skupina upnikov (tega ne zatrjuje niti v pritožbi, ker zmotno meni, da zadošča sklicevanje na neenakopravno obravnavo navadnih upnikov), je pravilna presoja sodišča, da iz tega razloga izpodbijana pravna dejanja niso izpodbojna in zahtevku posledično ni mogoče ugoditi.

VSM Sodba I Cpg 205/2020, 8. 1. 2021

7. Opustitev pravnega dejanja

- ♦ Tudi sicer nosi upnik, ki uveljavlja izpodbojni zahtevek, trditveno in dokazno breme za dokazovanje objektivnega pogoja izpodbojnosti. Sklicanje na izpodbojne zahteve iz 272. člena ZFPPIPP ne pride v poštev, saj te veljajo zgolj za pravna dejanja stečajnega dolžnika, ne pa za opustitve pravnih dejanj po tretjem odstavku 271. člena ZFPPIPP

VSL Sodba I Cpg 825/2019, 18. 11. 2020

8. Razno

- ♦ V postopku osebnega stečaja so izpodbojni pravni posli, ki jih je stečajni dolžnik sklenil ali izvedel v dobro oseb, ki imajo v razmerju do njega položaj ožje povezane osebe, v obdobju zadnjih petih let pred uvedbo postopka osebnega stečaja (1. alineja 1. točke prvega odstavka 391. člena ZFPPIPP), če je bila posledica tega dejanja zmanjšanje čiste vrednosti premoženja stečajnega dolžnika tako, da zaradi tega drugi upniki lahko prejmejo plačilo svojih terjatev v manjšem deležu, kot če dejanje ne bi bilo opravljeno (1. točka prvega odstavka 271. člena ZFPPIPP) in če je bil stečajni dolžnik v času sklenitve posla insolventen (drugi odstavek 271. člena v zvezi z 2. točko prvega odstavka 271. člena ZFPPIPP). Pravni posli, ki jih stečajni dolžnik sklene ali izvede v dobro oseb, ki imajo v razmerju do njega položaj ožje povezane osebe, so izpodbojni ne glede na to, ali je oseba, v korist katere je bilo dejanje opravljeno, takrat, ko je bilo to dejanje opravljeno, vedela ali bi morala vedeti, da je dolžnik insolventen (drugi odstavek 391. člena v zvezi z 2. točko prvega odstavka 271. člena ZFPPIPP). Napačno je pritožbeno stališče o nujnem sosporništvu nekdanjih solastnikov nepremičnin, ki so bile predmet pogodbe o preužitku. Nujno sosporništvo je (pod)vrsta enotnega sosporništva in je podano, kadar so upravičenci po materialnem pravu v takšni medsebojni zvezi, da lahko le vsi skupaj upravljajo in razpolagajo s pravico, v katero posega tožba. Nujno sosporništvo tedaj predstavlja procesno nujnost in če tožnik s tožbo ne zajame vseh solastnikov, ni tožena prava stranka. V obravnavani zadevi ne gre za takšen primer. Tožbeni zahtevek se nanaša zgolj na razpolaganja, ki jih je eden od solastnikov spornih nepremičnin opravil v toženčevo korist v obsegu svojih (so)lastninskih upravičenj.

VSL Sklep in sodba III Cp 711/2020, 21. 5. 2020

- ♦ Glede na ugotovljeno, da tožeča stranka ni imela utemeljenega razloga, da bi se odpovedala dedovanju, in ob dejstvu, da se odpoved dedovanju skladno z določbo četrtega odstavka 256. člena Obligacijskega zakonika (v nadaljevanju OZ) šteje za neodplačno razpolaganje ter da je dejanje bilo storjeno v izpodbojnem obdobju, je pravilen zaključek sodišča prve stopnje, da je odpoved dedovanju izpodbojno dejanje glede na določbe ZFPPIPP.

VSC Sodba Cpg 60/2020, 9. 9. 2020

272. člen (domneve o obstoju pogojev za izpodbijanje)

1. Objektivni element izpodbojnosti

- ♦ Tudi sicer nosi upnik, ki uveljavlja izpodbojni zahtevek, trditveno in dokazno breme za dokazovanje objektivnega pogoja izpodbojnosti. Sklicanje na izpodbojne zahteve iz 272. člena ZFPPIPP ne pride v poštev, saj te veljajo zgolj za pravna dejanja stečajnega dolžnika, ne pa za opustitve pravnih dejanj po tretjem odstavku 271. člena ZFPPIPP

VSL Sodba I Cpg 825/2019, 18. 11. 2020

2. Subjektivni element izpodbojnosti

3. Objektivni in subjektivni element izpodbojnosti

273. člen (pravna dejanja, ki jih ni mogoče izpodbijati)

274. člen (izpodbojnost pravnih dejanj, za katera obstaja izvršilni naslov)

275. člen (vsebina in način uveljavitve izpodbojnega zahtevka)

276. člen (legitimacija za uveljavljanje izpodbojnega zahtevka)

277. člen (rok za uveljavitev izpodbojnega zahtevka)

- 1. Rok za vložitev tožbe**
- 2. Sprememba tožbe zaradi poteka roka ni mogoča**
- 3. Rok pri napotitvi**
- 4. Ugovor izpodbojnosti**
- 5. Dolžnost postavitve povračilnega zahtevka**

278. člen (pravne posledice uspešne uveljavitve izpodbojnega zahtevka)

- 1. Splošno**
- 2. Plačilo denarnega nadomestila**

3. Tek zamudnih obresti

279. člen (splošno pravilo)

- ♦ Ker skladno z določbo prvega odstavka 279. člena ZFPPIPP, ki se glede na določbo 383. člena ZFPPIPP smiselno uporablja tudi v postopku osebnega stečaja, začetek stečajnega postopka ne vpliva na ločitveno pravico in terjatev, zavarovano s to ločitveno pravico, tudi postopek odpusta obveznosti, ki je postopek znotraj stečajnega postopka, ne more imeti vpliva na terjatev, zavarovano z ločitveno pravico.
VSC Sklep I Ip 224/2020, 20. 8. 2020

280. člen (ločitvene pravice, pridobljene z izvršbo, ki z začetkom stečajnega postopka prenehajo)

- ♦ Začetek stečajnega postopka ima pravne posledice na postopek izvršbe in zavarovanja zgolj v primeru, ko je bil stečajni postopek začet proti insolventnemu dolžniku, to je dolžniku samemu, ne pa tudi v primeru, ko je začet stečajni postopek nad družbo, v kateri ima dolžnik le svoj poslovni delež. Obravnavani postopek zavarovanja se ne nanaša na premoženje družb, v katerih ima dolžnik poslovni delež, zato predmetni postopek tudi ne vpliva na obseg stečajne mase v stečajnem postopku zoper družbo S. d.o.o., v stečaju in njegovo vodenje tudi ni odvisno od odločitve organov stečajnega postopka.
VSL Sklep IV Ip 2136/2019, 5. 12. 2019

281. člen (ločitvene pravice, pridobljene z izvršbo, ki z začetkom stečajnega postopka ne prenehajo)

282. člen (posebna pravila za ločitvene pravice, ki se lahko uveljavijo zunajsodno)

283. člen (razveljavitev in izbris vrednostnih papirjev)

284. člen (terjatve, vsebovane v razveljavljenih vrednostnih papirjih)

285. člen (uporaba pododdelka 5.3.7)

286. člen (posebno pravilo o nedovoljenem pobotu terjatev ob začetku stečajnega postopka)

287. člen (posebna pravila o izpodbojnosti dolžnikovih pravnih poslov)

289. člen (posebni pravili o prijavi in plačilu terjatev)

- ♦ Ni pravilno pritožbeno stališče, da je v posledici dejstva, da zakon v določbi glede enakega obravnavanja upnikov ne določa, da to velja za upnike, ki so v razmerju do dolžnika v enakem položaju, možna širša razlaga; torej, da pomeni kršitev pravice do enakega obravnavanja upnikov kakršnokoli kršitev enakega obravnavanja upnikov, tudi takšna, kot je v tem primeru, da se redno poravnava obveznosti do ločitvenih upnikov in tekoči stroški postopka, ne pa tudi poplačilo terjatev upnikov iz drugega odstavka 289. člena ZFPPIPP. 289. člen ZFPPIPP upnikom, ki nadaljujejo sodelovanje z dolžnikom tudi med postopkom prisilne poravnave, določa poseben položaj, in sicer, da se njihove terjatve poplačajo kot strošek postopka v primeru, da prisilna poravnava ni potrjena. Navedeno dolžniku omogoča normalno poslovanje v času postopka prisilne poravnave ter poseben položaj upnikom v primeru stečaja. Da so stroški iz drugega odstavka 289. člena ZFPPIPP obravnavani drugače kot drugi (tekoči) stroški, jasno izhaja iz zakonskega besedila. Iz zakonske ureditve tudi izhaja, da je najprej treba plačati tiste stroške, ki so dejansko namenjeni unovčenju stečajne mase in poplačilu upnikov ter vodenju stečajnega postopka in so torej nujno potrebni za izvedbo stečajnega postopka. Šele nato pridejo na vrsto upniki terjatev iz prisilne poravnave, za katere se uporablja drugi odstavek 289. člena ZFPPIPP, katerih terjatve sicer nimajo neposredne zveze s samim stečajnim postopkom.

VSL Sklep Cst 406/2020, 20. 10. 2020

290. člen (uporaba pravil o poslovnih knjigah in računovodskih izkazih)

291. člen (računovodski izkazi do začetka stečajnega postopka in otvoritvena bilanca)

292. člen (predaja in prevzem prostorov, premoženja in poslov stečajnega dolžnika)

293. člen (pomoč policije)

294. člen (otvoritveno poročilo upravitelja)

295. člen (vsebina rednega poročila upravitelja)

296. člen (terjatve, ki jih je treba prijaviti v stečajnem postopku)

1. Terjatve, ki jih je treba prijaviti

- ♦ V določbah ZFPPIPP ni podlage za presojo, da mora upnik v stečajnem postopku prijaviti vse terjatve, nastale po začetku stečajnega postopka. To velja (le) za terjatve, nastale po začetku stečajnega postopka, ki se poplačajo iz splošne razdelitvene mase (četrty odstavek 296. člena ZFPPIPP), kot so: terjatve, ki znova nastanejo zaradi uspelega izpodbijanja (tretji odstavek 278. člena ZFPPIPP), terjatve za povrnitev škode zaradi razveze vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe (šesti odstavek 268. člena ZFPPIPP), terjatve za povrnitev škode zaradi uresničitve odpovedne pravice (četrty odstavek 248. člena ZFPPIPP), regresne terjatve članov posloводства oziroma nadzornega sveta (sedmi odstavek 44. člena ZFPPIPP). Presoja sodišča prve stopnje, da bi morala tožeča stranka prijaviti svojo terjatev v stečajnem postopku nad prvo toženko, bi bila lahko utemeljena na ugotovitvi, da je terjatev nastala pred začetkom stečajnega postopka. Dejstvo, kdaj so se v tem postopku vtoževane napake pojavile, pa je med strankama sporno: prva toženka je ugovarjala, da je na podlagi obvestila tožeče stranke izvajalca strehe o napakah obvestila že z dopisom 14. 12. 2012, medtem ko je tožeča stranka to prerekala in navajala, da so se v tem postopku zatrjevane napake pojavile leta 2016.

VSL Sklep I Cpg 349/2020, 6. 10. 2020

- ♦ V primeru, če stečajni dolжник po začetku postopka osebnega stečaja umre, je potrebno torej postopek osebnega stečaja in postopek stečaja zapuščine obravnavati kot en, enovit postopek. Slednje pomeni, da glede na okoliščine konkretnega primera terjatvi upravitelja iz naslova nagrade in nadomestil, ki je sicer nastala v času vodenja postopka osebnega stečaja, a tam še ni bila poplačana, ni mogoče odreči narave stroška stečajnega postopka. Za stroške stečajnega postopka ne veljajo določbe o prijavi terjatev. Stroški stečajnega postopka tudi niso predmet preizkusa terjatev. Slednje velja samo za terjatve iz 296. člena ZFPPIPP. Narave stroškov stečajnega postopka v nasprotju z obrazložitvijo prvostopenjskega sodišča ne more spremeniti okoliščina, da je terjatev, ki jo v tem postopku vtožuje tožeča stranka, vključena v končni seznam preizkušenih terjatev oziroma sklep o preizkusu terjatev, v katerega je vključen omenjeni seznam. Tudi če bi upravitelj tovrstne terjatve prerekal in tožečo stranko napotil na pravdo, tožnica v tem delu ne bi imela le ugotovitvene tožbe, temveč dajatveno. Njen interes glede stroškov stečajnega postopka namreč ni le v tem, da se ugotovi obstoj terjatve, temveč v tem, da pridobi izvršilni naslov, na podlagi katerega lahko v individualni izvršbi doseže poplačilo take terjatve

VSL Sklep II Cpg 666/2020, 9. 12. 2020

- ♦ Vrhovno sodišče je v odločbi II Ips 229/2014 z dne 2. 7. 2015 jasno zapisalo, da "povračilna obveznost nastane takoj, ko je opravljena izpolnitev z vsebino obveznosti iz nične pogodbe". Glede na navedeno ne more biti nobenega dvoma, da je terjatev iz naslova kondicijskega zahtevka nastala v trenutku, ko je bila izpolnjena obveznost izročitve stvarnega vložka iz nične Pogodbe z dne 4. 7. 2008 (ZK dovolilo za vknjižbo nepremičnin, izročenih kot stvari vložek, je v sami Pogodbi).

VSL Sodba I Cpg 541/2020, 20. 10. 2020

2. Posledice zamude roka za prijavo terjatev

3. Razno

297. člen (prijava nezavarovane terjatve)

298. člen (prijava zavarovane terjatve in ločitvene pravice)

1. Ob poteku roka za prijavo še ne gre za premoženje stečajnega dolžnika - pravočasnost prijave

2. Določen opis premoženja, ki je predmet ločitvene pravice

- ♦ Tožeča stranka bi morala glede na pravnomočen napotitveni sklep v tožbi trditi in dokazati, da je pridobila ločitveno pravico na premičninah v lasti dolžnika in podati ustrezen zahtevek, v katerem bi določno opisala premoženje, ki je predmet vtoževane ločitvene pravice. Pravilno je stališče tožene stranke, da temu s tožbo ni zadostila. Priloga ni sestavni del izreka sodbe, zato ne dopolnjuje opisa premoženja in je sklicevanje nanjo v izreku sodbe odveč. Pomembno pa je, da se tožbeni izrek (in enako izrek sodbe) sklicuje na št. zadeve 000, pod katero je vpisana zastavna pravica v Registru neposestnih zastavnih pravic, ker gre za javen in dostopen register in ki zato dopolnjuje nedoločen opis premoženja. Če bi tožeča stranka trdila, da je v zadevi št. 000 vpisanih 52 kosov različne opreme in bi bilo iz navedene zadeve dejansko tudi razvidno kot premoženje dolžnika 52 kosov različne opreme, bi bila tožba sklepčna.

VSL Sodba I Cpg 317/2020, 7. 7. 2020

3. Uveljavljanje prijave v pravnem postopku

4. Razno

298.a člen (posebna pravila za prijavo in preizkus hipoteke in terjatve, zavarovane s hipoteko ali maksimalno hipoteko)

- ♦ Glede na to, da je bila toženkina terjatev zavarovana s hipoteko na tožnikovi nepremičnini, se je na podlagi drugega odstavka 298.a člena ZFPPIPP štela za prijavljeno v stečajnem postopku ter jo je upraviteljica bila dolžna vključiti v osnovni seznam preizkušenih terjatev. Ob takšnih zakonskih določbah je bila na podlagi tretjega odstavka 60. člena ZFPPIPP po pozivu stečajne upraviteljice dolžna le tej dati podatke, ki jih je zahtevala. Ker tega ni storila, je stečajna upraviteljica terjatev na podlagi določil ZFPPIPP upravičeno prerekala ter je bila posledično vložena tožba. Stroški postopka po tožbi na podlagi četrtega odstavka 60. člena ZFPPIPP bremenijo toženko (upnico), saj je bila ona zaradi nepredložitve podatkov tista, ki je dala povod za tožbo za ugotovitev neobstoja prerekane terjatve.

VSL Sklep II Cp 1332/2020, 22. 9. 2020

299. člen (prijava izločitvenih pravic)

1. Preizkus pozneje prijavljenih izločitvenih pravic

2. Vpliv prijave na prodajo premoženja

3. Stroški prodaje

4. Stečajni postopek nad pozneje najdenim premoženjem

5. Razno

- ♦ Vendar mora biti prijava izločitvene pravice podana tako, da jasno in nedvoumno izraža namen prijave izločitvene pravice. Prijava izločitvene pravice mora vsebovati določen zahtevek za priznanje izločitvene pravice, ki vključuje določen opis premoženja, ki je predmet izločitvene pravice, ter opis dejstev, iz katerih izhaja utemeljenost zahtevka za priznanje izločitvene pravice, in dokaze o teh dejstvih. Ničesar od navedenega pa ugovor A. A., ki je bil predmet presoje z izpodbijanim sklepom, ni vseboval.

VSL Sklep Cst 528/2020, 10. 12. 2020

299.a člen (posebna pravila za prijavo in preizkus izločitvene pravice glede nepremičnin)

300. člen (ugotovitev obstoja prerekane terjatve v pravdi)

- ♦ Stečajna dolžnica je s sklenitvijo pogodbe o hipoteki v obliki neposredno izvršljivega notarskega zapisa s svojo nepremičnino kot zastaviteljica prevzela jamstvo za tuj dolg in s tem odgovornost za izpolnitev obveznosti glavnega dolžnika. Kot realna dolžnica ni obenem tudi osebna dolžnica tožene stranke, zato toženka iz tega naslova nima terjatve zoper njo. Kot je bilo navedeno, ima le pravico, da se iz njenega nepremičnega premoženja, ki je obremenjen s hipoteko v njeno korist, poplača terjatev, ki jo ima iz omenjene kreditne pogodbe. Tožnik kot drugi upnik je bil zato napoten na pravdo oziroma na vložitev tožbe za ugotovitev, da ločitvena pravica ne obstaja, ne pa tudi na neobstoj glavne terjatve. Podlaga njegovi tožbi je torej v 2. točki drugega odstavka 308. členu ZFPPIPP in ne v 300. členu navedenega zakona.

VSL Sodba III Cp 737/2020, 3. 9. 2020

301. člen (nadaljevanje prekinjenega pravnega postopka za uveljavitev terjatve)

1. Nadaljevanje postopka

- ♦ Primarni namen stečajnega postopka je poplačilo upnikov. Tega namena pa v primeru, ko je stečajna masa neznatne vrednosti oziroma ne zadošča niti za stroške stečajnega postopka, ni mogoče doseči. Za takšne primere je zato v petem odstavku 378. člena ZFPPIPP določeno, da se v stečajnem postopku preizkus terjatev ne opravi, iz prvega odstavka citirane določbe ZFPPIPP pa izhaja, da se (v takšnem primeru) stečajni postopek na predlog upravitelja ali upniškega odbora konča, ne da bi bila opravljena razdelitev upnikom. Ker v takšni situaciji (ne glede na nezaključen pravdni postopek) ni podlage za nadaljevanje stečajnega postopka (odločba VSL Cst 405/2014 z dne 11. 9. 2014), pritožnica ima v tem kontekstu prav, da vodenje stečajnega postopka ne more biti podrejeno zgolj pridobitvi izvršilnega

naslova (odločbi VSL Cst 162/2015 z dne 11. 3. 2015 in VSL Cst 147/2015 z dne 25. 3. 2015), dejansko tudi ni podlage za nadaljevanje pravnega postopka, v katerem gre zgolj še za vprašanje obstoja terjatve tožeče stranke do pritožnika (stečajnega dolžnika), končanje te pravde pa ne bo omogočilo vsaj delnega poplačila upnikov (primarnega namena stečajnega postopka).

VSM Sklep I Cpg 159/2020, 18. 9. 2020

2. Zavrženje tožbe

3. Priznanje terjatve in pravdni stroški

4. Le še ugotovitveni zahtevek

5. Pravni interes za pravno sredstvo

6. Razno

- ◆ Če se tekom pravnega postopka nad toženo stranko začne stečajni postopek, mora tožeča stranka zaradi načela koncentracije stečajnega postopka (prvi odstavek 227. člena ZFPPIPP) v zakonsko določenem roku prijaviti vtoževano terjatev v stečajnem postopku, sicer terjatev v razmerju do stečajnega dolžnika preneha. Vendar pa to velja le za terjatve iz 20. člena ZFPPIPP. Če pa teče pravdni postopek proti stečajnemu dolžniku glede tožbenega zahtevka, v katerem ni vsebovana terjatev iz 20. člena ZFPPIPP, se pravdni postopek nadaljuje (ko ga prevzame stečajni upravitelj ali ko ga sodišče pozove, da to stori – prvi odstavek 208. člena ZPP) in mora sodišče o takem zahtevku meritorno odločiti. Za usodo tega pravnega postopka je bistveno, ali predstavljata primarni in prvi podredni tožbeni zahtevek tako nedenarno terjatev, ki se z začetkom stečajnega postopka pretvori v denarno terjatev (prvi odstavek 253. člena ZFPPIPP). Nedenarna terjatev po drugem odstavku 20. člena ZFPPIPP je le taka zahteva za izpolnitev nedenardne dajatve ali izvedbo storitve, ki neposredno vpliva na obseg stečajne mase. V sodni praksi je bilo že večkrat zavzeto stališče, da v primeru izbrisne tožbe ne gre za tako terjatev.

VSL Sklep I Cp 1010/2019, 14. 11. 2019

302. člen (ugotovitev neobstoja prerekane terjatve, ki temelji na izvršilnem naslovu)

- ◆ Posamezni izvršilni naslovi so v seznamu izvršilnih naslovov, ki je sam zase izvršilni naslov, dovolj specifikirani, da jih je mogoča identificirati, zato ne gre za nepopolno prijavo upničine terjatve oziroma za njeno formalno pomanjkljivost. Seznam izvršilnih naslovov je sam po sebi na podlagi 9. točke drugega odstavka 145. člena in prvega in drugega odstavka 146. člena ZDavP-2 izvršilni naslov, upnica pa ga je prijavi terjatve priložila z vsemi zahtevanimi podatki iz citiranih določb ZDavP-2, zato upnici nikakor ni mogoče očitati nobene zlorabe procesnih pravic v stečajnem postopku, ker svojo priglašeno terjatev temelji na listini, ki po določbah ZDavP-2 predstavlja izvršilni naslov. Tako se pokaže, da je prvostopenjsko sodišče za svojo odločitev o napotitvi upravitelja na drug postopek za ugotovitev neobstoja terjatve imelo podlago v prvem odstavku 302. člena ZFPPIPP

VSL Sklep Cst 437/2020, 12. 11. 2020

303. člen (uporaba pravil o preizkusu terjatev za preizkus ločitvenih in izločitvenih pravic)

304. člen (pravne posledice, če sta priznani zavarovana terjatev in ločitvena pravica)

305. člen (uveljavitev prerekane zavarovane terjatve ali ločitvene pravice v pravdi)

1. Napotitev
2. Vsebina zahtevka
3. Prenehanje ločitvene pravice
4. Razno

306. člen (nadaljevanje prekinjenega pravnega postopka za uveljavitev ločitvene pravice)

308. člen (izpodbijanje ločitvene pravice, ki je nastala z vpisom v zemljiško knjigo ali na podlagi izvršilnega naslova)

- ♦ Stečajna dolžnica je s sklenitvijo pogodbe o hipoteki v obliki neposredno izvršljivega notarskega zapisa s svojo nepremičnino kot zastaviteljica prevzela jamstvo za tuj dolg in s tem odgovornost za izpolnitev obveznosti glavnega dolžnika. Kot realna dolžnica ni obenem tudi osebna dolžnica tožene stranke, zato toženka iz tega naslova nima terjatve zoper njo. Kot je bilo navedeno, ima le pravico, da se iz njenega nepremičnega premoženja, ki je obremenjen s hipoteko v njeno korist, poplača terjatev, ki jo ima iz omenjene kreditne pogodbe. Tožnik kot drugi upnik je bil zato napoten na pravdo oziroma na vložitev tožbe za ugotovitev, da ločitvena pravica ne obstaja, ne pa tudi na neobstoje glavne terjatve. Podlaga njegovi tožbi je torej v 2. točki drugega odstavka 308. členu ZFPPIPP in ne v 300. členu navedenega zakona.

VSL Sodba III Cp 737/2020, 3. 9. 2020

- ♦ Upnik bi lahko po stališču avtorja izjavo o umiku prijavljene terjatve podal do izdaje sklepa o razdelitvi stečajne mase. V konkretnem primeru je bila priznana terjatev, ločitvena pravica pa je bila prerekana. To pomeni, da ločitvena pravica ni bila pravnomočno ugotovljena s pravnomočnim sklepom o preizkusu terjatev in ločitvenih pravic. Do pravnomočnega sklepa o razdelitvi posamezne posebne razdelitvene mase ima upnik možnost prijavljeno ločitveno pravico umakniti. Zato ni pravno odločilnega pomena, ali je postal sklep o preizkusu prijavljenih ločitvenih pravic pravnomočen ali ne. Od trenutka, ko je upnik (tožena stranka v tem postopku) umaknil prijavo ločitvene pravice, ki ne bo mogla biti upoštevana v

sklepu o razdelitvi posebne razdelitvene mase, tožeča stranka nima več pravnega interesa za vztrajanje pri tožbenem zahtevku. Tožeča stranka je imela zaradi pravnomočnega napotitvenega sklepa pravni interes za vložitev tožbe 13. 8. 2019. Končni seznam preizkušenih terjatev je bil sestavljen 11. 7. 2019, sklep o preizkusu terjatev in ločitvenih pravic je postal pravnomočen 30. 7. 2019. Tožena stranka bi morala takoj po 18. 4. 2019 umakniti prijavo ločitvene pravice in bi preprečila vložitev tožbe. Tožeča stranka pa bi morala takoj, ko je ugotovila, da dolžnik ni več zemljiško knjižni lastnik sporne nepremičnine, umakniti tožbo in bi se lahko sklicevala na smiselno zadnji del stavka 158. člena ZPP, ki ureja vprašanje povrnitve stroškov postopka, če tožeča stranka umakne tožbo takoj, ko je tožena stranka izpolnila zahtevek. S tem bi preprečila nadaljnje pravdne stroške, ker je bil odgovor na tožbo vložen šele 4. 1. 2020. Večji del odgovornosti za nastale stroške je, glede na pojasnjeno, na toženi stranki.

VSL Sklep I Cpg 571/2020, 8. 10. 2020

- ◆ Če je prerekana ločitvena pravica, ki je nastala na podlagi izvršilnega naslova, mora tožbo za ugotovitev, da ločitvena pravica ne obstaja, vložiti tisti, ki je ločitveno pravico prerekal (2. točka drugega odstavka 308. člena ZFPPIPP). V konkretnem primeru je ločitveno pravico prerekala upraviteljica, zato ima pritožba prav, ko trdi, da bi sodišče prve stopnje moralo pri navedenih štirih premičninah v zvezi s prekanjem ločitvene pravice na pravdo napotiti upraviteljico in ne upnika. V konkretnem primeru je ločitvena pravica prerekana zato, ker dolžnik premičnin nima v posesti (dvoriščni viličar in napajalnik telet) oziroma ker po mnenju upraviteljice premičnine niso v njeni lasti (3 x silos za shranjevanje žita in stroj za nego parkljev), vendar na njih (še) nihče ni uveljavljal izločitvene pravice.

VSL Sklep Cst 380/2020, 30. 9. 2020

309. člen (pravne posledice, če je izločitvena pravica priznana)

310. člen (uveljavitev prerekane izločitvene pravice v pravdi)

- ◆ Odločilno merilo za presojo, ali gre za zahtevek, ki izpolnjuje kriterije iz prvega odstavka 6. člena Insolvenčne uredbe, ni postopek, v okviru katerega je vložena tožba, ampak pravna podlaga tožbe. V skladu s tem pravilom je potrebno ugotoviti, ali pravica oziroma obveznost, ki je podlaga te tožbe, izvira iz splošnih predpisov civilnega in gospodarskega prava ali iz posebnih izjem, ki so značilne za postopek zaradi insolventnosti. Če velja to prvo (torej da pravna podlaga tožbe izvira iz splošnih predpisov civilnega in gospodarskega prava in bi bilo zato tožbo iz iste pravne podlage mogoče vložiti že pred začetim stečajem in neodvisno od njega ter dejanj stečajnega upravitelja), potem se pristojnost ne določa po Insolvenčni uredbi, temveč po Uredbi Bruselj I. Tudi po Insolvenčni Uredbi je za odločitev o pristojnosti odločilen kriterij, da gre za zahtevek, ki izhaja neposredno iz postopka v primeru insolventnosti in je z njim tesno povezan, zato je vsa praksa (tako naših sodišč, kot Sodišča EU) vezana na uporabo uvedne izjave št. 6 Uredbe 1346/2000 uporabna tudi za razlago prvega odstavka 6. člena Insolvenčne Uredbe.

VSL Sklep I Cpg 440/2020, 19. 11. 2020

311. člen (nadaljevanje prekinjenega pravnega postopka za uveljavitev izločitvene pravice)

312. člen (izpodbijanje izločitvene pravice, ki temelji na izvršilnem naslovu)

313. člen (smiselna uporaba pravil oddelka 5.6 za drug postopek)

314. člen (posebna pravila za nekatere upravne postopke)

- ♦ Terjatev pravnih stroškov, ki so bili upniku prisojeni v pravnem postopku po tožbi dolžnika proti upniku (Republika Slovenija) zaradi plačila odškodnine na podlagi 26. člena Ustave, ni terjatev iz prvega odstavka 314. člena ZFPPIPP. Pravilo iz drugega odstavka 305. člena ZFPPIPP se uporablja tudi pri terjatvah iz prvega odstavka 314. člena ZFPPIPP. Terjatev stroškov upravne izvršbe in glob, o katerih je organ odločal po uradni dolžnosti, kot izhaja iz priloženih izvršilnih naslovov, je terjatev iz prvega odstavka 314. člena ZFPPIPP. Upravne odločbe MOP, ki jih upnik navaja, so izdane v postopku javnega naročanja izbiranja ponudnika za odstranitev odpadkov. Tako prijavljena terjatev predstavlja strošek odstranitve odpadkov in ni terjatev iz prvega odstavka 314. člena ZFPPIPP.

VSL sklep Cst 138/2020, 26. 5. 2020

314.a člen (posebno pravilo o začetku teka rokov, če je proti sklepu o preizkusu terjatev vložena pritožba)

315. člen (splošno pravilo o poslovanju v stečajnem postopku)

316. člen (končanje nujnih poslov)

317. člen (pogoji za nadaljevanje poslovanja stečajnega dolžnika)

318. člen (posebna pravila pri nadaljevanju poslovanja stečajnega dolžnika)

319. člen (ustavitev nadaljnjega poslovanja stečajnega dolžnika)

320. člen (unovčenje stečajne mase)

- ♦ Ker izpodbijani sklep ne pomeni ukrepa, ki bi pomenil izgubo doma, saj s sklepom ni bilo odločeno o izselitvi dolžnika (ali kogarkoli drugega) iz stanovanja ali stanovanjske hiše, presoja upravičenosti posega v dolžnikovo pravico do spoštovanja doma ni potrebna in je sodišče prve stopnje pravilno ni

opravilo. V stečaju pa je potrebno unovčiti celotno premoženje, ki tvori stečajno maso (320. člen ZFPPIPP), ne glede na njegovo vrednost.

VSL Sklep Cst 400/2020, 7. 10. 2020

321. člen (načrt poteka stečajnega postopka)

322. člen (upravljanje stečajne mase)

- 1. Oddaja v najem**
- 2. Dejanja iz 3. točke prvega odstavka 322. člena ZFPPIPP**
- 3. Soglasje sodišča ni potrebno**
- 4. Razno**

323. člen (oddaja premoženja stečajnega dolžnika v najem ali zakup)

324. člen (nalaganje denarnega dobroimetja stečajnega dolžnika)

325. člen (uporaba pododdelka 5.8.2)

326. člen (priprave za prodajo)

327. člen (ocena vrednosti premoženja)

- ♦ Iz 327. člena ZFPPIPP načeloma izhaja, da se mora ocena vrednosti izdelati v tistem postopku, v katerem se nepremičnina prodaja. Vendar pa zakon ne ureja situacije, ko v času, ko bi bilo treba izdelati cenitev, ocena vrednosti premoženja pooblaščenega ocenjevalca nepremičnin že obstaja, ker je bila predhodno izdelana za potrebe drugega postopka. Zato je v skladu z načelom ekonomičnosti in hitrosti postopka, da upravitelj v takem primeru uporabi že izdelano cenitev in da po nepotrebnem ne obremenjuje stečajnega

postopka z dodatnimi stroški cenitve. V takem primeru je treba oceniti le, ali bi čas, ki je potekel od prejšnje cenitve, glede na stanje nepremičninskega trga, lahko občutneje vplival na realno tržno vrednost premoženja, ki se prodaja v stečajnem postopku. Stečajni postopek se ne vodi v korist stečajnega dolžnika, temveč v korist upnikov. Upravitelj mora ravnati v njihovo največjo korist in poskrbeti, da se zagotovijo najugodnejši pogoji glede višine plačila in rokov za plačilo terjatev upnikov. V konkretnem primeru bi pridobivanje ponovnih ocen vrednosti premoženja na željo dolžnice – zgolj zaradi določitve morebitnega drugačnega izhodišča pri prodaji – povzročilo zgolj dodatne stroške v breme upnikov in stečajne mase ter podaljševalo postopek prodaje, kar pa bi bilo v nasprotju z načeli stečajnega postopka. Glede na predlagani način prodaje z zviševanjem izklicne cene na javni dražbi se bo jasno in transparentno izkazalo, katera je dejanska tržna vrednost premoženja. Pridobivanje dodatnih ocen vrednosti (pri čemer bi še vedno šlo zgolj za oceno) zaradi tega ne bi bilo utemeljeno.

VSL Sklep Cst 178/2020, 19. 5. 2020

- ◆ Upravitelj je v odgovoru na pritožbo pojasnil, da je pozval vse upnike, da bodisi založijo sredstva za cenitve bodisi sami plačajo cenilce, saj v stečajni masi ni dovolj sredstev za plačilo teh storitev, ki pa so nujno potrebne za izvedbo stečajnega postopka. Navedel je, da se na njegov poziv pritožnik ni odzval, stroške cenitve pa je plačal upnik B. d. o. o. Pritožnik navaja, da je cenitveno poročilo naročil stečajni upnik, ki je izjemno zainteresiran za prevzem nepremičnine ID znak 000 001/5 in zato pritožnik upravičeno dvomi v objektivnost in pravilnost poročila. Pri predmetni nepremičnini naj ne bi bilo upoštevano, da ta predstavlja edino dovozno do kompleksa bioplinaren v ... in je njena realna vrednost iz tega razloga višja kot tržna vrednost ostalih primerljivih nepremičnin, ki jih je cenilka uporabila pri določitvi vrednosti tega zemljišča. Vendar pa pritožnik po presoji pritožbenega sodišča zgolj s temi navedbami ne more ovreči objektivnosti, nepristranskosti, neodvisnosti in pravilnosti cenitvenega poročila. Navsezadnje za svoje trditve, da ocenjena vrednost sporne nepremičnine ni realna, ni predložil prav nobenega dokaza.

VSL Sklep Cst 213/2020, 1. 7. 2020

- ◆ Pri terjatvah gre za specifično premoženje, ki ima že izraženo denarno vrednost, zato posebna ocena vrednosti ni potrebna.

VSL Sklep Cst 239/2020, 14. 7. 2020

- ◆ Pravilnik o tarifi za odmero nagrade upravitelja v postopkih zaradi insolventnosti in prisilne likvidacije ter stroških, do povrnitve katerih je upravitelj v teh postopkih upravičen, v 5. členu določa, da se nadomestilo upravitelja za izdelavo otvoritvenega poročila odmeri glede na osnovo za izračun, to pa je vrednost premoženja, izkazana v otvoritveni bilanci stanja stečajnega dolžnika. Glede na navedeno je torej odmera upraviteljičinega nadomestila v višini 24.400,00 EUR neposredno povezana z njeno napačno cenitvijo premoženja v tem postopku. Ne samo, da je upraviteljica sama ocenjevala premoženje, kar je že samo po sebi kršitev določb ZFPPIPP (327. člen), pač pa je to premoženje povsem napačno ocenila in si je od takšne napačne cenitve (napihnjena cenitev je povečala vrednost premoženja dolžnika) obračunala nadomestilo. V tem primeru je ustavnoskladna razlaga tretjega odstavka 104. člena ZFPPIPP takšna, da ob opisani kršitvi obveznosti, na kateri temelji odmera za nadomestilo, upravitelj ni upravičen do njega. V nasprotnem primeru bi sodišče omogočilo, da se upravitelj okoristi s kršitvijo obveznosti, ki jih je storil v času, ko je bil upravitelj pri nekem dolžniku, kar bi pomenilo izigravanje ureditve stečajnih postopkov in osiromašenje stečajne mase na račun upnikov.

VSL Sodba I Cpg 600/2020, 18. 11. 2020

328. člen (zbiranje drugih informacij za presojo najugodnejših pogojev prodaje)

329. člen (način prodaje)

330. člen (začetek prodaje)

- ♦ Stališče pritožnice, da prijavljena izločitvena pravica v vsakem primeru predstavlja oviro za prodajo premoženja stečajnega dolžnika, na katerega se ta prijava nanaša, ne drži. Ovira za prodajo je pravočasno prijavljena izločitvena pravica, torej prijavljena v trimesečnem roku za prijavo izločitvene pravice. Ker upnica izločitvene pravice na predmetu prodaje v tem roku ni prijavila, prav tako pa niti ni trdila, da je izločitveno pravico pridobila šele po poteku tega roka, se neupravičeno upira prodaji dolžnikovega premoženja. Nobena zakonska ovira za prodajo namreč ne obstaja.

VSL Sklep Cst 489/2020, 19. 11. 2020

331. člen (sklep o prodaji)

- ♦ Pri terjatvah gre za specifično premoženje, ki ima že izraženo denarno vrednost, zato posebna ocena vrednosti ni potrebna. Višje sodišče nima pomislekov glede načina prodaje – z javno dražbo z zviševanjem izklicne cene. Vsebinsko gre za prvo prodajo po pravnomočnosti sodbe, s katero je bilo pritožniku naloženo, da stečajnemu dolžniku plača navedeno terjatev, pritožnik pa s svojimi navedbami ni vzbudil dvoma v te razloge. Seveda je mogoče, da terjatev za to ceno ne bo prodana. Vendar pa je taka situacija predvidena tudi v zakonu, in sicer v četrtem odstavku 331. člena ZFPPIPP. Pritožnik se upira prenosu premoženja na upnike po 374. členu ZFPPIPP, način prodaje in izklicna cena pa naj bi kazala na to, da se želi terjatev prenesti na upnike, ne pa prodati. Dejstvo je, da se tu odloča o sklepu o prodaji, ne pa o prenosu premoženja na upnike. Zato ni pomembno, kako bi oziroma bo prenos premoženja vplival na poplačilo upnikov; o tem se bo presojalo, ko in če bo sodišče odločalo o prenosu po 374. členu ZFPPIPP. Tudi če bo prodaja po izpodbijanem sklepu neuspešna, pa to še ne pomeni, da bo terjatev avtomatično prenesena na upnike. Vsekakor pa je tudi prenos premoženja po 374. členu ZFPPIPP legitimen, saj je kot način poplačila upnikov določen v samem zakonu.

VSL Sklep Cst 239/2020, 14. 7. 2020

332. člen (izklicna ali izhodiščna cena)

- ♦ Pritožnik ne konkretizira, kako naj bi ugotovitev izvedenke, da so zelene površine v posredni bližini in ne v neposredni, kot to navaja pritožnik, vplivala na višino ocenjene tržne vrednosti nepremičnin. Enako velja za trditev o možnosti nadgradnje objekta, ki je predmet prodaje.

VSL Sklep Cst 271/2020, 29. 7. 2020

333. člen (varščina)

334. člen (javna dražba)

- ♦ Upoštevajoč, da najboljši ponudnik (eden od dveh dražiteljev) varščine za udeležbo na javni dražbi ni plačal in je upravitelja glede tega dejstva celo preslepil, je upravitelj sklenitev prodajne pogodbe utemeljeno ponudil drugemu dražitelju, ki je sprejel nakup po izklicni ceni. V konkretni zadevi je treba šteti, da je bila prodajna pogodba pravočasno sklenjena, čeprav je bila sklenjena po izteku roka treh dni. Namen zakonskega roka je v preprečitvi predolgega trajanja postopka prodaje in nepotrebnega zavlačevanja, predvsem pa v izogib podaljševanja roka za plačilo kupnine. Temu je bilo v tej zadevi tudi po presoji višjega sodišča zadoščeno.

VSL sklep Cst 338/2020, 22. 9. 2020

335. člen (vabilo k dajanju ponudb)

336. člen (drugi pogoji prodaje)

337. člen (osebe, s katerimi ni dovoljeno skleniti pogodbe)

338. člen (ara)

339. člen (rok za plačilo kupnine in izročitev prodanega premoženja kupcu)

340. člen (izključitev odgovornosti za stvarne napake)

341. člen (soglasje k sklenitvi prodajne pogodbe)

- ◆ Upoštevajoč, da najboljši ponudnik (eden od dveh dražiteljev) varščine za udeležbo na javni dražbi ni plačal in je upravitelja glede tega dejstva celo preslepil, je upravitelj sklenitev prodajne pogodbe utemeljeno ponudil drugemu dražitelju, ki je sprejel nakup po izklicni ceni. V konkretni zadevi je treba šteti, da je bila prodajna pogodba pravočasno sklenjena, čeprav je bila sklenjena po izteku roka treh dni. Namen zakonskega roka je v preprečitvi predolgega trajanja postopka prodaje in nepotrebnega zavlačevanja, predvsem pa v izogib podaljševanja roka za plačilo kupnine. Temu je bilo v tej zadevi tudi po presoji višjega sodišča zadoščeno.

VSL sklep Cst 338/2020, 22. 9. 2020

- ◆ Pravilno navaja upravitelj, da se pritožnica (upnica) v tej fazi postopka ne more več pritoževati nad izklicno ceno in razpravljati o ustreznosti izbire načina prodaje. Iz listinske dokumentacije v spisu izhaja, da nihče od upnikov tekom postopka ni vložil nobene pritožbe, iz zapisnika javne dražbe pa je razvidno, da nihče od prisotnih ni imel pripomb na dražbo in da so vsi podpisali dražbeni zapisnik. Res je, kot navaja pritožnica, da v fazi izdaje sklepa o prodaji še ni imela statusa upnice in se zato zoper njega ni mogla pritožiti, vendar je potrebno pritrditi upravitelju, da je pritožnica imela možnost pristopiti na javno dražbo in s ponudbo višje cene doseči boljšo prodajo, pa tega ni storila.

VSL Sklep Cst 431/2020, 13. 10. 2020

342. člen (prenos lastninske ali druge premoženjske pravice na kupca in varstvo kupca)

1. Pritožbeni razlogi

2. Prenehanje pravic tretjih na premoženju

3. Prepoved uveljavljanja zahtevkov po petem odstavku

- ♦ Tako kupec kot že pred njim stečajni upravitelj, bi, če bi ravnala pošteno, morala tudi že zgolj na podlagi cenitvenega poročila, ki govori le o "fundusu", podvomiti v korektnost cenitve, saj po načelu superficies solo cedit (povezanost zemljišča in objekta, 8. člen SPZ) zgolj stavbišče sploh ne more biti samostojen predmet prodaje. Dobra vera se sicer res da domneva. Gre za subjektivno prepričanje določene osebe, da je tisto, kar počenja, v skladu s predpisi in da ne posega v tuje pravice. A ravnanje, ki je popolnoma brez razumnega življenjskega razloga, ki ga oseba opravičuje zgolj z opiranjem na zunanje stanje (zemljiško knjigo, sklepe stečajnega postopka, ipd.), praviloma kaže na zlorabo pravice.

VSL Sodba II Cp 164/2020, 4. 6. 2020

- ♦ Vrhovno sodišče je v zadevi II Ips 279/2014 že zavzelo stališče, da so zaradi posebne ureditve prodaje nepremičnine v stečajnem postopku in posebnega varstva originarnih pridobiteljev lastninske pravice na nepremičninah, na katerih je vknjižen insolventni dolжник, izključeni ugovori, da kupec ob nakupu ni bil dobroveren oziroma, da je svojo poizvedovalno dolžnost opustil. Odločitev o ničnosti pravnega posla tako ne more temeljiti le na ugotovitvi nedobrovernosti strank izpodbijane pogodbe, ampak kvečjemu na ugotovitvi o kvalificirani nedobrovernosti, torej zlonamernosti obeh – stečajnega upravitelja (kot zastopnika stečajnega dolžnika) in kupca; podan mora biti dejanski stan namernega izigravanja predkupnega upravičenca. Zaradi nedopustnosti predmeta imajo eventualni imetniki neke pravice na nepremičnini, ki je bila prodana v stečajnem postopku, tudi po zaključku le tega legitimacijo za uveljavljanje ničnosti pogodbe, s katero je kupec v stečaju, nepremičnino prodal naprej drugemu kupcu.

VSRS Sodba II Ips 81/2020, 11. 2. 2021

4. Razno

343. člen (vstop kupca v pravni položaj stečajnega dolžnika pri prodaji premoženja, ki je poslovna celota)

344. člen (pritožba proti sklepom v zvezi s prodajo premoženja dolžnika)

345. člen (posebna pravila o prodaji premoženja, ki je predmet ločitvene pravice)

346. člen (posebna pravila o prodaji določenega premoženja)

- ♦ Iz sklepa izhaja, da so predmet prodaje nepremičnine, katerih vrednost vsake posamezne je manjša od 15.000,00 EUR. Če je vrednost posamezne nepremičnine manjša od 15.000,00 EUR, se uporabljajo posebna pravila prodaje, ki so določena v 346. členu ZFPPIPP. Izpodbijani sklep ne vsebuje razlogov o odločilnem dejstvu, zakaj sodišče prve stopnje ni odločilo o prodaji nepremičnin stečajnega dolžnika po posebnih pravilih iz 346. člena ZFPPIPP, zaradi česar ga ni mogoče preizkusiti. Sicer pa pritožbeno sodišče še ugotavlja, da je upravitelj sodišču podal nejasen predlog, v katerem je v tretjem odstavku predlagal prodajo z javnim zavezujočim zbiranjem ponudb, na drugi strani pa kot način prodaje javno dražbo z zviševanjem izklicne cene. Glede na vse pojasnjeno bi morale sodišče prve stopnje upravitelja pred odločitvijo o prodaji še pozvati, da predlog prodaje ustrezno popravi.

VSL Sklep Cst 217/2020, 1. 7. 2020

347. člen (posebna pravila o uveljavitvi predkupne pravice)

348. člen (uporaba pododdelka 5.8.3)

349. člen (osebno odgovorni družbenik kot stranka glavnega stečajnega postopka)

350. člen (posebna pravila o stečajni masi)

351. člen (posebna pravila o postopkih izvršbe in zavarovanja proti osebno odgovornim družbenikom)

352. člen (učinek prenehanja terjatev do stečajnega dolžnika za terjatve do osebno odgovornih družbenikov)

353. člen (sklep sodišča kot pogoj za plačilo)

354. člen (stroški stečajnega postopka)

1. Plačilo pravnih stroškov kot stroškov stečajnega postopka

2. Predpisana ali v poslovni praksi uveljavljena tarifa

3. Plačilo sodnih taks

4. Terjatve iz poslov, sklenjenih v postopku prisilne poravnave

- ♦ 289. člen ZFPPIPP upnikom, ki nadaljujejo sodelovanje z dolžnikom tudi med postopkom prisilne poravnave, določa poseben položaj, in sicer, da se njihove terjatve poplačajo kot strošek postopka v primeru, da prisilna poravnava ni potrjena. Navedeno dolžniku omogoča normalno poslovanje v času postopka prisilne poravnave ter poseben položaj upnikom v primeru stečaja. Da so stroški iz drugega odstavka 289. člena ZFPPIPP obravnavani drugače kot drugi (tekoči) stroški, jasno izhaja iz zakonskega besedila. Iz zakonske ureditve tudi izhaja, da je najprej treba plačati tiste stroške, ki so dejansko namenjeni unovčenju stečajne mase in poplačilu upnikov ter vodenju stečajnega postopka in so torej nujno potrebni za izvedbo stečajnega postopka. Šele nato pridejo na vrsto upniki terjatev iz prisilne poravnave, za katere se uporablja drugi odstavek 289. člena ZFPPIPP, katerih terjatve sicer nimajo neposredne zveze s samim stečajnim postopkom.

VSL Sklep Cst 406/2020, 20. 10. 2020

5. Stroški v postopku osebnega stečaja

6. Razno

355. člen (vrste stroškov stečajnega postopka)

1. Pravni stroški

2. Sodne takse

- ♦ Če je stranka v postopku insolventnosti, to samo po sebi še ne pomeni, da nima ustreznih sredstev za plačilo sodne takse. V skladu z ZST-1 postopek insolventnosti ni razlog za taksno oprostitev. Sodišče prve stopnje je drugi toženki pravilno pojasnilo, da bo zaradi unovčevanja stečajne mase druga toženka v stečajnem postopku z dejavnostjo prenehala in da zato plačilo sodne takse tudi ne bo ogrozilo njene dejavnosti ter da so sodne takse v pravnih postopkih v zvezi s stečajnim postopkom del stroškov stečajnega postopka in da v enaki meri ogrožajo izvedbo stečajnega postopka in poplačilo upnikov kot vsi drugi stroški stečajnega postopka. Pritožnica ne more uspešno uveljaviti trditve, da je v stečajnem postopku plačilo nekaterih stroškov bolj nujno od plačila sodne takse. Upravitelj mora v primeru stečaja, če želi vlagati pravna sredstva, za to zagotoviti ustrezna sredstva, in to ne le za plačilo pooblaščenca, ki bodo opravljali posamezna procesna dejanja pred sodiščem (ter stroškov računovodskih in administrativnih storitev, potnih stroškov ipd., kot navaja pritožnica), temveč tudi za vse druge stroške, ki bodo zaradi tega nastali do pravnomočne odločitve, torej tudi za sodne takse. Plačilo drugih stroškov v stečajnem postopku ni razlog za oprostitev, odlog ali obročno plačilo sodne takse. Tudi stroški sodnih taks se torej poplačajo kot stroški stečajnega postopka, tj. iz stečajne mase.

VSL Sklep I Cpg 665/2020, 18. 11. 2020

3. Stroški v osebnem stečaju**4. Razno**

- ♦ ZFPPIPP ne opredeljuje stroškov upravitelja, ki jih je treba obravnavati kot tekoče stroške stečajnega postopka po 1. točki drugega odstavka 355. člena ZFPPIPP. Za razlago te določbe si je zato treba pomagati z določbami VII. poglavja Pravilnika o tarifi za odmero nagrade upravitelja v postopkih zaradi insolventnosti in prisilne likvidacije ter stroških, do povrnitve katerih je upravitelj v teh postopkih upravičen (v nadaljevanju Pravilnik), kjer je opredeljena vrsta stroškov: stroški prevoza (18. člen), dnevnice, stroški prehrane in prenočišča (20. člen) in stroški pisarniškega poslovanja (21. člen). Kateri od teh stroškov so tekoči in kateri občasni stroški, pa si je mogoče pomagati z dopolnilnim opredelitvenim kriterijem tekočih stroškov glede na pogostost oziroma frekvenco njihovega nastanka iz 9. točke drugega odstavka 355. člena ZFPPIPP, to pa so stroški, ki nastajajo mesečno ali v drugih rednih obdobjih med potekom stečajnega postopka. Že na prvi pogled je namreč jasno, da strošek dnevnice, prehrane in prenočišča iz 21. člena Pravilnika ni tekoči, ampak občasni strošek. Upoštevanje navedene kriterije je pravilen zaključek prvostopenjskega sodišča, da gre pri predvidenih ogledih nepremičnin zaradi prodaje za občasne in ne za tekoče stroške. Te je po presoji pritožbenega sodišča zakon umestil v 6. točko tretjega odstavka 355. člena ZPP (stroški ocenitve vrednosti premoženja in drugih dejanj v zvezi z izvedbo prodaje). Ker v predračun stroškov stečajnega postopka sodijo tako predvideni tekoči, kot tudi občasni stroški, predračun ne bi bil nič manj transparenten, če bi potne stroške v zvezi s prodajo upravitelj umestil med občasne stroške, za plačilo katerih pa je potrebno soglasje sodišča po prvem odstavku 357. člena ZFPPIPP.

VSL Sklep Cst 98/2020, 6. 3. 2020

- ♦ 289. člen ZFPPIPP upnikom, ki nadaljujejo sodelovanje z dolžnikom tudi med postopkom prisilne poravnave, določa poseben položaj, in sicer, da se njihove terjatve poplačajo kot strošek postopka v primeru, da prisilna poravnava ni potrjena. Navedeno dolžniku omogoča normalno poslovanje v času postopka prisilne poravnave ter poseben položaj upnikom v primeru stečaja. Da so stroški iz drugega odstavka 289. člena ZFPPIPP obravnavani drugače kot drugi (tekoči) stroški, jasno izhaja iz zakonskega besedila. Iz zakonske ureditve tudi izhaja, da je najprej treba plačati tiste stroške, ki so dejansko namenjeni unovčenju stečajne mase in poplačilu upnikov ter vodenju stečajnega postopka in so torej nujno potrebni za izvedbo stečajnega postopka. Šele nato pridejo na vrsto upniki terjatev iz prisilne poravnave, za katere se uporablja drugi odstavek 289. člena ZFPPIPP, katerih terjatve sicer nimajo neposredne zveze s samim stečajnim postopkom.

VSL Sklep Cst 406/2020, 20. 10. 2020

356. člen (predračun stroškov stečajnega postopka)**1. Pritožba proti zavrnitvi predloga predračuna stroškov**

- ♦ Odločitev sodišča prve stopnje se ne nanaša na vprašanje, ali so stroški iz predračuna stroškov všteti v nadomestilo upravitelja. Ker ima glede na vsebino izpodbijanega sklepa procesno legitimacijo za vložitev pritožbe zoper sklep o spremembi predračuna stroškov stečajnega postopka zgolj stranka glavnega postopka, je višje sodišče upraviteljevo pritožbo zavrglo.

VSL Sklep Cst 472/2020, 18. 11. 2020

2. Stroški cenitev

3. Sprememba predračuna stroškov

4. Razno

- ♦ Ker v predračun stroškov stečajnega postopka sodijo tako predvideni tekoči, kot tudi občasni stroški, predračun ne bi bil nič manj transparenten, če bi potne stroške v zvezi s prodajo upravitelj umestil med občasne stroške, za plačilo katerih pa je potrebno soglasje sodišča po prvem odstavku 357. člena ZFPPIPP.

VSL Sklep Cst 98/2020, 6. 3. 2020

- ♦ V kolikor je upravitelj v predračunu stroškov predvidel stroške v dejanski višini, bi moral natančneje pojasniti višino posameznega od zgoraj navedenih stroškov, za katere predvideva, da bodo nastali v skupnem znesku 40,00 EUR + DDV mesečno. Potni stroški so v predračunu stroškov le okvirno predvideni in se bodo plačali, kot je to pravilno pojasnilo sodišče prve stopnje, glede na konkretno potrebo, če bodo nastali in v odvisnosti od razdalje.

VSL Sklep Cst 555/2020, 6. 1. 2021

357. člen (sklep o soglasju k plačilu stroškov stečajnega postopka)

1. Kdaj je soglasje potrebno

- ♦ Ker v predračun stroškov stečajnega postopka sodijo tako predvideni tekoči, kot tudi občasni stroški, predračun ne bi bil nič manj transparenten, če bi potne stroške v zvezi s prodajo upravitelj umestil med občasne stroške, za plačilo katerih pa je potrebno soglasje sodišča po prvem odstavku 357. člena ZFPPIPP.

VSL Sklep Cst 98/2020, 6. 3. 2020

2. Legitimacija za predlog in za pritožbo

3. Možnosti upnika stroškov ob nesoglasju k plačilu

4. Stroški cenitev

5. Razno

358. člen (terjatve, ki se upoštevajo pri razdelitvi splošne razdelitvene mase)

359. člen (vrstni red plačila terjatev iz splošne razdelitvene mase)

360. člen (prednostna in splošna razdelitev)

361. člen (prva in poznejše razdelitve)

362. člen (terjatve, ki se plačajo iz splošne razdelitvene mase)

363. člen (načrt prve razdelitve)

- ◆ Ne glede na navedbo upravitelja v končnem načrtu končne razdelitve tako sodišče prve stopnje sploh ni odločalo o kakršnemkoli znesku, ki bi ga bila dolžna plačati S. S. Ob tem pa S. S. niti ni stranka tega postopka in ji v tem sklepu tudi ni mogoče naložiti plačila česar koli, saj to ni stvar stečajnega postopka. Glede na to, da z izpodbijanim sklepom niti ni bilo odločeno o kakršnemkoli znesku, ki bi ga pritožnica morala plačati v stečajno maso, prav tako pa pritožnica nima položaja upnika v tem postopku, je njena pritožba nedovoljena.

VSL Sklep Cst 377/2020, 22. 9. 2020

364. člen (ugovor proti načrtu prve razdelitve)

365. člen (sklep o prvi razdelitvi)

- ◆ V sodni praksi je zavzeto stališče, da je treba določila za izračun nadomestila po 7. členu Pravilnika razlagati tako, da postopek unovčenja in razdelitve stečajne mase šteje kot enoten postopek, ne glede na to, da se je stečajna masa unovčevala postopoma in se je izvajala razdelitev skozi več delnih razdelitev in ne glede na to, ali gre za razdelitev splošne ali posebne razdelitvene mase.

VSL Sklep Cst 482/2020, 11. 11. 2020

- ◆ Višje sodišče po pregledu dokumentacije v spisu ugotavlja, da je sodišče prve stopnje pri odmeri nadomestila pravilno upoštevalo (seštel) vsa do izpodbijanega sklepa odmerjena nadomestila in jih nato pravilno odštelo od zneska nadomestil, ki bi upravitelju pripadala za celoten znesek unovčenega premoženja, ki je na voljo za razdelitev upnikom. Ker nadomestilo za razdelitev unovčenega premoženja v znesku 544,75 EUR še ni bilo odmerjeno, ga sodišče prve stopnje seveda ni upoštevalo pri ugotavljanju višine odmerjenih nadomestil.

VSL Sklep Cst 490/2020, 24. 11. 2020

366. člen (pritožba proti sklepu o prvi razdelitvi)

367. člen (končni načrt prve razdelitve)

368. člen (roki za plačilo na podlagi končnega načrta prve razdelitve)

369. člen (poznejša razdelitev)

370. člen (uporaba pododdelka 5.9.4)

371. člen (terjatve, ki se plačajo iz posebne razdelitvene mase)

- ♦ Odločilno dejstvo, ki se je v postopku razdelitve ugotavljalo, ni bila sama vrednost (torej cenitev) kamnoloma kot celote, ki je bila podlaga za izvedbo javne dražbe, pač pa koliko so vredna zemljišča, na katerih imajo posamezni ločitveni upniki svoje ločitvene pravice in se je na podlagi tega opravila razdelitev kupnine. Pravica do izjave je ustavna pravica strank in sodišče jo je dolžno spoštovati tako, da odgovori na odločilna zatrjevana dejstva in izvede dokaze v zvezi z njimi.

VSL Sklep Cst 302/2020, 16. 9. 2020

- ♦ Vsekakor je bilo utemeljeno pričakovati, da se bo ločitveni upnik zavedal, da bo del stroškov, ki odpade na prodajanje premoženja, ki sodi v posebno stečajno maso [gre za del zalog], bremenil njega, še posebej, ko so bili sprejeti tudi sklepi o neposredni prodaji (med drugim) zastavljenih zalog v prodajalnah. Pritožnik meni, da so stroški dela nastali zaradi odločitve upravitelja, da ohrani zaposleno osebo za potrebe celotnega stečajnega postopka. Stroški dela zaposlenih res nastanejo zaradi odločitve stečajnega upravitelja, vendar pa to še ne pomeni, da ne bremenijo posebne stečajne mase. Pritožnik (oziroma njegov pravni prednik) je vedel, da se zastavljene zaloge prodajajo v trgovinah in je s tem tudi soglašal, s tako prodajo pa nastanejo stroški, za katere ni nobene podlage, da bi jih krili upniki drugih stečajnih mas. Gre za nek skupen strošek, ki bremeni vse stečajne mase, nato pa je treba ta strošek razdeliti na posamezne stečajne mase. Za to se praviloma uporablja ključ, kot je določen v petem odstavku 226. člena sicer za stroške iz 5. točke četrtega odstavka 226. člena ZFPPIPP. Res bi bili ti stroški enaki, tudi če se ne bi opravljala prodaja zastavljenih zalog v trgovini, vendar pa bi bilo napačno, da bi vse te stroške nosili le upniki splošne stečajne mase, ko pa je vse to prineslo korist posebni stečajni masi in jih zato mora ločitveni upnik nositi le delno. Pri nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča gre za strošek, ki ga ima lastnik nepremičnine in je torej vezan na nepremičnino, ki je tvorila splošno stečajno maso (do uspešne uveljavitve izločitvene pravice). Teh stroškov zato ni mogoče opredeliti kot stroškov prodaje posebne stečajne mase, zato jih upravitelj neutemeljeno prevaljuje na pritožnika kot ločitvenega upnika. Stroški registracije in tehničnih pregledov vozil ter stroški vzdrževanja vozil pa praviloma bremenijo lastnika premoženja in so torej vezani na lastninsko pravico ter jih ni mogoče preveliti na ločitvenega upnika.

VSL Sklep Cst 542/2020, 13. 1. 2021

- ♦ Po tretjem odstavku 207. člena SPZ pridobi v primeru, če je bila ista terjatev večkrat odstopljena v zavarovanje, terjatev tisti, ki mu je bila terjatev prvemu odstopljena. Glede na to, da imata oba odstopa (v izterjavo in v zavarovanje) pravno naravo fiduciarne cesije, ni razloga, da to pravilo ne bi veljalo tudi v konkurenci odstopov terjatev v zavarovanje in v izterjavo. V konkurenci fiduciarne cesije in navadne

cesije je treba uporabiti splošno pravilo iz 420. člena OZ, po katerem je odločilen trenutek obvestitve dolžnika o prenosu terjatve.

VSL Sklep Cst 491/2020, 10. 12. 2020

372. člen (prenos iz posebne v splošno razdelitveno maso)

- ♦ Ne glede na navedbo upravitelja v končnem načrtu končne razdelitve tako sodišče prve stopnje sploh ni odločalo o kakršnemkoli znesku, ki bi ga bila dolžna plačati S. S. Ob tem pa S. S. niti ni stranka tega postopka in ji v tem sklepu tudi ni mogoče naložiti plačila česar koli, saj to ni stvar stečajnega postopka. Glede na to, da z izpodbijanim sklepom niti ni bilo odločeno o kakršnemkoli znesku, ki bi ga pritožnica morala plačati v stečajno maso, prav tako pa pritožnica nima položaja upnika v tem postopku, je njena pritožba nedovoljena.

VSL Sklep Cst 377/2020, 22. 9. 2020

- ♦ V nasprotju z nemško kasnejšo ureditvijo, ki upnika iz kapitalskega posojila obravnava kot podrejenega insolvenčnega upnika, takšne posledice niso izrecno urejene v slovenski zakonodaji. Tega ne ureja 498. člen ZGD-1, prav tako pa tudi ZFPPIPP, ki je substančni zakon za postopke insolventnosti, nima posebnih določb, ki bi se nanašale na položaj upnikov iz kapitalskih posojil. Brez posebne ureditve takšnega položaja pa razlago, ki jo ponuja revidentka v reviziji, izključuje povsem jasna določba prvega stavka prvega odstavka 498. člena ZGD-1, ki določa, da Družbenik ne more proti družbi uveljavljati zahtevka za vračilo posojila v stečajnem postopku.... Takšna določba ne ponuja možnosti razlage, da naj bi se s tem zgolj spremenila narava terjatve iz navadne v podrejeno in naj se posledično to zgolj upošteva v smislu vrstnega reda poplačila po 359. členu ZFPPIPP.

VSRS Sodba III Ips 38/2020, 20. 1. 2021

Iz obrazložitve:

22. Vendar tudi takšna ureditev omogoča razlago, ki izključuje očitke, da naj bi bil s tem omogočen prekomerni poseg v ustavno pravico do zasebne lastnine iz člena 33 Ustave RS. Učinka določbe prvega odstavka 498. člena ZGD-1 ni mogoče razlagati kot prenehanje materialnopravnega razmerja med družbenikom kot posojilodajalcem in družbo. Izguba upravičenja do uveljavljanja zahtevka, kot ga ureja prvi odstavek 498. člena ZGD-1 ima za posledico zgolj nemožnost uveljavljanja položaja upnika v postopku uveljavljanja terjatev, kot je v skladu z načelom koncentracije urejen v smislu določb oddelka 3.4. tretjega poglavja ZFPPIPP. Ob takšni ureditvi je treba položaj delničarja, ki je dal kapitalsko posojilo, primerjati s položajem, ki mu je najbližji. Poseg v položaj delničarja kot posojilodajalca po prvem odstavku 498. člena ZGD-1 je vezan na dejanski položaj, ko bi družbeniki kot dobri gospodarstveniki morali zagotoviti družbi lastni kapital. Poseg v njihov obligacijskopравни položaj v razmerju do družbe zato terja njihovo izenačitev s položajem, v kakršnem bi bili družbeniki v primeru, ko bi namesto posojila zagotovili lastniški kapital. To pa pomeni zgolj, da je v tem obsegu treba družbeniku priznati upravičenje do participacije na likvidacijskem premoženju družbe po plačilu vseh obveznosti družbe do njenih upnikov. Gre za eno od premoženjskih pravic, ki izhaja iz položaja družbenika. 4 Način uveljavljanja takšnega upravičenja pa je v stečajnem postopku posebej urejen.
23. Takšno konkretno upravičenje nastane šele, ko so izpolnjene predpostavke, ki jih ureja zakon, na podlagi katerega se oblikuje likvidacijska masa. Za redno likvidacijo je ta postopek razdelitve premoženja urejen v 418. členu ZGD-1, za stečajni postopek pa v 373. členu ZFPPIPP, ki ureja končno razdelitev stečajne mase. V drugem odstavku tega člena je upravičenje družbenikov do razdelitve premoženja pogojeno s plačilom vseh nezavarovanih terjatev. Način razdelitve preostanka razdelitvene mase se opredeli z načrtom končne razdelitve. Upravičenje posameznega družbenika je zato na konkretizirani ravni opredeljeno v sklepu o končni razdelitvi, katerega sestavni del je tudi načrt končne razdelitve (prvi odstavek 365. člena v zvezi s prvim odstavkom 369. člena ZFPPIPP). Preizkus pravilnosti odločitve stečajnega sodišča v sklepu o končni razdelitvi glede konkretnega upravičenja na preostanku razdelitvene mase je družbeniku omogočen v postopku s pravnimi sredstvi zoper sklep o končni razdelitvi v skladu s pravili, določenimi v ZFPPIPP.
24. Tožena stranka je v prijavi terjatvi uveljavljala zavarovano terjatev, ki naj bi nastala do začetka stečajnega postopka. Iz ugotovitve sodišča v izpodbijani sodbi, da so podane predpostavke iz 498. člena ZGD-1, je zato pravilno sklepanje o neobstoju terjatve, ki jo je prijavila v stečajnem postopku. Ker je sodno varstvo družbenikov v zvezi z upravičenjem do preostanka razdelitvene mase urejeno v okviru odločanja o končni razdelitvi, tretji odstavek 373. člena ZFPPIPP določa, da tovrstne terjatve ni treba prijaviti v stečajnem postopku. To pa pomeni, da v okviru presoje tožbenega zahtevka v tej pravdi o morebitnem tovrstnem upravičenju družbenika ni bilo odločeno. Revizijski očitek, da naj bi odločitev sodišča druge in prve stopnje

o neobstoju terjatve, ki jo je v stečajnem postopku uveljavljala tožena stranka, neupravičeno oziroma nesorazmerno posegala v lastninsko pravico toženca, je zato neutemeljen.

373. člen (končna razdelitev)

374. člen (prenos premoženja, ki ga ni mogoče unovčiti)

- ♦ V primeru prodaje v stečaju predstavlja sklep o izročitvi podlago za vknjižbo v korist kupca, v primeru prenosa premoženja, ki ga ni bilo mogoče unovčiti, pa tako podlago za vknjižbo v korist upnika predstavlja pravnomočni sklep o končni razdelitvi.

VSK Sklep CDn 150/2019, 16. 7. 2019

- ♦ Pogoj za razdelitev premoženja v skladu s 374. členom ZFPPIPP je, da tega premoženja ni mogoča unovčiti ali bi z njegovim unovčenjem nastali nesorazmerni stroški. Nesporno je, da so na nepremičnini, ki je predmet izpodbijanega sklepa, v zemljiški knjigi vpisane številne plombe. Navedeno ob dejstvu, da nepremičnina predstavlja dovozno pot do kompleksa bioplinarne, ki ni v lasti stečajnega dolžnika, nedvomno pomeni, da gre za premoženje, ki je izredno težko unovčljivo, saj razen lastnika bioplinarne, ki pa je v stečajnem postopku, in upravljalca le-te, upnika B. d. o. o., drugih zainteresiranih kupcev po vsej verjetnosti ne bi bilo. To pa pomeni, da bi se ob morebitni prodaji nepremičnine prodajna cena zniževala in ne višala, z unovčevanjem pa bi tako nastali nesorazmerni stroški.

VSL Sklep Cst 213/2020, 1. 7. 2020

375. člen (končno poročilo upravitelja)

376. člen (sklep o končanju stečajnega postopka)

377. člen (izbris stečajnega dolžnika iz registra)

378. člen (končanje stečajnega postopka brez razdelitve upnikom)

379. člen (ugovor proti sklepu o končanju stečajnega postopka brez razdelitve upnikom)

380. člen (pozneje najdeno premoženje)

381. člen (fizična oseba kot stečajni dolжник)

382. člen (namen postopka osebnega stečaja)

- ♦ V primeru, če stečajni dolжник po začetku postopka osebnega stečaja umre, je potrebno torej postopek osebnega stečaja in postopek stečaja zapuščine obravnavati kot en, enovit postopek. Slednje pomeni, da glede na okoliščine konkretnega primera terjatvi upravitelja iz naslova nagrade in nadomestil, ki je sicer nastala v času vodenja postopka osebnega stečaja, a tam še ni bila poplačana, ni mogoče odreči narave stroška stečajnega postopka.

VSL Sklep II Cpg 666/2020, 9. 12. 2020

Iz obrazložitve:

14. Stališče, zavzeto v novejši sodni praksi, na katero se sklicuje pritožnik, je po pravilnih navedbah pritožnice drugačno. Iz njih izhaja, da v primerih, ko stečajni dolжник umre med postopkom osebnega stečaja, glede na določbo prvega odstavka 100. člena ZPP v zvezi s prvim odstavkom 121. člena ZFPPIPP uporaba določb ZPP ali drugih določb ZFPPIPP o ustavitvi postopka ni smiselna (tako npr. VSL Sklep Cst 545/2019). V takšnih primerih se postopek osebnega stečaja praviloma tudi ne konča (ali prekine). Če zakon dejstvu smrti dolžnika ne določi zakonske posledice končanja postopka, se praviloma postopek ne konča, razen če iz namena samega postopka ne izhaja drugače (prim. peti odstavek 81. člena ZPP). Iz namena obeh postopkov (postopka osebnega stečaja in stečaja zapuščine) pa ne izhaja drugače. Njun namen je poplačilo upnikov iz dolžnikovega premoženja po načelu enakega obravnavanja nezavarovanih upnikov (382. člen ZFPPIPP, ki določa namen postopka osebnega stečaja, in 415. člen ZFPPIPP, ki določa namen stečaja zapuščine). Nasploh je za civilne postopke, zlasti za nepravdne postopke, kamor sodi tudi stečajni postopek, značilno, da smrt dolžnika praviloma nima za posledico končanje postopka (tako npr. VSL Sklep Cst 280/2019).
- ♦ Ni na stečajnem sodišču, da presoja materialnopravno pravilnost vpisov v kazensko evidenco in preverja pravilnost datumov, ki so v kazenski evidenci vpisani. Iz sedaj že ustaljene sodne prakse izhaja stališče, da je potrebno zakonsko opredelitev kaznivih dejanj iz 1. točke 399. člena ZFPPIPP presojati po objektivnih elementih, ki so podobna elementom kaznivih dejanj zoper premoženje in gospodarstvo. Določba 399. člena ZFPPIPP med kazniva dejanja, ki preprečujejo odpust obveznosti, določa (le) kazniva dejanja proti premoženju in gospodarstvu, vendar pri tem ni pomembna le uvrstitev kaznivega dejanja v poglavje kaznivih dejanj po KZ-1, temveč je relevantno tudi, ali ima kaznivo dejanje, za katerega je bil dolжник pravnomočno obstojen, posamezne elemente kaznivega dejanja proti premoženju oz. gospodarstvu. Po presoji pritožbenega sodišča imata obe kaznivi dejanji, za kateri je bil dolжник pravnomočno obstojen v konkretnem primeru, elemente kaznivega dejanja proti premoženju oz. gospodarstvu, saj gre (kot to navaja opis posameznega kaznivega dejanja) za proizvodnjo in promet prepovedanih drog oziroma orožja, kar gotovo vsebuje objektivne elemente kaznivega dejanja proti premoženju in gospodarstvu.

VSL sklep Cst 288/2020, 6. 8. 2020

383. člen (uporaba pravil o stečajnem postopku nad pravno osebo)

1. Uporaba pravil o stečajnem postopku nad pravno osebo v postopku osebnega stečaja

- ♦ Zakon dolžnici v postopku osebnega stečaja ne daje pravice do odložitve odločanja o predlogu za začetek stečajnega postopka zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja.

VSL Sklep Cst 512/2020, 3. 12. 2020

- ◆ Seznam izvršilnih naslovov je zbir posamičnih izvršilnih naslovov, ki so, kot izhaja iz seznama le-teh, vsi postali izvršljivi že pred začetkom stečajnega postopka. Zato ni nobenih ovir za prijavo terjatev iz teh izvršilnih naslovov na podlagi seznama, izdelanega po začetku stečajnega postopka. Iz seznama izvršilnih naslovov z dne 16. 6. 2017 pa izhaja, da so posebej specifični posamični izvršilni naslovi tako za stroške prisilne izterjave davkov in prispevkov (sklepi o prisilni izterjavi) kot tudi izvršilni naslovi za izterjavo glob za prekrške za kršitev predpisov države (odločbe o prekršku in plačilni nalogi) z vsemi podatki iz 9. točke drugega odstavka 145. člena oziroma prvega in drugega odstavka 146. člena ZDavP-2. Posamezni izvršilni naslovi so v seznamu izvršilnih naslovov, ki je sam zase izvršilni naslov, dovolj specifični, da jih je mogoča identificirati, zato ne gre za nepopolno prijavo upničine terjatve oziroma za njeno formalno pomanjkljivost. Da bi upravitelj lahko korektno opravil svojo dolžnost preizkusa terjatev, mu mora na njegovo zahtevo potrebne podatke in dokumentacijo posredovati sam dolžnik. Njegovo sodelovanje pri tem je ključno zlasti še v primeru zatrjevanega obstoja izvršilnih naslovov in še vedno obstoječega dolga na njihovi podlagi. Le dolžniku je namreč znano, ali je katerikoli dolg iz izvršilnih naslovov že poplačal, zaradi česar je uveljavljena terjatev že prenehala ali pa odločba kot izvršilni naslov zaradi morebitnih postopkovnih ovir sploh še ni izvršljiva oziroma se nanj ne nanaša. Pritožnik namreč zmotno meni, da je v primeru obstoječih izvršilnih naslovov v postopku preizkusa terjatev še vedno mogoče s prerekanjem o obstoju in obsegu terjatve poseči v izvršilni naslov.

VSL Sklep Cst 437/2020, 12. 11. 2020

- ◆ Upravitelj mora izdelati končno poročilo zaradi opravljene končne razdelitve in ne zaradi teka roka, ki je v tem primeru določen kot instruktorski rok. Ker dolžnik glede na podatke, ki so bili upravitelju znani, drugega premoženja, ki bi ga bilo mogoče unovčiti (in torej razdeliti), ni imel in so bila izvedena vsa dejanja potrebna v stečaju, je upraviteljica pravilno izdelala končno poročilo. Zadeve stečaja in prisilne poravnave so veljale kot nujne zadeve, v katerih roki tečejo, vse do 30. 3. 2020, ko je predsednik Vrhovnega sodišča RS odločil z Odredbo o posebnih ukrepih zaradi nastanka pogojev iz prvega odstavka 83.a člena ZS iz razlogov iz 1. člena ZZUSUDJZ z dne 30. 3. 2020, da zadeve stečaja in prisilne poravnave (začasno) niso (več) nujne in da v teh zadevah roki ne tečejo. Pritožnik ni navedel nobenega razloga/zdravstvene težave v smislu 3.a člena ZZUSUDJZ (težave, ki so neposredno povezane z epidemijo virusne okužbe). Pritožbeno sodišče dolžnikovih pritožbenih trditev o bolniški odsotnosti zato ne more obravnavati v smislu 3.a člena ZZUSUDJZ.

VSL Sklep Cst 242/2020, 7. 7. 2020

2. Presoja dolžnikove insolventnosti

3. Preizkus terjatev

- ◆ Stroški postopka po tožbi na podlagi četrtega odstavka 60. člena ZFPPIPP bremenijo toženko (upnico), saj je bila ona zaradi nepredložitve podatkov tista, ki je dala povod za tožbo za ugotovitev neobstoja prerekane terjatve.

VSL Sklep II Cp 1332/2020, 22. 9. 2020

383.a člen (vložitev predloga za začetek postopka osebnega stečaja na zapisnik pri sodišču)

- ◆ V poročilu o stanju premoženja je dolžnik zamolčal nepremičnino v lasti dolžnika do 1/2, v vrednosti 120.000,00 EUR. Ni stvar presoje dolžnika, da v predlogu za začetek postopka osebnega stečaja navede le tisto premoženje, za katero sam ocenjuje, da naj se unovči v stečajnem postopku, pač pa mora v primeru, če je potrošnik, sodišču dati podatke o vsem svojem premoženju, skupaj z izjavo, da je v poročilu tudi navedeno vse njegovo premoženje. Pravila o tem so jasna in niso namenjena samim sebi. Če je dolžnikov odnos do tega, kaj mora razkriti sodišču, takšen, da zanj predstavlja le nepotrebno administriranje, ker imajo upniki in upraviteljica tako in tako dostop do podatkov o premoženju, ki sodi v stečajno maso, potem ne more pričakovati, da bo sodišče razloge upnika, ki temeljijo na zakonskih

obveznostih dolžnika, zavrnilo kot neutemeljene, njegovim pa pritrdilo kot utemeljenim. Pritožbeno sodišče pritrjuje stališču sodišča prve stopnje, da je dolžnik tisti, ki sam nosi odgovornost za izvajanje svojih dolžnosti, ki mu jih nalaga zakon. Če ravna v nasprotju s temi, mora nositi posledice, ki jih predpisuje zakon.

VSL Sklep Cst 539/2020, 16. 12. 2020

383.b člen (dosegljivost dolžnika sodišču in upravitelju)

384. člen (ugotovitev stanja dolžnikovega premoženja)

1. Splošno

- ♦ Ustavno sodišče je zakonodajalcu že naložilo presojo zakonske ureditve glede desetletnega obdobja nedovoljenosti odpusta, hkrati pa sklenilo, da se obstoječa zakonska ureditev še naprej uporablja do tedaj, ko bo zakonodajalec ta vprašanja celovito pretehtal na novo. To pa pomeni, da je treba tudi v sedaj obravnavani zadevi upoštevati, da se še naprej uporablja obstoječa zakonska ureditev.

VSL sklep Cst 315/2020, 2. 9. 2020

- ♦ V poročilu o stanju premoženja je dolžnik zamolčal nepremičnino v lasti dolžnika do 1/2, v vrednosti 120.000,00 EUR. Ni stvar presoje dolžnika, da v predlogu za začetek postopka osebnega stečaja navede le tisto premoženje, za katero sam ocenjuje, da naj se unovči v stečajnem postopku, pač pa mora v primeru, če je potrošnik, sodišču dati podatke o vsem svojem premoženju, skupaj z izjavo, da je v poročilu tudi navedeno vse njegovo premoženje. Pravila o tem so jasna in niso namenjena samim sebi. Če je dolžnikov odnos do tega, kaj mora razkriti sodišču, takšen, da zanj predstavlja le nepotrebno administriranje, ker imajo upniki in upraviteljica tako in tako dostop do podatkov o premoženju, ki sodi v stečajno maso, potem ne more pričakovati, da bo sodišče razloge upnika, ki temeljijo na zakonskih obveznostih dolžnika, zavrnilo kot neutemeljene, njegovim pa pritrdilo kot utemeljenim. Pritožbeno sodišče pritrjuje stališču sodišča prve stopnje, da je dolžnik tisti, ki sam nosi odgovornost za izvajanje svojih dolžnosti, ki mu jih nalaga zakon. Če ravna v nasprotju s temi, mora nositi posledice, ki jih predpisuje zakon.

VSL Sklep Cst 539/2020, 16. 12. 2020

2. Obveznosti dolžnika med postopkom

- ♦ Kršitve sodelovalne dolžnosti dolžnika pomenijo opustitve, ki so lahko izvršene namenoma, iz malomarnosti in v izjemnih primerih celo brez izrazitega vrednostnega očitka, ki bi ga bilo mogoče utemeljeno nasloviti na dolžnika in ki same po sebi nimajo nujno vselej negativnih posledic na obseg stečajne mase ter na časovni okvir poplčila upnikov. Stopnja vrednostnega očitka, ki ga je mogoče utemeljeno nasloviti na dolžnika, je torej lahko zelo različna. Zato tudi po presoji pritožbenega sodišča ni mogoče vsakršno kršitev sodelovalne dolžnosti opredeliti kot dolžnikovo nepoštenost in nevestnost.

VSL Sklep Cst 509/2020, 17. 12. 2020

- ♦ V postopku zaradi insolventnosti velja načelo enakega obravnavanja upnikov, kar pomeni, da mora dolžnik upnike, ki so v razmerju do njega v enakem položaju, obravnavati enako (46. člen ZFPPIPP). Dolžnik je očitno ravnal v nasprotju z navedenim načelom, sodišče prve stopnje pa je prav na podlagi takšnega njegovega ravnanja zaključilo, da dolžnik ni ravnal nepošteno in ga zmotno štel kot tistega, ki pretehta upraviteljeve očitke o neizpolnjevanju dolžnikovih obveznosti iz šestega odstavka 384. člena ZFPPIPP in 401. člena ZFPPIPP.

VSL Sklep Cst 343/2020, 16. 9. 2020

385. člen (stranke glavnega postopka osebnega stečaja)

- ◆ Sodišče je tisto, ki opravi presojo, ali je določeno ravnanje kršitev dolžne skrbnosti, in če je, ali je take narave, da je potrebno upravitelja razrešiti. Četudi pritožnica – v nasprotju s sodiščem prve stopnje – posamezna ravnanja upraviteljice ocenjuje kot hujše kršitve, je končna presoja o tem, ali gre dejansko za tako hude kršitve, da so zaradi tega ogrožena temeljna načela stečajnega postopka in uresničevanje pravic upnikov (ne zgolj pritožnice, ki niti nima položaja upnice), prepuščena sodišču, ne posamezniku, ki se ne strinja z odločitvami oziroma ravnanjem upraviteljice.

VSL Sklep Cst 26/2021, 3. 2. 2021

386. člen (omejitev poslovne sposobnosti stečajnega dolžnika)

- ◆ Ovira za odpust obveznosti je izkazana s tem, ko je sodišče ugotovilo, da je dolžnik sklenil prodajno pogodbo z namenom, da izigra upnike ter je pri tem razpolagal s svojim premoženjem neodplačno oziroma za neznatno plačilo.

VSL sklep Cst 525/2020, 3. 12. 2020

- ◆ Vročitev je bila opravljena, kot je navedla toženka v odgovoru na tožbo in je izkazano s predloženo vročilnico, dne 12. 3. 2020, in sicer v psihiatrični bolnišnici, kjer je bil hospitaliziran tožnik. V pritožbi utemeljeno izpostavlja, da vročitev odpovedi poslovno nesposobni osebi oziroma osebi, ki je zaradi duševne bolezni ali duševne motnje trajno ali začasno izgubila dejansko sposobnost razsojanja, zaradi česar ni sposobna razumeti pomena svojih dejanj in ni zmožna imeti v oblasti svojega ravnanja, nima pravnih posledic. Tridesetdnevni rok za vložitev tožbe za ugotovitev nezakonitosti odpovedi, določen v tretjem odstavku 200. člena Zakona o delovnih razmerjih (ZDR-1), zato ne teče od vročitve odpovedi, ampak od dneva, ko je stranka izvedela za kršitev svojih pravic, tj. od tedaj, ko se je njeno zdravstveno stanje izboljšalo do te mere, da je ponovno pridobila sposobnost razsojanja.

VDSS Sklep Pdp 6/2021, 20. 1. 2021

- ◆ Namen postopka osebnega stečaja je v tem, da bi vsi upniki iz premoženja stečajnega dolžnika prejeli plačilo svojih navadnih terjatev do stečajnega dolžnika hkrati in v enakih delih, pri čemer pa je stečajni upravitelj tisti, ki je v skladu z namenom ZFPPIPP upravičen in pooblaščen voditi posle insolventnega dolžnika ter ga zastopati pri procesnih in drugih pravnih dejanjih v zvezi s preizkusom terjatev ter ločitvenih in izločitvenih pravic. Njegova skrb je v prvi vrsti namenjena varstvu koristi upnikov, zato je v skladu z namenom stečajne zakonodaje pooblaščen za zastopanje stečajnega dolžnika pri vseh poslih in postopkih, ki kakorkoli vplivajo na obseg stečajne mase, torej tudi v smislu večanja obsega dolžnikovega premoženja.

VSL sklep Cst 551/2020, 6. 1. 2021

- ◆ V primeru stečajnega postopka se uporabi pravo države stečaja in ne pravo države stalnega prebivališča, ki bi se uporabilo v primeru individualne izvršbe. Primeri individualne izvršbe v primeru stečaja namreč niso uporabljivi glede na izrecno določbo Uredbe (ES) št. 1346/2000 in sicer 16. člena, ki odraža načelo univerzalnosti stečajnih postopkov, saj se proti dolžniku praviloma vodi en sam postopek. Iz 4. člena Uredbe (ES) št. 1346/2000 izhaja, da se za postopke v primeru insolventnosti uporablja pravo države članice, v kateri je uveden stečajni postopek. V konkretnem primeru se uporablja torej pravo Republike Slovenije, ki v tretjem odstavku 389. člena ZFPPIPP določa, da se za omejitev prejemkov, ki spadajo v stečajno maso v postopku osebnega stečaja uporablja 102. člen ZIZ.

VSL Sklep Cst 497/2020, 19. 11. 2020

Iz obrazložitve:

5. Sodišče prve stopnje je namreč ugotovilo, da je dolžnik večkrat kršil svoje obveznosti, zaposlil se je v Nemčiji, pri tem ni odprl računa v Sloveniji, kamor bi se nakazovala plača, pač pa je odprl račun v Nemčiji, za kar ni imel soglasja sodišča (kršitev po 2. točki drugega odstavka 386. člena ZFPPIPP). Upraviteljica mu je naložila, da del plače nakazuje na fiduciarni račun. Dolžnik tega ni počel in se ni odzival na pozive upraviteljice glede nakazil plač na fiduciarni račun in pošiljanje plačilnih list (kršitev 383.b člena ZFPPIPP). Na naroku za ugovor proti odpustu obveznosti je navajal, da ima dolgove tudi v Avstriji v višini 21.000,00 EUR in da potem ne more odplačevati dolgov v Sloveniji. Ko je moral predložiti dokazila o tem, koliko

dolga v tujini je plačal, se je izkazalo, da je nakazal le tri obroke v višini 446,78 EUR, 861,75 EUR in 67,57 EUR. Preostali znesek, ki ga je prejel kot plačo, je ostal dolžniku in sodišče je ugotovilo, da je v obdobju od januarja 2017 do novembra 2018 iz naslova neto plač prejel 33.862,34 EUR in ni izvedel nobenega nakazila na fiduciarni račun v Sloveniji. Sodišče prve stopnje je zato pravilno ugotovilo, da je dolžnik kršil svoje obveznosti iz 2. točke drugega odstavka 386. člena in 383.b člena ZFPPIPP, kot so določene v ZFPPIPP.

387. člen (posebno pravilo o pravnih posledicah začetka osebnega stečaja nad podjetnikom ali zasebnikom)

388. člen (fiduciarni denarni račun upravitelja)

- ♦ V določilu drugega odstavka 388. člena ZFPPIPP je urejena le prepoved posega na naveden račun z namenom poplačila upnikov stečajnega upravitelja, s čimer se pravzaprav utrjuje stališče, da je račun namenjen poplačilu upnikov stečajnega dolžnika in ne gre za sredstva stečajnega upravitelja, čeprav je imetnik računa.

VSM Sklep I Ip 827/2020, 10. 2. 2021

389. člen (posebna pravila o stečajni masi)

- ♦ Upravitelj mora izdelati končno poročilo zaradi opravljene končne razdelitve in ne zaradi teka roka, ki je v tem primeru določen kot instrukcijski rok. Ker dolžnik glede na podatke, ki so bili upraviteljici znani, drugega premoženja, ki bi ga bilo mogoče unovčiti (in torej razdeliti), ni imel in so bila izvedena vsa dejanja potrebna v stečaju, je upraviteljica pravilno izdelala končno poročilo. Zadeve stečaja in prisilne poravnave so veljale kot nujne zadeve, v katerih roki tečejo, vse do 30. 3. 2020, ko je predsednik Vrhovnega sodišča RS odločil z Odredbo o posebnih ukrepih zaradi nastanka pogojev iz prvega odstavka 83.a člena ZS iz razlogov iz 1. člena ZZUSUDJZ z dne 30. 3. 2020, da zadeve stečaja in prisilne poravnave (začasno) niso (več) nujne in da v teh zadevah roki ne tečejo. Pritožnik ni navedel nobenega razloga/zdravstvene težave v smislu 3.a člena ZZUSUDJZ (težave, ki so neposredno povezane z epidemijo virusne okužbe). Pritožbeno sodišče dolžnikovih pritožbenih trditev o bolniški odsotnosti zato ne more obravnavati v smislu 3.a člena ZZUSUDJZ.

VSL Sklep Cst 242/2020, 7. 7. 2020

- ♦ Pri prodaji deleža na solastni nepremičnini gre za prodajo idealnega deleža nerazdeljene stvari, ne pa za posamezne, konkretne stanovanjske prostore. Predmet prodaje je ena šestina vsake od opredeljenih nepremičnin. Gre za solastnino na nepremičnini, ko je razdeljena lastninska pravica, ne pa stvar sama. Nepremičnine v naravi niso razdeljene, zato sodišče prve stopnje pravilno ni ugodilo ugovoru dolžnika in odločilo o tem, kaj idealni deleži predstavljajo v naravi, saj za ugotovitev, da so last dolžnika posamezni deli navedenih nepremičnin ni nobene podlage. Ker izpodbijani sklep ne pomeni ukrepa, ki bi pomenil izgubo doma, saj s sklepom ni bilo odločeno o izselitvi dolžnika (ali kogarkoli drugega) iz stanovanja ali stanovanjske hiše, presoja upravičenosti posega v dolžnikovo pravico do spoštovanja doma ni potrebna in je sodišče prve stopnje pravilno ni opravilo.

VSL Sklep Cst 400/2020, 7. 10. 2020

389.a člen (pogoji za poslovanje stečajnega dolžnika kot podjetnika ali zasebnika)

389.b člen (posebna pravila pri poslovanju stečajnega dolžnika kot podjetnika ali zasebnika)

389.c člen (ustavitev poslovanja stečajnega dolžnika kot podjetnika ali zasebnika)

389.d člen (posebna pravila o odpustu obveznosti pri poslovanju stečajnega dolžnika kot podjetnika ali zasebnika)

390. člen (posebna pravila za prednostne terjatve)

- ♦ V določilu drugega odstavka 388. člena ZFPPIPP je urejena le prepoved posega na naveden račun z namenom poplačila upnikov stečajnega upravitelja, s čimer se pravzaprav utrjuje stališče, da je račun namenjen poplačilu upnikov stečajnega dolžnika in ne gre za sredstva stečajnega upravitelja, čeprav je imetnik računa.

VSM Sklep I Ip 827/2020, 10. 2. 2021

- ♦ Obravnavane obveznosti, ki se izterjujejo, imajo naravo prednostnih nezavarovanih terjatev skladno z drugim odstavkom 21. člena ZFPPIPP. Za tovrstne obveznosti pa odpust obveznosti ne učinkuje, kot je določeno v drugem odstavku 408. člena ZFPPIPP, ki po noveli ZFPPIPP-G, ki velja od 26. 4. 2016 in je merodajen tudi v obravnavani zadevi, določa, da odpust obveznosti ne učinkuje med drugim tudi za prednostne terjatve iz drugega odstavka 21. člena ZFPPIPP.

UPRS Sodba I U 2505/2018-7, 19. 11. 2019

391. člen (posebna pravila o izpodbojnosti pravnih dejanj dolžnika)

- ♦ Določba 302. člena ZFPPIPP ureja prerekanje terjatev, ki temeljijo na izvršilnem naslovu. Če je prerekana upnikova terjatev iz prvega odstavka tega člena, mora tisti, ki je prerekal terjatev, v enem mesecu po objavi sklepa o preizkusu terjatev vložiti tožbo za ugotovitev neobstoja prerekane terjatve. Tožbo iz drugega odstavka tega člena mora tisti, ki je prerekal terjatev, vložiti proti upniku, katerega terjatev je prerekal. Sodišče prve stopnje je pravilno ugotovilo dejansko stanje, da sta pravdni stranki bili v času pet let pred začetkom stečaja v zunajzakonski skupnosti in da je bilo izpodbojno dejanje (notarski zapis o izvršljivosti in hipoteki terjatve z dne 12. 1. 2017) storjeno v tem času (slabe tri mesece pred začetkom stečaja nad tožnico).

VSL Sodba I Cpg 583/2019, 5. 12. 2019

- ♦ V postopku osebnega stečaja so izpodbojni pravni posli, ki jih je stečajni dolžnik sklenil ali izvedel v dobro oseb, ki imajo v razmerju do njega položaj ožje povezane osebe, v obdobju zadnjih petih let pred uvedbo postopka osebnega stečaja (1. alineja 1. točke prvega odstavka 391. člena ZFPPIPP), če je bila posledica tega dejanja zmanjšanje čiste vrednosti premoženja stečajnega dolžnika tako, da zaradi tega drugi upniki lahko prejmejo plačilo svojih terjatev v manjšem deležu, kot če dejanje ne bi bilo opravljeno (1. točka prvega odstavka 271. člena ZFPPIPP) in če je bil stečajni dolžnik v času sklenitve posla insolventen (drugi odstavek 271. člena v zvezi z 2. točko prvega odstavka 271. člena ZFPPIPP). Pravni posli, ki jih stečajni dolžnik sklene ali izvede v dobro oseb, ki imajo v razmerju do njega položaj ožje povezane osebe, so izpodbojni ne glede na to, ali je oseba, v korist katere je bilo dejanje opravljeno, takrat, ko je bilo to dejanje opravljeno, vedela ali bi morala vedeti, da je dolžnik insolventen (drugi

odstavek 391. člena v zvezi z 2. točko prvega odstavka 271. člena ZFPPIPP). Napačno je pritožbeno stališče o nujnem sosporništvu nekdanjih solastnikov nepremičnin, ki so bile predmet pogodbe o preužitku. Nujno sosporništvo je (pod)vrsta enotnega sosporništva in je podano, kadar so upravičenci po materialnem pravu v takšni medsebojni zvezi, da lahko le vsi skupaj upravljajo in razpolagajo s pravico, v katero posega tožba. Nujno sosporništvo tedaj predstavlja procesno nujnost in če tožnik s tožbo ne zajame vseh solastnikov, ni tožena prava stranka. V obravnavani zadevi ne gre za takšen primer. Tožbeni zahtevek se nanaša zgolj na razpolaganja, ki jih je eden od solastnikov spornih nepremičnin opravil v toženčevo korist v obsegu svojih (so)lastninskih upravičenj.

VSL Sklep in sodba III Cp 711/2020, 21. 5. 2020

- ◆ Glede na ugotovljeno, da tožeča stranka ni imela utemeljenega razloga, da bi se odpovedala dedovanju, in ob dejstvu, da se odpoved dedovanju skladno z določbo četrtega odstavka 256. člena Obligacijskega zakonika (v nadaljevanju OZ) šteje za neodplačno razpolaganje ter da je dejanje bilo storjeno v izpodbojnem obdobju, je pravilen zaključek sodišča prve stopnje, da je odpoved dedovanju izpodbojno dejanje glede na določbe ZFPPIPP.

VSC Sodba Cpg 60/2020, 9. 9. 2020

- ◆ Odločilno je, ali je stečajni dolžnik razpolagal s svojim posebnim premoženjem in deležem na skupnem premoženju na način, da je bila vzpostavljena neekvivalenca pri prevzemanju pravic in obveznosti iz Sporazuma v njegovo škodo. Upnikom je namreč treba zagotoviti enake možnosti poplačila. In prav temu so namenjene določbe ZFPPIPP, ki dolžniku (po nastanku insolventnosti) nalagajo posebne zapovedi in prepovedi. Dolžnikova insolventnost takrat, ko je bilo opravljeno izpodbojno pravo dejanje, je osnovni pogoj za njegovo izpodbojnost.

VSL Sklep I Cp 1396/2020, 24. 9. 2020

392. člen (posebna pravila o uveljavitvi terjatev do dolžnika)

393. člen (izterjava stalnih prejemkov stečajnega dolžnika)

394. člen (zaseg denarnega dobroimetja na dolžnikovih denarnih računih)

395. člen (posebna pravila o prodaji premoženja)

1. Splošno

- ◆ Stečajni postopek se ne vodi v korist stečajnega dolžnika, temveč v korist upnikov. Upravitelj mora ravnati v njihovo največjo korist in poskrbeti, da se zagotovijo najugodnejši pogoji glede višine plačila in rokov za plačilo terjatev upnikov. V konkretnem primeru bi pridobivanje ponovnih ocen vrednosti premoženja na željo dolžnice – zgolj zaradi določitve morebitnega drugačnega izhodišča pri prodaji – povzročilo zgolj dodatne stroške v breme upnikov in stečajne mase ter podaljševalo postopek prodaje, kar pa bi bilo v nasprotju z načeli stečajnega postopka.

VSL Sklep Cst 178/2020, 19. 5. 2020

- ◆ Lastninska pravica ni absolutna, temveč je (lahko) omejena zaradi dosega nekega drugega legitimnega cilja, ki se v danem primeru odraža v pravici upnikov do čim boljšega poplačila njihovih terjatev v

stečajnem postopku. Ta je uzakonjena v določbi 47. člena ZFPPIPP, po kateri je postopek zaradi insolventnosti treba voditi tako, da se zagotovijo najugodnejši pogoji glede višine plačila in rokov za plačilo terjatev upnikov. Zakonodajalec je navedenemu cilju pripisal takšen pomen, da je pri tehtanju pravice do uporabe stanovanja ali družinske stanovanjske hiše, v kateri stanuje dolžnik kot lastnik in pravice upnikov do čim boljšega in čim hitrejšega poplačila njihovih terjatev, dal večjo težo oziroma prednost slednji. Omejitev lastninske pravice v danem primeru torej ima utemeljitev v omenjenem legitimnem cilju.

VSL Sklep Cst 360/2020, 30. 9. 2020

- ◆ Vendar mora biti prijava izločitvene pravice podana tako, da jasno in nedvoumno izraža namen prijave izločitvene pravice. Prijava izločitvene pravice mora vsebovati določen zahtevek za priznanje izločitvene pravice, ki vključuje določen opis premoženja, ki je predmet izločitvene pravice ter opis dejstev, iz katerih izhaja utemeljenost zahtevka za priznanje izločitvene pravice, in dokaze o teh dejstvih. Ničesar od navedenega pa ugovor A. A., ki je bil predmet presoje z izpodbijanim sklepom, ni vseboval. Za izdajo sklepa o novem roku izselitve sodišče prve stopnje pri odločanju o izročitvi nepremičnine kupcu ni imelo nobene pravne podlage. Če upravitelj v skladu z izvršilnim naslovom dolžnika ni izselil takoj, ko bi to lahko storil, to ne pomeni, da dolžnik s tem pridobi morebitne dodatne pravice, še manj pa, da bi morale sodišče o izselitvi ponovno odločati v okviru sklepa o izročitvi, saj bi s tem poseglo v že pravnomočno odločeno stvar.

VSL Sklep Cst 528/2020, 10. 12. 2020

2. Izselitev iz nepremičnine v solastnini

- ◆ Lastninska pravica ni absolutna, temveč je (lahko) omejena zaradi dosega nekega drugega legitimnega cilja, ki se v danem primeru odraža v pravici upnikov do čim boljšega poplačila njihovih terjatev v stečajnem postopku. Ta je uzakonjena v določbi 47. člena ZFPPIPP, po kateri je postopek zaradi insolventnosti treba voditi tako, da se zagotovijo najugodnejši pogoji glede višine plačila in rokov za plačilo terjatev upnikov. Zakonodajalec je navedenemu cilju pripisal takšen pomen, da je pri tehtanju pravice do uporabe stanovanja ali družinske stanovanjske hiše, v kateri stanuje dolžnik kot lastnik in pravice upnikov do čim boljšega in čim hitrejšega poplačila njihovih terjatev, dal večjo težo oziroma prednost slednji. Omejitev lastninske pravice v danem primeru torej ima utemeljitev v omenjenem legitimnem cilju.

VSL Sklep Cst 360/2020, 30. 9. 2020

- ◆ Pri prodaji deleža na solastni nepremičnini gre za prodajo idealnega deleža nerazdeljene stvari, ne pa za posamezne, konkretne stanovanjske prostore. Predmet prodaje je ena šestina vsake od opredeljenih nepremičnin. Gre za solastnino na nepremičnini, ko je razdeljena lastninska pravica, ne pa stvar sama. Nepremičnine v naravi niso razdeljene, zato sodišče prve stopnje pravilno ni ugodilo ugovoru dolžnika in odločilo o tem, kaj idealni deleži predstavljajo v naravi, saj za ugotovitev, da so last dolžnika posamezni deli navedenih nepremičnin ni nobene podlage. Ker izpodbijani sklep ne pomeni ukrepa, ki bi pomenil izgubo doma, saj s sklepom ni bilo odločeno o izselitvi dolžnika (ali kogarkoli drugega) iz stanovanja ali stanovanjske hiše, presoja upravičenosti posega v dolžnikovo pravico do spoštovanja doma ni potrebna in je sodišče prve stopnje pravilno ni opravilo.

VSL Sklep Cst 400/2020, 7. 10. 2020

396. člen (sklep o končanju postopka osebnega stečaja)

- ◆ Stečajni postopek se bo končal, ko bo sodišče na upraviteljev predlog izdalo sklep o končanju postopka osebnega stečaja. Upravitelj bo predlog dal šele po opravljeni končni razdelitvi, povedano jasneje, ko bo unovčeno vso dolžničino premoženje.

VSL Sklep Cst 516/2020, 1. 12. 2020

- ◆ Upravitelj mora izdelati končno poročilo zaradi opravljene končne razdelitve in ne zaradi teka roka, ki je v tem primeru določen kot instrukcijski rok. Ker dolžnik glede na podatke, ki so bili upraviteljici znani,

drugega premoženja, ki bi ga bilo mogoče unovčiti (in torej razdeliti), ni imel in so bila izvedena vsa dejanja potrebna v stečaju, je upraviteljica pravilno izdelala končno poročilo. Zadeve stečaja in prisilne poravnave so veljale kot nujne zadeve, v katerih roki tečejo, vse do 30. 3. 2020, ko je predsednik Vrhovnega sodišča RS odločil z Odredbo o posebnih ukrepih zaradi nastanka pogojev iz prvega odstavka 83.a člena ZS iz razlogov iz 1. člena ZZUSUDJZ z dne 30. 3. 2020, da zadeve stečaja in prisilne poravnave (začasno) niso (več) nujne in da v teh zadevah roki ne tečejo. Pritožnik ni navedel nobenega razloga/zdravstvene težave v smislu 3.a člena ZZUSUDJZ (težave, ki so neposredno povezane z epidemijo virusne okužbe). Pritožbeno sodišče dolžnikovih pritožbenih trditev o bolniški odsotnosti zato ne more obravnavati v smislu 3.a člena ZZUSUDJZ.

VSL Sklep Cst 242/2020, 7. 7. 2020

397. člen (uporaba pododdelka 5.11.2)

398. člen (predlog za odpust obveznosti)

399. člen (namen odpusta in ovire za odpust obveznosti)

1. Splošno

2. Namen odpusta obveznosti:

3. Ovire za začetek postopka odpusta

- ◆ Pri kaznivih dejanjih zoper premoženje ni odločilno, ali je storilec pridobil protipravno premoženjsko korist zase. Že v 23. poglavju, v katerega so umeščena kazniva dejanja zoper premoženje, je vrsta kaznivih dejanj, ki ne terjajo pridobitve premoženjske koristi le za storilca kaznivega dejanja samega, pač pa zadostuje, da s kaznivim dejanjem pridobi protipravno premoženjsko korist komu drugemu (npr. kazniva dejanja goljufije po členu 211 KZ-1, organiziranja denarnih verig in nedovoljeno prirejanje iger na srečo po členu 212 KZ-1, izsiljevanja po členu 213 KZ-1, oderuštva po členu 214 KZ-1, izneverjanja po členu 215 KZ-1). Tako se pokaže, da pritožnik s stališčem, da njegove vloge pri kaznivem dejanju zlorabe prostitucije (pri čemer sam v pritožbi priznava, da je od oškodovank prejel denarne zneske in jih po navodilih nadrejenih izročal nadrejenim), ker pri tem zase ni pridobil protipravne premoženjske koristi in zato njegovega kaznivega dejanja ni moč opredeliti kot kaznivo dejanje zoper premoženje, ne more uspeti.

VSL Sklep Cst 268/2020, 22. 7. 2020

- ◆ Ni na stečajnem sodišču, da presoja materialnopravno pravilnost vpisov v kazensko evidenco in preverja pravilnost datumov, ki so v kazenski evidenci vpisani. Iz sedaj že ustaljene sodne prakse izhajajo stališča, da je potrebno zakonsko opredelitev kaznivih dejanj iz 1. točke 399. člena ZFPPIPP presojati po objektivnih elementih, ki so podobna elementom kaznivih dejanj zoper premoženje in gospodarstvo. Določba 399. člena ZFPPIPP med kazniva dejanja, ki preprečujejo odpust obveznosti, določa (le) kazniva dejanja proti premoženju in gospodarstvu, vendar pri tem ni pomembna le uvrstitev kaznivega dejanja v poglavje kaznivih dejanj po KZ-1, temveč je relevantno tudi, ali ima kaznivo dejanje, za katerega je bil dolžnik pravnomočno obstojen, posamezne elemente kaznivega dejanja proti premoženju

oz. gospodarstvu. Po presoji pritožbenega sodišča imata obe kaznivi dejanji, za kateri je bil dolžnik pravnomočno obsojen v konkretnem primeru, elemente kaznivega dejanja proti premoženju oz. gospodarstvu, saj gre (kot to navaja opis posameznega kaznivega dejanja) za proizvodnjo in promet prepovedanih drog oziroma orožja, kar gotovo vsebuje objektivne elemente kaznivega dejanja proti premoženju in gospodarstvu.

VSL sklep Cst 288/2020, 6. 8. 2020

- ◆ Ustavno sodišče je zakonodajalcu že naložilo presojno zakonske ureditve glede desetletnega obdobja nedovoljenosti odpusta, hkrati pa sklenilo, da se obstoječa zakonska ureditev še naprej uporablja do tedaj, ko bo zakonodajalec ta vprašanja celovito pretehtal na novo. To pa pomeni, da je treba tudi v sedaj obravnavani zadevi upoštevati, da se še naprej uporablja obstoječa zakonska ureditev.

VSL sklep Cst 315/2020, 2. 9. 2020

- ◆ Pritožnik ugotovitve sodišča prve stopnje, ki jim višje sodišče pritruje, saj je bil dolžnik pravnomočno obsojen za kaznivo dejanje proti premoženju, ker je s storitvijo kaznivega dejanja namerno prikrajšal svojega otroka v premoženju, izpodbija z opisom osebnih okoliščin. Vsa ta dejstva bi morda lahko imela vpliv v kazenskem postopku, ne pa tudi v tem postopku odpusta obveznosti.

VSL sklep Cst 550/2020, 24. 12. 2020

- ◆ Vsekakor je treba v primerih, kot je obravnavani (ko gre za pravnomočno obsodbo za kaznivo dejanje ponareditve listin iz 25. poglavja KZ-1), skrbno obrazložiti, zakaj tudi kaznivo dejanje, ki sicer ni uvrščeno v 23. ali 24. poglavje KZ-1 (kazniva dejanja zoper premoženje ali gospodarstvo), predstavlja kaznivo dejanje, ki je ovira za odpust obveznosti. Pri odločitvi je prav tako pomembna vsebina obsodilne sodbe, iz katere izhajajo znaki kaznivega dejanja, ki so tudi potrebni za pravilno presojno.

VSL Sklep Cst 495/2020, 25. 11. 2020

- ◆ Izpodbijani sklep sicer pravilno navaja, da je že ustaljeno stališče sodne prakse, da se določba 1. točke drugega odstavka 399. člena ZFPPIPP razlaga tako, da med kazniva dejanja zoper premoženje in gospodarstvo ne sodijo samo tista kazniva dejanja, ki so uvrščena izrecno v poglavji kaznivih dejanj zoper premoženje in gospodarstvo (23. in 24. poglavje KZ-1), temveč tudi tista, ki jih zakonodajalec sicer v ti poglavji ni umestil, vendar pa so po svojih objektivnih elementih podobna elementom kaznivih dejanj, ki so umeščena v poglavji kaznivih dejanj zoper premoženje ali gospodarstvo. To pa pomeni, da mora sodišče v vsakem konkretnem primeru presoditi ali gre dejansko za tako kaznivo dejanje. Po ugotovitvah višjega sodišča te presoje sodišče prve stopnje v obravnavanem primeru ni napravilo, saj je navedlo le, da gre po njegovem stališču za kaznivo dejanje, ki ima elemente kaznivega dejanja zoper premoženje in gospodarstvo. Te svoje odločitve pa ni z ničemer argumentirano obrazložilo. Na podlagi tako pavšalnega zaključka sodišča prve stopnje in sklicujoč se le na podatke iz kazenske evidence, brez da bi pri tem sploh pridobilo in vpogledalo v kazensko sodbo, s čimer bi ugotovilo okoliščine konkretnega primera in kaznivega dejanja, za katerega je bil dolžnik pravnomočno obsojen, zavrnitve predloga za odpust obveznosti ni mogoče utemeljiti.

VSL Sklep Cst 496/2020, 19. 11. 2020

4. Ravnanja dolžnika, ki pomenijo zlorabo pravice do odpusta

- ◆ Domneva iz 2. točke četrtega odstavka 399. člena ZFPPIPP se nanaša le na javna sredstva, torej mora biti posojilo dano iz javnih sredstev. Velja, če se ne dokaže drugače, da predlog za odpust obveznosti pomeni zlorabo pravice do odpusta obveznosti, tudi v primeru, če je stečajni dolžnik v zadnjih petih letih pred uvedbo postopka osebnega stečaja prevzemal obveznosti, ki so nesorazmerne z njegovim premoženjskim položajem. V takem primeru se torej domneva, da iz ravnanja stečajnega dolžnika izhaja, da odpust obveznosti ne bi bil dovoljen. Pri odločanju o upnikovem ugovoru proti odpustu obveznosti gre za ugotavljanje dejstev, ki so tudi časovno povezana s pridobitvijo posojila in ne s kasnejšim (delnim) vračilom posojila. Pravno relevanten je premoženjski položaj dolžnice v trenutku prejema posojila.

VSL sklep Cst 285/2020, 14. 8. 2020

- ♦ Ovira za odpust obveznosti je izkazana s tem, ko je sodišče ugotovilo, da je dolžnik sklenil prodajno pogodbo z namenom, da izigra upnike ter je pri tem razpolagal s svojim premoženjem neodplačno oziroma za neznatno plačilo.

VSL sklep Cst 525/2020, 3. 12. 2020

- ♦ Sporazum je bil v pravnem postopku ugotovljen za veljavnega. Odločba je pravnomočna. Sodišče je v pravnem postopku zavrnilo vse očitke dolžnice in ostalih tožnikov, s katerimi so skušali uveljaviti ničnost oz. neveljavnost Sporazuma in so smiselno povsem enaki kot sedaj v tem postopku v zvezi z odpustom obveznosti dolžnici. Zato se sodišče prve stopnje v izpodbijanem sklepu do njih pravilno ni še enkrat posebej opredeljevalo, temveč jih je vzelo v dejansko podlago kot pravnomočno ugotovljene, saj je na ugotovitve v skladu s subjektivnimi in objektivnimi mejami pravnomočnosti vezano. Dokazano je, da dolžnica pred uvedbo postopka osebnega stečaja ni ravnala vestno in pošteno, saj je neupravičeno odtuževala premoženje upnice ter nase tudi prevzemala obveznosti nesorazmerne s svojim premoženjskim položajem. Zato je pravilen zaključek sodišča prve stopnje, da obstaja ovira za odpust obveznosti iz tretjega in četrtega odstavka 399. člena ZFPPIPP.

VSL Sklep Cst 527/2020, 10. 12. 2020

- ♦ Zmotno je pritožbeno stališče, da so neizkazane ugotovitve sodišča, da se je dolžnik z neplačevanjem prispevkov izognil davčni izvršbi. Iz 23. točke obrazložitve izpodbijanega sklepa izhaja, da dolžnik ni predložil niti obračunov prispevkov za socialno varnost in da tak obračun skladno z 2. točko drugega odstavka 145. člena ZDavP-2 predstavlja izvršilni naslov, na podlagi katerega se lahko opravi davčna izvršba. V obravnavanem primeru pa je bila za izterjavo potrebna aktivnost davčnega organa z izdajo odločbe o odmeri prispevka, ki so šele predstavljale izvršilni naslov. Odločitev prvostopenjskega sodišča o obstoju ovire za odpust obveznosti na podlagi zakonske domneve zlorabe pravice do odpusta obveznosti iz 1. točke četrtega odstavka 399. člena ZFPPIPP, ki je dolžnik ni uspel izpodbiti, je zato pravilna in zakonita.

VSL Sklep Cst 510/2020, 16. 12. 2020

400. člen (začetek postopka odpusta obveznosti)

1. Podatki, ki jih pred odločitvijo o odpustu obveznosti po uradni dolžnosti pridobi sodišče in presoja ovir za odpust

2. Sklep o začetku postopka odpusta in oklic

- ♦ Ustavno sodišče je zakonodajalcu že naložilo presojo zakonske ureditve glede desetletnega obdobja nedovoljenosti odpusta, hkrati pa sklenilo, da se obstoječa zakonska ureditev še naprej uporablja do tedaj, ko bo zakonodajalec ta vprašanja celovito pretehtal na novo. To pa pomeni, da je treba tudi v sedaj obravnavani zadevi upoštevati, da se še naprej uporablja obstoječa zakonska ureditev.

VSL sklep Cst 315/2020, 2. 9. 2020

3. Določitev dolžine preizkusnega obdobja

- ♦ Upnik zahteva podaljšanje preizkusnega obdobja in ne zavrnitve predloga za odpust obveznosti. Dejstvo, da dolžnik prejema rubljiivo pokojnino, je sodišče prve stopnje pravilno upoštevalo skupaj z vsemi ostalimi pravno pomembnimi okoliščinami iz četrtega odstavka 400. člena ZFPPIPP in ob tehtanju vseh okoliščin skupaj pravilno uporabilo materialno pravo.

VSL Sklep Cst 356/2020, 29. 9. 2020

- ♦ Sodišče preizkusnega obdobja, ki ga določi na podlagi petega odstavka 400. člena ZFPPIPP, ki določa, da preizkusno obdobje ne sme biti krajše od dveh let in ne daljše od petih let od začetka postopka odpusta

obveznosti, na ugovor dolžnika ne more skrajšati. Zato dolžnik, ki mu sodišče določi najkrajšo preizkusno dobo na podlagi določbe petega odstavka 400. člena ZFPPIPP, nima pravnega interesa za ugovor, da je preizkusno obdobje dveh let predolgo (tretji odstavek 403. člena ZFPPIPP). To pa pomeni, da sodišče prve stopnje v konkretnem primeru vloge dolžnice pravilno ni obravnavalo kot ugovor iz tretjega odstavka 403. člena ZFPPIPP pač pa kot pritožbo zoper sklep o začetku postopka odpusta obveznosti. V konkretnem primeru iz ugotovitev sodišča prve stopnje, da je dolžnica stara 76 let ter da prejema pokojnino 537,32 EUR mesečno, izhaja, da je znesek njenih prejemkov neznaten in da ni izgledov, da bi bila stečajna dolžnica v naslednjih dveh letih zmožna pridobivati pomembno višje prejemke od prejemkov, ki jih je prejela v času odločanja o začetku postopka odpusta obveznosti. Ker iz mnenja upravitelja, na katerega je sodišče prve stopnje oprlo odločitve o določitvi dveletnega preizkusnega obdobja, tudi ne izhaja, da obstaja možnost, da bo stečajna upraviteljica pridobila v dveh letih od začetka postopka odpusta obveznosti premoženje večje vrednosti, pritožbeno sodišče ne vidi razloga, zakaj upravitelj sodišču ni predlagal preizkusnega obdobja dolžnici v skladu z določbo osmega odstavka 400. člena ZFPPIPP. V kolikor pa takšen razlog obstaja, s tem pa tudi dejanska podlaga za to, da upravitelj ne predlaga dolžine preizkusnega obdobja v skladu z določbo osmega odstavka 400. člena ZFPPIPP, ga mora sodišče ustrezno obrazložiti, česar pa v konkretnem primeru sodišče prve stopnje ni storilo. Zato je pritožbeno sodišče pritožbi dolžnice ugodilo, izpodbijani del sklepa razveljavilo in v delu, ki se nanaša na dolžino preizkusnega obdobja, zadevo vrnilo sodišču prve stopnje v nov postopek (2. točka 365. člena ZPP v zvezi s prvim odstavkom 121. člena ZFPPIPP).

VSL Sklep Cst 567/2020, 13. 1. 2021

401. člen (dodatne obveznosti stečajnega dolžnika med preizkusnim obdobjem)

- ◆ Stečajna dolžnica ni izkazala ustreznega truda pri iskanju zaposlitve, saj je bila iz evidence brezposelnih oseb izbrisana prav zaradi svoje neaktivnosti. S kasnejšo zaposlitvijo na črno pa stečajna dolžnica v stečajno maso tudi ni prispevala.

VSL Sklep Cst 374/2020, 16. 9. 2020

- ◆ V postopku zaradi insolventnosti velja načelo enakega obravnavanja upnikov, kar pomeni, da mora dolžnik upnike, ki so v razmerju do njega v enakem položaju, obravnavati enako (46. člen ZFPPIPP). Dolžnik je očitno ravnal v nasprotju z navedenim načelom, sodišče prve stopnje pa je prav na podlagi takšnega njegovega ravnanja zaključilo, da dolžnik ni ravnal nepošteno in ga zmotno štelo kot tistega, ki pretehta upraviteljeve očitke o neizpolnjevanju dolžnikovih obveznosti iz šestega odstavka 384. člena ZFPPIPP in 401. člena ZFPPIPP.

VSL Sklep Cst 343/2020, 16. 9. 2020

- ◆ Kršitve sodelovalne dolžnosti dolžnika pomenijo opustitve, ki so lahko izvršene namenoma, iz malomarnosti in v izjemnih primerih celo brez izrazitega vrednostnega očitka, ki bi ga bilo mogoče utemeljeno nasloviti na dolžnika in ki same po sebi nimajo nujno vselej negativnih posledic na obseg stečajne mase ter na časovni okvir poplačila upnikov. Stopnja vrednostnega očitka, ki ga je mogoče utemeljeno nasloviti na dolžnika, je torej lahko zelo različna. Zato tudi po presoji pritožbenega sodišča ni mogoče vsakršno kršitev sodelovalne dolžnosti opredeliti kot dolžnikovo nepoštenost in nevestnost.

VSL Sklep Cst 509/2020, 17. 12. 2020

402. člen (dodatne naloge in pristojnosti upravitelja med preizkusnim obdobjem)

- ◆ ZFPPIPP v tretjem odstavku 405. člena določa: "Če se vlagatelj ugovora proti odpustu obveznosti ne udeleži naroka za obravnavo ugovora proti odpustu obveznosti, velja, da je umaknil ugovor proti odpustu obveznosti." Iz besedila zakona je povsem jasno, da beseda "velja" pomeni fikcijo in ne izpodbojne domneve. Ker gre za zakonsko fikcijo, sodišče druge stopnje ni kot pravno pomembnih upoštevalo pritožbenih razlogov o tem, da je upravitelj že v postopku pred sodiščem prve stopnje pojasnil sodišču, zakaj se ne bo udeležil naroka za obravnavanje ugovora. Navedeno določilo ZFPPIPP je povsem jasno

in je specialno uredilo položaj, ko mora vlagatelj ugovora pristopiti na narok, sicer se ugovor šteje za umaknjen. Pravila pravnega postopka se podrejeno uporabljajo po prvem odstavku 121. člena ZFPPIPP le glede vprašanj, ki s tem zakonom niso urejena drugače. Smiselna uporaba določb pravnega postopka v tem delu, to je glede naroka za obravnavanje ugovora in smiselno določb o glavni obravnavi oziroma poravnalnem naroku, ni primerna. Sodišče druge stopnje le še pripominja, da je upravitelj po prvem odstavku 97. člena ZFPPIPP organ postopka zaradi insolventnosti. V procesnem smislu pa mu legitimacijo za vložitev ugovora v postopku odpusta obveznosti znotraj postopka osebnega stečaja podeljuje že sam zakon v 402. in 403. členu ZFPPIPP. Zato se mora enako kot upnik tudi udeležiti naroka za obravnavo ugovora proti odpustu obveznosti, sicer sodišče mora uporabiti tretji odstavek 405. člena ZFPPIPP in šteti ugovor za umaknjen.

VSL Sklep Cst 461/2020, 5. 11. 2020

403. člen (razlogi za ugovor proti odpustu obveznosti)

- ♦ ZFPPIPP v tretjem odstavku 405. člena določa: "Če se vlagatelj ugovora proti odpustu obveznosti ne udeleži naroka za obravnavo ugovora proti odpustu obveznosti, velja, da je umaknil ugovor proti odpustu obveznosti." Iz besedila zakona je povsem jasno, da beseda "velja" pomeni fikcijo in ne izpodbojne domneve. Ker gre za zakonsko fikcijo, sodišče druge stopnje ni kot pravno pomembnih upoštevalo pritožbenih razlogov o tem, da je upravitelj že v postopku pred sodiščem prve stopnje pojasnil sodišču, zakaj se ne bo udeležil naroka za obravnavanje ugovora. Navedeno določilo ZFPPIPP je povsem jasno in je specialno uredilo položaj, ko mora vlagatelj ugovora pristopiti na narok, sicer se ugovor šteje za umaknjen. Pravila pravnega postopka se podrejeno uporabljajo po prvem odstavku 121. člena ZFPPIPP le glede vprašanj, ki s tem zakonom niso urejena drugače. Smiselna uporaba določb pravnega postopka v tem delu, to je glede naroka za obravnavanje ugovora in smiselno določb o glavni obravnavi oziroma poravnalnem naroku, ni primerna. Sodišče druge stopnje le še pripominja, da je upravitelj po prvem odstavku 97. člena ZFPPIPP organ postopka zaradi insolventnosti. V procesnem smislu pa mu legitimacijo za vložitev ugovora v postopku odpusta obveznosti znotraj postopka osebnega stečaja podeljuje že sam zakon v 402. in 403. členu ZFPPIPP. Zato se mora enako kot upnik tudi udeležiti naroka za obravnavo ugovora proti odpustu obveznosti, sicer sodišče mora uporabiti tretji odstavek 405. člena ZFPPIPP in šteti ugovor za umaknjen.

VSL Sklep Cst 461/2020, 5. 11. 2020

- ♦ Neplačevanje tekočih obveznosti dolžnice upniku iz naslova stanovanjskih stroškov ne predstavlja nobenega od ugovornih razlogov upnika po 1. in 2. točki prvega odstavka 403. člena ZFPPIPP. Odpust obveznosti učinkuje le za vse terjatve upnikov do dolžnika, ki so nastale do začetka postopka osebnega stečaja. Dokazna listina, ki jo je upnik predložil sodišču šele v predmetni pritožbi, predstavlja pritožbeno novoto, ki je sodišče v pritožbenem postopku ne more upoštevati. Upnik namreč ni navedel nobene okoliščine, zaradi katere tega dokaza brez svoje krivde ni mogel posredovati sodišču že prej, tako da bi jo pri svoji odločitvi v okviru izpodbijanega sklepa lahko upoštevalo že sodišče prve stopnje.

VSL Sklep Cst 243/2020, 7. 7. 2020

- ♦ Po 8. točki drugega odstavka Odredbe o posebnih ukrepih zaradi nastanka pogojev iz prvega odstavka 83. člena Zakona o sodiščih z dne 13.3.2010, ki je veljala od 16.3. do 30.3.2020, so se kot nujne zadeve (med drugim) šttele tudi zadeve prisilne poravnave in stečaja. V navedeni odredbi je določeno da, razen v nujnih zadevah, v času trajanja posebnih ukrepov procesni roki ne tečejo in se ne vročajo sodna pisanja. Sporna zadeva je postopek (osebne)ga stečaja, ki se je po 8. točki drugega odstavka omenjene odredbe štela kot nujna zadeva, v kateri tek procesnih rokov ni bil zaustavljen. To se je zgodilo šele z novo Odredbo o posebnih ukrepih z dne 30.3.2020, ki je veljala od 31.3.2020 do 9.4.2020. Glede na to, da se je dolžniku pritožbeni rok proti sklepu o zavrnitvi odpusta obveznosti iztekel 26.3.2020, na tek pritožbenega roka v njegovi zadevi prej navedene odredbe niso vplivale.

VSL Sklep Cst 519/2020, 1. 12. 2020

- ♦ Kršitve sodelovalne dolžnosti dolžnika pomenijo opustitve, ki so lahko izvršene namenoma, iz malomarnosti in v izjemnih primerih celo brez izrazitega vrednostnega očitka, ki bi ga bilo mogoče utemeljeno nasloviti na dolžnika in ki same po sebi nimajo nujno vselej negativnih posledic na obseg

stečajne mase ter na časovni okvir poplačila upnikov. Stopnja vrednostnega očitka, ki ga je mogoče utemeljeno nasloviti na dolžnika, je torej lahko zelo različna. Zato tudi po presoji pritožbenega sodišča ni mogoče vsakršno kršitev sodelovalne dolžnosti opredeliti kot dolžnikovo nepoštenost in nevestnost.

VSL Sklep Cst 509/2020, 17. 12. 2020

- ◆ Sporazum je bil v pravnem postopku ugotovljen za veljavnega. Odločba je pravnomočna. Sodišče je v pravnem postopku zavrnilo vse očitke dolžnice in ostalih tožnikov, s katerimi so skušali uveljaviti ničnost oz. neveljavnost Sporazuma in so smiselno povsem enaki kot sedaj v tem postopku v zvezi z odpustom obveznosti dolžnici. Zato se sodišče prve stopnje v izpodbijanem sklepu do njih pravilno ni še enkrat posebej opredeljevalo, temveč jih je vzelo v dejansko podlago kot pravnomočno ugotovljene, saj je na ugotovitve v skladu s subjektivnimi in objektivnimi mejami pravnomočnosti vezano. Dokazano je, da dolžnica pred uvedbo postopka osebnega stečaja ni ravnala vestno in pošteno, saj je neupravičeno odtuževala premoženje upnice ter nase tudi prevzemala obveznosti nesorazmerne s svojim premoženjskim položajem. Zato je pravilen zaključek sodišča prve stopnje, da obstaja ovira za odpust obveznosti iz tretjega in četrtega odstavka 399. člena ZFPPIPP.

VSL Sklep Cst 527/2020, 10. 12. 2020

- ◆ Sodišče preizkusnega obdobja, ki ga določi na podlagi petega odstavka 400. člena ZFPPIPP, ki določa, da preizkusno obdobje ne sme biti krajše od dveh let in ne daljše od petih let od začetka postopka odpusta obveznosti, na ugovor dolžnika ne more skrajšati. Zato dolžnik, ki mu sodišče določi najkrajšo preizkusno dobo na podlagi določbe petega odstavka 400. člena ZFPPIPP, nima pravnega interesa za ugovor, da je preizkusno obdobje dveh let predolgo (tretji odstavek 403. člena ZFPPIPP). To pa pomeni, da sodišče prve stopnje v konkretnem primeru vloge dolžnice pravilno ni obravnavalo kot ugovor iz tretjega odstavka 403. člena ZFPPIPP pač pa kot pritožbo zoper sklep o začetku postopka odpusta obveznosti. V konkretnem primeru iz ugotovitev sodišča prve stopnje, da je dolžnica stara 76 let ter da prejema pokojnino 537,32 EUR mesečno, izhaja, da je znesek njenih prejemkov neznaten in da ni izgledov, da bi bila stečajna dolžnica v naslednjih dveh letih zmožna pridobivati pomembno višje prejemke od prejemkov, ki jih je prejela v času odločanja o začetku postopka odpusta obveznosti. Ker iz mnenja upravitelja, na katerega je sodišče prve stopnje oprlo odločitev o določitvi dveletnega preizkusnega obdobja, tudi ne izhaja, da obstaja možnost, da bo stečajna upraviteljica pridobila v dveh letih od začetka postopka odpusta obveznosti premoženje večje vrednosti, pritožbeno sodišče ne vidi razloga, zakaj upravitelj sodišču ni predlagal preizkusnega obdobja dolžnici v skladu z določbo osmega odstavka 400. člena ZFPPIPP. V kolikor pa takšen razlog obstaja, s tem pa tudi dejanska podlaga za to, da upravitelj ne predlaga dolžine preizkusnega obdobja v skladu z določbo osmega odstavka 400. člena ZFPPIPP, ga mora sodišče ustrezno obrazložiti, česar pa v konkretnem primeru sodišče prve stopnje ni storilo. Zato je pritožbeno sodišče pritožbi dolžnice ugodilo, izpodbijani del sklepa razveljavilo in v delu, ki se nanaša na dolžino preizkusnega obdobja, zadevo vrnilo sodišču prve stopnje v nov postopek (2. točka 365. člena ZPP v zvezi s prvim odstavkom 121. člena ZFPPIPP).

VSL Sklep Cst 567/2020, 13. 1. 2021

- ◆ Ker očita upnik dolžniku dejavnosti, ki se nanašajo na čas pred uvedbo stečajnega postopka, slednje na sam odpust obveznosti ne more vplivati, saj zakon v 2. točki prvega odstavka 403. člena ZFPPIPP govori o kršitvah obveznosti znotraj stečajnega postopka. Upnik sodišču, v okviru dokaznega bremena, ki je na njem, ni predlagal morebitne izvedbe dokaza z izvedencem, s čimer bi se morebitne dvome v navedbe dolžnika o njegovem zdravstvenem stanju lahko ovrglo. Pri vprašanju zdravstvenega stanja dolžnika gre namreč za strokovno vprašanje, za kar je potrebo strokovno znanje, s katerim sodišče ne razpolaga. Poleg tega sodišče zdravstvenega stanja dolžnika ne more preverjati z vpogledom v dolžnikove v preteklosti objavljene časopisne članke, intervjuje in strokovne nasvete.

VSL sklep Cst 548/2020, 24. 12. 2020

- ◆ V poročilu o stanju premoženja je dolžnik zamolčal nepremičnino v lasti dolžnika do 1/2, v vrednosti 120.000,00 EUR. Ni stvar presoje dolžnika, da v predlogu za začetek postopka osebnega stečaja navede le tisto premoženje, za katero sam ocenjuje, da naj se unovči v stečajnem postopku, pač pa mora v primeru, če je potrošnik, sodišču dati podatke o vsem svojem premoženju, skupaj z izjavo, da je v poročilu tudi navedeno vse njegovo premoženje. Pravila o tem so jasna in niso namenjena samim sebi. Če je dolžnikov odnos do tega, kaj mora razkriti sodišču, takšen, da zanj predstavlja le nepotrebno administriranje, ker imajo upniki in upraviteljica tako in tako dostop do podatkov o premoženju, ki sodi v stečajno maso, potem ne more pričakovati, da bo sodišče razloge upnika, ki temeljijo na zakonskih

obveznostih dolžnika, zavrnilo kot neutemeljene, njegovim pa pritrdilo kot utemeljenim. Pritožbeno sodišče pritrdjuje stališču sodišča prve stopnje, da je dolžnik tisti, ki sam nosi odgovornost za izvajanje svojih dolžnosti, ki mu jih nalaga zakon. Če ravna v nasprotju s temi, mora nositi posledice, ki jih predpisuje zakon.

VSL Sklep Cst 539/2020, 16. 12. 2020

404. člen (roki za ugovor proti odpustu obveznosti)

- ◆ Po 8. točki drugega odstavka Odredbe o posebnih ukrepih zaradi nastanka pogojev iz prvega odstavka 83. člena Zakona o sodiščih z dne 13.3.2010, ki je veljala od 16.3. do 30.3.2020, so se kot nujne zadeve (med drugim) šttele tudi zadeve prisilne poravnave in stečaja. V navedeni odredbi je določeno da, razen v nujnih zadevah, v času trajanja posebnih ukrepov procesni roki ne tečejo in se ne vročajo sodna pisanja. Sporna zadeva je postopek (osebnega) stečaja, ki se je po 8. točki drugega odstavka omenjene odredbe štela kot nujna zadeva, v kateri tek procesnih rokov ni bil zaustavljen. To se je zgodilo šele z novo Odredbo o posebnih ukrepih z dne 30.3.2020, ki je veljala od 31.3.2020 do 9.4.2020. Glede na to, da se je dolžniku pritožbeni rok proti sklepu o zavrnitvi odpusta obveznosti iztekel 26.3.2020, na tek pritožbenega roka v njegovi zadevi prej navedene odredbe niso vplivale.

VSL Sklep Cst 519/2020, 1. 12. 2020

405. člen (postopek ugovora proti odpustu obveznosti)

- ◆ ZFPPIPP v tretjem odstavku 405. člena določa: "Če se vlagatelj ugovora proti odpustu obveznosti ne udeleži naroka za obravnavo ugovora proti odpustu obveznosti, velja, da je umaknil ugovor proti odpustu obveznosti." Iz besedila zakona je povsem jasno, da beseda "velja" pomeni fikcijo in ne izpodbojne domneve. Ker gre za zakonsko fikcijo, sodišče druge stopnje ni kot pravno pomembnih upoštevalo pritožbenih razlogov o tem, da je upravitelj že v postopku pred sodiščem prve stopnje pojasnil sodišču, zakaj se ne bo udeležil naroka za obravnavanje ugovora. Navedeno določilo ZFPPIPP je povsem jasno in je specialno uredilo položaj, ko mora vlagatelj ugovora pristopiti na narok, sicer se ugovor šteje za umaknjen. Pravila pravnega postopka se podrejeno uporabljajo po prvem odstavku 121. člena ZFPPIPP le glede vprašanj, ki s tem zakonom niso urejena drugače. Smiselna uporaba določb pravnega postopka v tem delu, to je glede naroka za obravnavanje ugovora in smiselno določb o glavni obravnavi oziroma poravnalnem naroku, ni primerna. Sodišče druge stopnje le še pripominja, da je upravitelj po prvem odstavku 97. člena ZFPPIPP organ postopka zaradi insolventnosti. V procesnem smislu pa mu legitimacijo za vložitev ugovora v postopku odpusta obveznosti znotraj postopka osebnega stečaja podeljuje že sam zakon v 402. in 403. členu ZFPPIPP. Zato se mora enako kot upnik tudi udeležiti naroka za obravnavo ugovora proti odpustu obveznosti, sicer sodišče mora uporabiti tretji odstavek 405. člena ZFPPIPP in šteti ugovor za umaknjen.

VSL Sklep Cst 461/2020, 5. 11. 2020

406. člen (odločanje o ugovoru proti odpustu obveznosti)

- ◆ V postopku zaradi insolventnosti velja načelo enakega obravnavanja upnikov, kar pomeni, da mora dolžnik upnike, ki so v razmerju do njega v enakem položaju, obravnavati enako (46. člen ZFPPIPP). Dolžnik je očitno ravnal v nasprotju z navedenim načelom, sodišče prve stopnje pa je prav na podlagi takšnega njegovega ravnanja zaključilo, da dolžnik ni ravnal nepošteno in ga zmotno štelo kot tistega, ki pretehta upraviteljeve očitke o neizpolnjevanju dolžnikovih obveznosti iz šestega odstavka 384. člena ZFPPIPP in 401. člena ZFPPIPP.

VSL Sklep Cst 343/2020, 16. 9. 2020

- ◆ Upnik zahteva podaljšanje preizkusnega obdobja in ne zavrnitve predloga za odpust obveznosti. Dejstvo, da dolžnik prejema rubljivo pokojnino, je sodišče prve stopnje pravilno upoštevalo skupaj z vsemi ostalimi pravno pomembnimi okoliščinami iz četrtega odstavka 400. člena ZFPPIPP in ob tehtanju vseh okoliščin skupaj pravilno uporabilo materialno pravo.

VSL Sklep Cst 356/2020, 29. 9. 2020

- ◆ Ovira za odpust obveznosti je izkazana s tem, ko je sodišče ugotovilo, da je dolžnik sklenil prodajno pogodbo z namenom, da izigra upnike ter je pri tem razpolagal s svojim premoženjem neodplačno oziroma za neznatno plačilo.

VSL sklep Cst 525/2020, 3. 12. 2020

- ◆ V primeru stečajnega postopka se uporabi pravo države stečaja in ne pravo države stalnega prebivališča, ki bi se uporabilo v primeru individualne izvršbe. Primeri individualne izvršbe v primeru stečaja namreč niso uporabljivi glede na izrecno določbo Uredbe (ES) št. 1346/2000 in sicer 16. člena, ki odraža načelo univerzalnosti stečajnih postopkov, saj se proti dolžniku praviloma vodi en sam postopek. Iz 4. člena Uredbe (ES) št. 1346/2000 izhaja, da se za postopke v primeru insolventnosti uporablja pravo države članice, v kateri je uveden stečajni postopek. V konkretnem primeru se uporablja torej pravo Republike Slovenije, ki v tretjem odstavku 389. člena ZFPPIPP določa, da se za omejitev prejemkov, ki spadajo v stečajno maso v postopku osebnega stečaja uporablja 102. člen ZIZ.

VSL Sklep Cst 497/2020, 19. 11. 2020

- ◆ Zmotno je pritožbeno stališče, da so neizkazane ugotovitve sodišča, da se je dolžnik z neplačevanjem prispevkov izognil davčni izvršbi. Iz 23. točke obrazložitve izpodbijanega sklepa izhaja, da dolžnik ni predložil niti obračunov prispevkov za socialno varnost in da tak obračun skladno z 2. točko drugega odstavka 145. člena ZDavP-2 predstavlja izvršilni naslov, na podlagi katerega se lahko opravi davčna izvršba. V obravnavanem primeru pa je bila za izterjavo potrebna aktivnost davčnega organa z izdajo odločbe o odmeri prispevka, ki so šele predstavljale izvršilni naslov. Odločitev prvostopenjskega sodišča o obstoju ovire za odpust obveznosti na podlagi zakonske domneve zlorabe pravice do odpusta obveznosti iz 1. točke četrtega odstavka 399. člena ZFPPIPP, ki je dolžnik ni uspel izpodbiti, je zato pravilna in zakonita.

VSL Sklep Cst 510/2020, 16. 12. 2020

- ◆ V poročilu o stanju premoženja je dolžnik zamoledal nepremičnino v lasti dolžnika do 1/2, v vrednosti 120.000,00 EUR. Ni stvar presoje dolžnika, da v predlogu za začetek postopka osebnega stečaja navede le tisto premoženje, za katero sam ocenjuje, da naj se unovči v stečajnem postopku, pač pa mora v primeru, če je potrošnik, sodišču dati podatke o vsem svojem premoženju, skupaj z izjavo, da je v poročilu tudi navedeno vse njegovo premoženje. Pravila o tem so jasna in niso namenjena samim sebi. Če je dolžnikov odnos do tega, kaj mora razkriti sodišču, takšen, da zanj predstavlja le nepotrebno administriranje, ker imajo upniki in upraviteljica tako in tako dostop do podatkov o premoženju, ki sodi v stečajno maso, potem ne more pričakovati, da bo sodišče razloge upnika, ki temeljijo na zakonskih obveznostih dolžnika, zavrnilo kot neutemeljene, njegovim pa pritrdilo kot utemeljenim. Pritožbeno sodišče pritrdjuje stališču sodišča prve stopnje, da je dolžnik tisti, ki sam nosi odgovornost za izvajanje svojih dolžnosti, ki mu jih nalaga zakon. Če ravna v nasprotju s temi, mora nositi posledice, ki jih predpisuje zakon.

VSL Sklep Cst 539/2020, 16. 12. 2020

- ◆ Pri kaznivih dejanjih zoper premoženje ni odločilno, ali je storilec pridobil protipravno premoženjsko korist zase. Že v 23. poglavju, v katerega so umeščena kazniva dejanja zoper premoženje, je vrsta kaznivih dejanj, ki ne terjajo pridobitve premoženjske koristi le za storilca kaznivega dejanja samega, pač pa zadostuje, da s kaznivim dejanjem pridobi protipravno premoženjsko korist komu drugemu (npr. kazniva dejanja goljufije po členu 211 KZ-1, organiziranja denarnih verig in nedovoljeno prirejanje iger na srečo po členu 212 KZ-1, izsiljevanja po členu 213 KZ-1, oderuštva po členu 214 KZ-1, izneverjanja po členu 215 KZ-1). Tako se pokaže, da pritožnik s stališčem, da njegove vloge pri kaznivem dejanju zlorabe prostitucije (pri čemer sam v pritožbi priznava, da je od oškodovank prejel denarne zneske in jih po navodilih nadrejenih izročal nadrejenim), ker pri tem zase ni pridobil protipravne premoženjske koristi in zato njegovega kaznivega dejanja ni moč opredeliti kot kaznivo dejanje zoper premoženje, ne more uspeti.

VSL Sklep Cst 268/2020, 22. 7. 2020

407. člen (sklep o odpustu obveznosti)

- ◆ Pri kaznivih dejanjih zoper premoženje ni odločilno, ali je storilec pridobil protipravno premoženjsko korist zase. Že v 23. poglavju, v katerega so umeščena kazniva dejanja zoper premoženje, je vrsta kaznivih dejanj, ki ne terjajo pridobitve premoženjske koristi le za storilca kaznivega dejanja samega, pač pa zadostuje, da s kaznivim dejanjem pridobi protipravno premoženjsko korist komu drugemu (npr. kazniva dejanja goljufije po členu 211 KZ-1, organiziranja denarnih verig in nedovoljeno prirejanje iger na srečo po členu 212 KZ-1, izsiljevanja po členu 213 KZ-1, oderuštva po členu 214 KZ-1, izneverjanja po členu 215 KZ-1). Tako se pokaže, da pritožnik s stališčem, da njegove vloge pri kaznivem dejanju zlorabe prostitucije (pri čemer sam v pritožbi priznava, da je od oškodovank prejel denarne zneske in jih po navodilih nadrejenih izročal nadrejenim), ker pri tem zase ni pridobil protipravne premoženjske koristi in zato njegovega kaznivega dejanja ni moč opredeliti kot kaznivo dejanje zoper premoženje, ne more uspeti.

VSL Sklep Cst 268/2020, 22. 7. 2020

- ◆ Izpodbijani sklep sicer pravilno navaja, da je že ustaljeno stališče sodne prakse, da se določba 1. točke drugega odstavka 399. člena ZFPPIPP razlaga tako, da med kazniva dejanja zoper premoženje in gospodarstvo ne sodijo samo tista kazniva dejanja, ki so uvrščena izrecno v poglavji kaznivih dejanj zoper premoženje in gospodarstvo (23. in 24. poglavje KZ-1), temveč tudi tista, ki jih zakonodajalec sicer v ti poglavji ni umestil, vendar pa so po svojih objektivnih elementih podobna elementom kaznivih dejanj, ki so umeščena v poglavji kaznivih dejanj zoper premoženje ali gospodarstvo. To pa pomeni, da mora sodišče v vsakem konkretnem primeru presoditi ali gre dejansko za tako kaznivo dejanje. Po ugotovitvah višjega sodišča te presoje sodišče prve stopnje v obravnavanem primeru ni napravilo, saj je navedlo le, da gre po njegovem stališču za kaznivo dejanje, ki ima elemente kaznivega dejanja zoper premoženje in gospodarstvo. Te svoje odločitve pa ni z ničemer argumentirano obrazložilo. Na podlagi tako pavšalnega zaključka sodišča prve stopnje in sklicujoč se le na podatke iz kazenske evidence, brez da bi pri tem sploh pridobilo in vpogledalo v kazensko sodbo, s čimer bi ugotovilo okoliščine konkretnega primera in kaznivega dejanja, za katerega je bil dolžnik pravnomočno obsojen, zavrnitve predloga za odpust obveznosti ni mogoče utemeljiti.

VSL Sklep Cst 496/2020, 19. 11. 2020

- ◆ Po 8. točki drugega odstavka Odredbe o posebnih ukrepih zaradi nastanka pogojev iz prvega odstavka 83. člena Zakona o sodiščih z dne 13.3.2010, ki je veljala od 16.3. do 30.3.2020, so se kot nujne zadeve (med drugim) šteli tudi zadeve prisilne poravnave in stečaja. V navedeni odredbi je določeno da, razen v nujnih zadevah, v času trajanja posebnih ukrepov procesni roki ne tečejo in se ne vročajo sodna pisanja. Sporna zadeva je postopek (osebnega) stečaja, ki se je po 8. točki drugega odstavka omenjene odredbe štela kot nujna zadeva, v kateri tek procesnih rokov ni bil zaustavljen. To se je zgodilo šele z novo Odredbo o posebnih ukrepih z dne 30.3.2020, ki je veljala od 31.3.2020 do 9.4.2020. Glede na to, da se je dolžniku pritožbeni rok proti sklepu o zavrnitvi odpusta obveznosti iztekel 26.3.2020, na tek pritožbenega roka v njegovi zadevi prej navedene odredbe niso vplivale.

VSL Sklep Cst 519/2020, 1. 12. 2020

- ◆ Pritožnik ugotovitve sodišča prve stopnje, ki jim višje sodišče pritruje, saj je bil dolžnik pravnomočno obsojen za kaznivo dejanje proti premoženju, ker je s storitvijo kaznivega dejanja namerno prikrajšal svojega otroka v premoženju, izpodbija z opisom osebnih okoliščin. Vsa ta dejstva bi morda lahko imela vpliv v kazenskem postopku, ne pa tudi v tem postopku odpusta obveznosti.

VSL sklep Cst 550/2020, 24. 12. 2020

408. člen (terjatve, za katere učinkuje odpust obveznosti)

- ◆ Neplačevanje tekočih obveznosti dolžnice upniku iz naslova stanovanjskih stroškov ne predstavlja nobenega od ugovornih razlogov upnika po 1. in 2. točki prvega odstavka 403. člena ZFPPIPP. Odpust

obveznosti učinkuje le za vse terjatve upnikov do dolžnika, ki so nastale do začetka postopka osebnega stečaja. Dokazna listina, ki jo je upnik predložil sodišču šele v predmetni pritožbi, predstavlja pritožbeno novoto, ki je sodišče v pritožbenem postopku ne more upoštevati. Upnik namreč ni navedel nobene okoliščine, zaradi katere tega dokaza brez svoje krivde ni mogel posredovati sodišču že prej, tako da bi jo pri svoji odločitvi v okviru izpodbijanega sklepa lahko upoštevalo že sodišče prve stopnje.

VSL Sklep Cst 243/2020, 7. 7. 2020

- ◆ Ker skladno z določbo prvega odstavka 279. člena ZFPPIPP, ki se glede na določbo 383. člena ZFPPIPP smiselno uporablja tudi v postopku osebnega stečaja, začetek stečajnega postopka ne vpliva na ločitveno pravico in terjatev, zavarovano s to ločitveno pravico, tudi postopek odpusta obveznosti, ki je postopek znotraj stečajnega postopka, ne more imeti vpliva na terjatev, zavarovano z ločitveno pravico.

VSC Sklep I Ip 224/2020, 20. 8. 2020

- ◆ Odpust obveznosti učinkuje samo za nezavarovane terjatve, za zavarovane terjatve, pa odpust obveznosti ne učinkuje.

VSC Sklep I Ip 330/2020, 6. 11. 2020

- ◆ Pri presoji trenutka nastanka obveznosti dolžnika iz naslova pravnih stroškov kot stranske terjatve ni pomembno, kdaj je bil pridobljen izvršilni naslov za poplačilo obveznosti, temveč kdaj je obveznost nastala (pred začetkom stečajnega postopka ali po njem). Pri tem je treba upoštevati določbo 151. člena ZPP, ki določa, kdaj pravdni stroški nastanejo, kot tudi določbo 152. člena ZPP, ki določa, da vsaka stranka predhodno sama krije stroške, ki jih povzroči s svojimi dejanji.

VSK Sklep I Ip 277/2020, 29. 1. 2021

- ◆ Zaradi zakonske subrogacije se narava terjatve ni spremenila in še vedno ostaja preživninska terjatev. Gre za primerljiva položaja, ko je nekdo plačal za preživninskega zavezanca, nato pa je to plačilo uveljavljal bodisi s tožbo neposredno od preživninskega zavezanca (in v primeru neplačila predlagal izvršbo kot v tej zadevi) bodisi je vstopil v položaj otroka na podlagi zakona (potem ko je otrok - upravičenec že predlagal izvršbo na podlagi pravnomočne sodbe ali dogovora pri Centru za socialno delo, a je bila neuspešno zaključena ter je zato pridobil pravico do nadomestila preživnine pri skladu), kar ni bistveni razlikovalni element. Bistveno je, da obe terjatvi izvirata iz dolžnosti preživljanja.

VSC Sklep I Ip 326/2020, 7. 10. 2020

- ◆ Obravnavane obveznosti, ki se izterjujejo, imajo naravo prednostnih nezavarovanih terjatev skladno z drugim odstavkom 21. člena ZFPPIPP. Za tovrstne obveznosti pa odpust obveznosti ne učinkuje, kot je določeno v drugem odstavku 408. člena ZFPPIPP, ki po noveli ZFPPIPP-G, ki velja od 26. 4. 2016 in je merodajen tudi v obravnavani zadevi, določa, da odpust obveznosti ne učinkuje med drugim tudi za prednostne terjatve iz drugega odstavka 21. člena ZFPPIPP.

UPRS Sodba I U 2505/2018-7, 19. 11. 2019

- ◆ Z izpodbijanim sklepom terjane obveznosti predstavljajo prednostne terjatve v smislu drugega odstavka 21. člena ZFPPIPP, torej, da gre za nezavarovane terjatve za plačilo prispevkov, ki so nastale pred začetkom postopka zaradi insolventnosti. Terjani prispevki se nanašajo na obdobje avgusta 2017, nad tožnikom pa se je stečajni postopek začel 1. 9. 2017. Posledično so te terjatve izvzete iz odpusta po 2. točki sklepa o odpustu obveznosti.

UPRS Sodba I U 1926/2019-11, 15. 10. 2020

- ◆ Obravnavane obveznosti iz naslova prispevkov za socialno varnost in v zvezi z njimi obračunanih obresti, ki se izterjujejo, imajo naravo prednostnih nezavarovanih terjatev skladno z drugim odstavkom 21. člena ZFPPIPP. Za tovrstne obveznosti pa odpust ne učinkuje, kot je določeno v drugem odstavku 408. člena ZFPPIPP, ki po noveli ZFPPIPP-G, ki velja od 26. 4. 2016 in je merodajen tudi v obravnavani zadevi, določa, da odpust obveznosti ne učinkuje med drugim tudi za prednostne terjatve iz drugega odstavka 21. člena ZFPPIPP.

UPRS Sodba I U 1961/2019-10, 22. 10. 2020

409. člen (pravni učinki odpusta obveznosti)

410. člen (končanje postopka osebnega stečaja po odpustu obveznosti)

411. člen (izpodbijanje odpusta obveznosti)

412. člen (odločanje o razveljavitvi odpusta obveznosti)

413. člen (evidenca sklepov o odpustu obveznosti)

414. člen (zapuščina kot stečajni dolžnik)

- ♦ Sklep o začetku postopka zaradi insolventnosti spada med sklepe, izdane v predhodnem postopku zaradi insolventnosti, zato imajo procesno legitimacijo za pritožbo proti temu sklepu tisti, ki imajo položaj stranke predhodnega postopka. Če so dediči prevzeli (sprejeli) dediščino, premoženjske pravice, katerih imetnik je bil zapustnik ob svoji smrti (zapuščina), ne preidejo v stečajno maso v stečaju zapuščine, saj so njihovi imetniki že postali dediči, ki so sprejeli dediščino. A v takem primeru vključuje stečajna masa obligacijske (denarne) terjatve zapustnikovih upnikov do dedičev na podlagi njihove odgovornosti za zapustnikove obveznosti po 142. členu ZD in denarna plačila, ki jih upravitelj izterja od zapustnikovih dedičev z uveljavitvijo teh terjatev. Zato zaradi enakega obravnavanja vseh zapustnikov upnikov z začetkom stečaja zapuščine preneha pravica posameznega upnika uveljavljati svojo terjatev (neposredno) od posameznega zapustnikovega dediča in hkrati nastane pravica zapuščine (stečajne mase kot premoženja z omejeno pravno subjektiviteto), ki jo v imenu stečajne mase uveljavlja upravitelj, od zapustnikovih dedičev zahtevati plačilo teh terjatev. Da bi morali biti v primeru predloga za začetek stečaja le vsi dediči skupaj njegovi predlagatelji, iz zakona ne izhaja. Kaj takega pa ni mogoče zaključiti niti glede na naravo in namen postopka stečaja zapuščine. Položaj predlagateljev stečajnega postopka v tem primeru tudi smiselno ne ustreza položaju enotnih sospornikov, saj bi bila zaradi dediča, ki noče vložiti predloga, drugim dedičem tako odvzeta zakonita pravica do končne ureditve zapustnikovega premoženjskega položaja, kar glede na verjetno izkazanost obstoja dolgov v konkretnem primeru vpliva tudi na premoženjski položaj vsakega posameznega dediča, ki se dedovanju ni odpovedal. Procesna dejanja, ki jih je v predhodnem stečajnem postopku po splošnih pravilih upravičen opravljati stečajni dolžnik, kar zajema tudi vložitev predloga za začetek stečajnega postopka, je tako v predhodnem postopku stečaja zapuščine upravičen opravljati dedič.

VSL Sklep Cst 292/2020, 14. 8. 2020

- ♦ Pritožnik je kot predlagatelj postopka predlog za začetek postopka stečaja zapuščine vložil, sodišče prve stopnje pa ga je prejelo 14. 5. 2020. Tega datuma ni mogoče spremeniti, kot predlaga pritožnik. Ne gre namreč za nek sodno določen rok, temveč gre za dejstvo v zvezi z vložitvijo predloga. Rok 15 dni določa tretji odstavek 233. člena ZFPPIPP, ta rok kot zakonsko določen rok pa ni podaljšljiv. Do poteka roka mora biti plačan celoten predujem ali pa mora biti predložena odločba o oprostitvi plačila predujma.

VSL sklep Cst 397/2020, 13. 10. 2020

- ◆ Če torej zapuščinsko sodišče ne izda sklepa o dedovanju, ker ni dedičev, tudi ne odloči o omejitvi dedovanja. Ker pa je zapuščina prešla v stečajno maso že s trenutkom zapustnikove smrti (prvi odstavek 417.d člena ZFPPIPP), ker ni dedovanja in ker je potrebno določbe 128. člena ZD uporabiti v povezavi z relevantnimi določbami ZFPPIPP, je sodišče prve stopnje zmotno uporabilo 128. člen ZD in je materialnopravno zmotno odločilo v točkah II in III izreka ter posledično tudi v točki IV izreka, ko je z napadenim sklepom iz zapuščine izločilo del zapustnikovega premoženja v korist M. in preneslo v stečajno maso zapuščine brez dedičev po zapustniku le preostanek zapuščine.

VSC Sklep Cp 376/2020, 12. 11. 2020

415. člen (namen postopka stečaja zapuščine)

- ◆ Sklep o začetku postopka zaradi insolventnosti spada med sklepe, izdane v predhodnem postopku zaradi insolventnosti, zato imajo procesno legitimacijo za pritožbo proti temu sklepu tisti, ki imajo položaj stranke predhodnega postopka. Če so dediči prevzeli (sprejeli) dediščino, premoženjske pravice, katerih imetnik je bil zapustnik ob svoji smrti (zapuščina), ne preidejo v stečajno maso v stečaju zapuščine, saj so njihovi imetniki že postali dediči, ki so sprejeli dediščino. A v takem primeru vključuje stečajna masa obligacijske (denarne) terjatve zapustnikovih upnikov do dedičev na podlagi njihove odgovornosti za zapustnikove obveznosti po 142. členu ZD in denarna plačila, ki jih upravitelj izterja od zapustnikovih dedičev z uveljavitvijo teh terjatev. Zato zaradi enakega obravnavanja vseh zapustnikov upnikov z začetkom stečaja zapuščine preneha pravica posameznega upnika uveljavljati svojo terjatev (neposredno) od posameznega zapustnikovega dediča in hkrati nastane pravica zapuščine (stečajne mase kot premoženja z omejeno pravno subjektiviteto), ki jo v imenu stečajne mase uveljavlja upravitelj, od zapustnikovih dedičev zahtevati plačilo teh terjatev. Da bi morali biti v primeru predloga za začetek stečaja le vsi dediči skupaj njegovi predlagatelji, iz zakona ne izhaja. Kaj takega pa ni mogoče zaključiti niti glede na naravo in namen postopka stečaja zapuščine. Položaj predlagateljev stečajnega postopka v tem primeru tudi smiselno ne ustreza položaju enotnih sospornikov, saj bi bila zaradi dediča, ki noče vložiti predloga, drugim dedičem tako odvzeta zakonita pravica do končne ureditve zapustnikovega premoženjskega položaja, kar glede na verjetno izkazanost obstoja dolgov v konkretnem primeru vpliva tudi na premoženjski položaj vsakega posameznega dediča, ki se dedovanju ni odpovedal. Procesna dejanja, ki jih je v predhodnem stečajnem postopku po splošnih pravilih upravičen opravljati stečajni dolжник, kar zajema tudi vložitev predloga za začetek stečajnega postopka, je tako v predhodnem postopku stečaja zapuščine upravičen opravljati dedič.

VSL Sklep Cst 292/2020, 14. 8. 2020

416. člen (uporaba pravil o stečajnem postopku nad pravno osebo in o postopku osebne stečaja)

- ◆ Sklep o začetku postopka zaradi insolventnosti spada med sklepe, izdane v predhodnem postopku zaradi insolventnosti, zato imajo procesno legitimacijo za pritožbo proti temu sklepu tisti, ki imajo položaj stranke predhodnega postopka. Če so dediči prevzeli (sprejeli) dediščino, premoženjske pravice, katerih imetnik je bil zapustnik ob svoji smrti (zapuščina), ne preidejo v stečajno maso v stečaju zapuščine, saj so njihovi imetniki že postali dediči, ki so sprejeli dediščino. A v takem primeru vključuje stečajna masa obligacijske (denarne) terjatve zapustnikovih upnikov do dedičev na podlagi njihove odgovornosti za zapustnikove obveznosti po 142. členu ZD in denarna plačila, ki jih upravitelj izterja od zapustnikovih dedičev z uveljavitvijo teh terjatev. Zato zaradi enakega obravnavanja vseh zapustnikov upnikov z začetkom stečaja zapuščine preneha pravica posameznega upnika uveljavljati svojo terjatev (neposredno) od posameznega zapustnikovega dediča in hkrati nastane pravica zapuščine (stečajne mase kot premoženja z omejeno pravno subjektiviteto), ki jo v imenu stečajne mase uveljavlja upravitelj, od zapustnikovih dedičev zahtevati plačilo teh terjatev. Da bi morali biti v primeru predloga za začetek stečaja le vsi dediči skupaj njegovi predlagatelji, iz zakona ne izhaja. Kaj takega pa ni mogoče zaključiti niti glede na naravo in namen postopka stečaja zapuščine. Položaj predlagateljev stečajnega postopka v

tem primeru tudi smiselno ne ustreza položaju enotnih sospornikov, saj bi bila zaradi dediča, ki noče vložiti predloga, drugim dedičem tako odvzeta zakonita pravica do končne ureditve zapustnikovega premoženjskega položaja, kar glede na verjetno izkazanost obstoja dolgov v konkretnem primeru vpliva tudi na premoženjski položaj vsakega posameznega dediča, ki se dedovanju ni odpovedal. Procesna dejanja, ki jih je v predhodnem stečajnem postopku po splošnih pravilih upravičen opravljati stečajni dolжник, kar zajema tudi vložitev predloga za začetek stečajnega postopka, je tako v predhodnem postopku stečaja zapuščine upravičen opravljati dedič.

VSL Sklep Cst 292/2020, 14. 8. 2020

417. člen (stranke glavnega postopka stečaja zapuščine)

417.a člen (obvestitev Republike Slovenije o zapuščini brez dedičev)

417.b člen (zahteva za prenos zapuščine v stečajno maso zapuščine brez dedičev)

417.c člen (posebna pravila o postopku stečaja zapuščine brez dedičev)

417.d člen (posledice začetka stečaja zapuščine brez dedičev)

- ◆ Če torej zapuščinsko sodišče ne izda sklepa o dedovanju, ker ni dedičev, tudi ne odloči o omejitvi dedovanja. Ker pa je zapuščina prešla v stečajno maso že s trenutkom zapustnikove smrti (prvi odstavek 417.d člena ZFPPIPP), ker ni dedovanja in ker je potrebno določbe 128. člena ZD uporabiti v povezavi z relevantnimi določbami ZFPPIPP, je sodišče prve stopnje zmotno uporabilo 128. člen ZD in je materialnopravno zmotno odločilo v točkah II in III izreka ter posledično tudi v točki IV izreka, ko je z napadenim sklepom iz zapuščine izločilo del zapustnikovega premoženja v korist M. in preneslo v stečajno maso zapuščine brez dedičev po zapustniku le preostanek zapuščine.

VSC Sklep Cp 376/2020, 12. 11. 2020

418. člen (posebna pravila o stečajni masi)

- ◆ Sklep o začetku postopka zaradi insolventnosti spada med sklepe, izdane v predhodnem postopku zaradi insolventnosti, zato imajo procesno legitimacijo za pritožbo proti temu sklepu tisti, ki imajo položaj stranke predhodnega postopka. Če so dediči prevzeli (sprejeli) dediščino, premoženjske pravice, katerih imetnik je bil zapustnik ob svoji smrti (zapuščina), ne preidejo v stečajno maso v stečaju zapuščine, saj so njihovi imetniki že postali dediči, ki so sprejeli dediščino. A v takem primeru vključuje stečajna masa obligacijske (denarne) terjatve zapustnikovih upnikov do dedičev na podlagi njihove odgovornosti za zapustnikove obveznosti po 142. členu ZD in denarna plačila, ki jih upravitelj izterja od zapustnikovih dedičev z uveljavitvijo teh terjatev. Zato zaradi enakega obravnavanja vseh zapustnikov upnikov z začetkom stečaja zapuščine preneha pravica posameznega upnika uveljavljati svojo terjatev (neposredno) od posameznega zapustnikovega dediča in hkrati nastane pravica zapuščine (stečajne mase

kot premoženja z omejeno pravno subjektiviteto), ki jo v imenu stečajne mase uveljavlja upravitelj, od zapustnikovih dedičev zahtevati plačilo teh terjatev. Da bi morali biti v primeru predloga za začetek stečaja le vsi dediči skupaj njegovi predlagatelji, iz zakona ne izhaja. Kaj takega pa ni mogoče zaključiti niti glede na naravo in namen postopka stečaja zapuščine. Položaj predlagateljev stečajnega postopka v tem primeru tudi smiselno ne ustreza položaju enotnih sospornikov, saj bi bila zaradi dediča, ki noče vložiti predloga, drugim dedičem tako odvzeta zakonita pravica do končne ureditve zapustnikovega premoženjskega položaja, kar glede na verjetno izkazanost obstoja dolgov v konkretnem primeru vpliva tudi na premoženjski položaj vsakega posameznega dediča, ki se dedovanju ni odpovedal. Procesna dejanja, ki jih je v predhodnem stečajnem postopku po splošnih pravilih upravičen opravljati stečajni dolžnik, kar zajema tudi vložitev predloga za začetek stečajnega postopka, je tako v predhodnem postopku stečaja zapuščine upravičen opravljati dedič.

VSL Sklep Cst 292/2020, 14. 8. 2020

- ◆ Če torej zapuščinsko sodišče ne izda sklepa o dedovanju, ker ni dedičev, tudi ne odloči o omejitvi dedovanja. Ker pa je zapuščina prešla v stečajno maso že s trenutkom zapustnikove smrti (prvi odstavek 417.d člena ZFPPIPP), ker ni dedovanja in ker je potrebno določbe 128. člena ZD uporabiti v povezavi z relevantnimi določbami ZFPPIPP, je sodišče prve stopnje zmotno uporabilo 128. člen ZD in je materialnopravno zmotno odločilo v točkah II in III izreka ter posledično tudi v točki IV izreka, ko je z napadenim sklepom iz zapuščine izločilo del zapustnikovega premoženja v korist M. in preneslo v stečajno maso zapuščine brez dedičev po zapustniku le preostanek zapuščine.

VSC Sklep Cp 376/2020, 12. 11. 2020

419. člen (uporaba 6. poglavja)

420. člen (odločanje o začetku postopka prisilne likvidacije)

- ◆ Predlagatelj mora izkazati le obstoj pogojev za začetek postopka prisilne likvidacije, sodišče pa ob tem ne presoja, ali je družba insolventna. Le če bi sodišče ocenilo (in seveda tudi obrazložilo), da gre za zlorabo instituta, bi v zvezi s tem izvajalo dokaze.

VSL Sklep Cst 422/2020, 20. 10. 2020

421. člen (uporaba pravil za prisilno likvidacijo)

422. člen (stranke postopka prisilne likvidacije)

423. člen (posebna pravila, če je pravna oseba insolventna)

424. člen (uporaba 7. poglavja)

425. člen (pristojnost sodišča)

426. člen (sestava registrskega sodišča)

427. člen (izbrisni razlog)

- ◆ Tožena stranka kot oseba z javnimi pooblastili ni upravičeni predlagatelj postopka izbrisa in zato tudi ne stranka tega postopka, ki ga izvede registrsko sodišče. Po določbi drugega odstavka 9. člena ZSReg se postopek vpisa v sodni register lahko začne tudi po uradni dolžnosti, kadar tako določa zakon. Podlago za začetek postopka izbrisa pravne osebe po uradni dolžnosti na podlagi obvestila iz 428. člena ZFPPIPP pa izrecno določa 431. člen ZFPPIPP. Obravnava obvestila iz 428. člena kot predloga za začetek postopka izbrisa zato ni dopustna. Po 41. členu ZSReg ni mogoče uveljavljati ničnosti vpisa izbrisa gospodarske družbe iz sodnega registra. Z izbrisom iz sodnega registra je družba Z. d. o. o. dokončno prenehala obstajati kot pravna oseba in je ni več mogoče oživeti in ponovno vzpostaviti njeno pravno subjektiviteto. 41. člen ZSReg namreč govori o tožbi za ugotovitev ničnosti vpisa, ne pa o ničnosti vpisa izbrisa subjekta iz sodnega registra.

VSL Sodba in sklep I Cpg 359/2019, 13. 5. 2020

- ◆ Iz navedenega izhaja, da lastnik objekta, ki stoji na istem naslovu, ki je v sodni register vpisan kot poslovni naslov določene pravne osebe, ni oseba, ki bi bila zavezana obvestiti registrsko sodišče, da navedena pravna oseba na tem naslovu ne posluje. Le v kolikor bi predlagatelj trdil, da prejšnji lastnik objekta D. subjektu vpisa ni dal dovoljenja za poslovanje na naslovu E., bi lahko nastopal kot upravičeni predlagatelj začetka postopka izbrisa iz sodnega registra brez likvidacije subjekta vpisa.

VSL Sklep IV Cpg 648/2020, 29. 10. 2020

- ◆ O možnosti upnikovega izpodbijanja obstoja izbrisnega razloga iz 2. točke prvega odstavka 427. člena ZFPPIPP se je Ustavno sodišče v odločbi U-I-57/15, U-I-2/16 že opredelilo v 3. točki izreka in upnikom subjekta vpisa v postopku izbrisa, začetem na podlagi 2. točke prvega odstavka 427. člena ZFPPIPP priznalo kot ugovor, da izbrisni razlog ne obstaja, ugovor, da pravna oseba ni prenehala poslovati, da ima premoženje ali da ni izpolnila svojih obveznosti, torej jim je do odprave protipravnosti priznalo vsebinsko enak ugovor kot v izbrisnem postopku, začetem po 1. točki prvega odstavka 427. člena ZFPPIPP.

VSL Sklep IV Cpg 782/2020, 17. 12. 2020

- ◆ V izbrisnem postopku po 2. točki prvega odstavka 427. člena ZFPPIPP je mogoče uveljaviti vsebinsko enak ugovor, kot v izbrisnem postopku po 1. točki prvega odstavka 427. člena ZFPPIPP. Sodišče prve stopnje je v izpodbijanem sklepu ugotovilo, da je upnica subjekta vpisa Republika Slovenija navedla, da ima subjekt vpisa do nje neporavnane obveznosti, kar pomeni, da izbrisni razlog ne obstaja.

VSL Sklep IV Cpg 771/2020, 17. 12. 2020

428. člen (obveznost obveščanja o domnevi izbrisnega razloga)

- ◆ Tožena stranka kot oseba z javnimi pooblastili ni upravičeni predlagatelj postopka izbrisa in zato tudi ne stranka tega postopka, ki ga izvede registrsko sodišče. Po določbi drugega odstavka 9. člena ZSReg se postopek vpisa v sodni register lahko začne tudi po uradni dolžnosti, kadar tako določa zakon. Podlago za začetek postopka izbrisa pravne osebe po uradni dolžnosti na podlagi obvestila iz 428. člena ZFPPIPP pa izrecno določa 431. člen ZFPPIPP. Obravnava obvestila iz 428. člena kot predloga za začetek postopka izbrisa zato ni dopustna. Po 41. členu ZSReg ni mogoče uveljavljati ničnosti vpisa izbrisa gospodarske družbe iz sodnega registra. Z izbrisom iz sodnega registra je družba Z. d. o. o. dokončno

prenehala obstajati kot pravna oseba in je ni več mogoče oživeti in ponovno vzpostaviti njeno pravno subjektiviteto. 41. člen ZSReg namreč govori o tožbi za ugotovitev ničnosti vpisa, ne pa o ničnosti vpisa izbrisa subjekta iz sodnega registra.

VSL Sodba in sklep I Cpg 359/2019, 13. 5. 2020

429. člen (uporaba pravil o postopku)

430. člen (objave in vročitve)

431. člen (odločanje o začetku postopka izbrisa)

- ♦ Tožena stranka kot oseba z javnimi pooblastili ni upravičeni predlagatelj postopka izbrisa in zato tudi ne stranka tega postopka, ki ga izvede registrsko sodišče. Po določbi drugega odstavka 9. člena ZSReg se postopek vpisa v sodni register lahko začne tudi po uradni dolžnosti, kadar tako določa zakon. Podlago za začetek postopka izbrisa pravne osebe po uradni dolžnosti na podlagi obvestila iz 428. člena ZFPPIPP pa izrecno določa 431. člen ZFPPIPP. Obravnava obvestila iz 428. člena kot predloga za začetek postopka izbrisa zato ni dopustna. Po 41. členu ZSReg ni mogoče uveljavljati ničnosti vpisa izbrisa gospodarske družbe iz sodnega registra. Z izbrisom iz sodnega registra je družba Z. d. o. o. dokončno prenehala obstajati kot pravna oseba in je ni več mogoče oživeti in ponovno vzpostaviti njeno pravno subjektiviteto. 41. člen ZSReg namreč govori o tožbi za ugotovitev ničnosti vpisa, ne pa o ničnosti vpisa izbrisa subjekta iz sodnega registra.

VSL Sodba in sklep I Cpg 359/2019, 13. 5. 2020

432. člen (udeleženci postopka izbrisa)

433. člen (upravičeni predlagatelj)

- ♦ Tožena stranka kot oseba z javnimi pooblastili ni upravičeni predlagatelj postopka izbrisa in zato tudi ne stranka tega postopka, ki ga izvede registrsko sodišče. Po določbi drugega odstavka 9. člena ZSReg se postopek vpisa v sodni register lahko začne tudi po uradni dolžnosti, kadar tako določa zakon. Podlago za začetek postopka izbrisa pravne osebe po uradni dolžnosti na podlagi obvestila iz 428. člena ZFPPIPP pa izrecno določa 431. člen ZFPPIPP. Obravnava obvestila iz 428. člena kot predloga za začetek postopka izbrisa zato ni dopustna. Po 41. členu ZSReg ni mogoče uveljavljati ničnosti vpisa izbrisa gospodarske družbe iz sodnega registra. Z izbrisom iz sodnega registra je družba Z. d. o. o. dokončno prenehala obstajati kot pravna oseba in je ni več mogoče oživeti in ponovno vzpostaviti njeno pravno subjektiviteto. 41. člen ZSReg namreč govori o tožbi za ugotovitev ničnosti vpisa, ne pa o ničnosti vpisa izbrisa subjekta iz sodnega registra.

VSL Sodba in sklep I Cpg 359/2019, 13. 5. 2020

- ♦ Iz navedenega izhaja, da lastnik objekta, ki stoji na istem naslovu, ki je v sodni register vpisan kot poslovni naslov določene pravne osebe, ni oseba, ki bi bila zavezana obvestiti registrsko sodišče, da navedena pravna oseba na tem naslovu ne posluje. Le v kolikor bi predlagatelj trdil, da prejšnji lastnik

objekta D. subjektu vpisa ni dal dovoljenja za poslovanje na naslovu E., bi lahko nastopal kot upravičeni predlagatelj začetka postopka izbrisa iz sodnega registra brez likvidacije subjekta vpisa.

VSL Sklep IV Cpg 648/2020, 29. 10. 2020

- ♦ O možnosti upnikovega izpodbijanja obstoja izbrisnega razloga iz 2. točke prvega odstavka 427. člena ZFPPIPP se je Ustavno sodišče v odločbi U-I-57/15, U-I-2/16 že opredelilo v 3. točki izreka in upnikom subjekta vpisa v postopku izbrisa, začetem na podlagi 2. točke prvega odstavka 427. člena ZFPPIPP priznalo kot ugovor, da izbrisni razlog ne obstaja, ugovor, da pravna oseba ni prenehala poslovati, da ima premoženje ali da ni izpolnila svojih obveznosti, torej jim je do odprave protipravnosti priznalo vsebinsko enak ugovor kot v izbrisnem postopku, začetem po 1. točki prvega odstavka 427. člena ZFPPIPP.

VSL Sklep IV Cpg 782/2020, 17. 12. 2020

434. člen (sklep o začetku postopka izbrisa)

435. člen (razlogi za ugovor proti sklepu o začetku postopka izbrisa)

- ♦ O možnosti upnikovega izpodbijanja obstoja izbrisnega razloga iz 2. točke prvega odstavka 427. člena ZFPPIPP se je Ustavno sodišče v odločbi U-I-57/15, U-I-2/16 že opredelilo v 3. točki izreka in upnikom subjekta vpisa v postopku izbrisa, začetem na podlagi 2. točke prvega odstavka 427. člena ZFPPIPP priznalo kot ugovor, da izbrisni razlog ne obstaja, ugovor, da pravna oseba ni prenehala poslovati, da ima premoženje ali da ni izpolnila svojih obveznosti, torej jim je do odprave protipravnosti priznalo vsebinsko enak ugovor kot v izbrisnem postopku, začetem po 1. točki prvega odstavka 427. člena ZFPPIPP.

VSL Sklep IV Cpg 782/2020, 17. 12. 2020

- ♦ V izbrisnem postopku po 2. točki prvega odstavka 427. člena ZFPPIPP je mogoče uveljaviti vsebinsko enak ugovor, kot v izbrisnem postopku po 1. točki prvega odstavka 427. člena ZFPPIPP. Sodišče prve stopnje je v izpodbijanem sklepu ugotovilo, da je upnica subjekta vpisa Republika Slovenija navedla, da ima subjekt vpisa do nje neporavnane obveznosti, kar pomeni, da izbrisni razlog ne obstaja.

VSL Sklep IV Cpg 771/2020, 17. 12. 2020

436. člen (rok za ugovor proti sklepu o začetku postopka izbrisa)

437. člen (odločanje o ugovoru proti sklepu o začetku postopka izbrisa)

438. člen (sklep o ustavitvi postopka izbrisa)

- ♦ O možnosti upnikovega izpodbijanja obstoja izbrisnega razloga iz 2. točke prvega odstavka 427. člena ZFPPIPP se je Ustavno sodišče v odločbi U-I-57/15, U-I-2/16 že opredelilo v 3. točki izreka in upnikom subjekta vpisa v postopku izbrisa, začetem na podlagi 2. točke prvega odstavka 427. člena ZFPPIPP priznalo kot ugovor, da izbrisni razlog ne obstaja, ugovor, da pravna oseba ni prenehala poslovati, da ima premoženje ali da ni izpolnila svojih obveznosti, torej jim je do odprave protipravnosti priznalo

vsebinsko enak ugovor kot v izbrisnem postopku, začetem po 1. točki prvega odstavka 427. člena ZFPPIPP.

VSL Sklep IV Cpg 782/2020, 17. 12. 2020

439. člen (sklep o obstoju izbrisnega razloga)

- ♦ Postopek se s singularnim pravnim naslednikom nadaljuje takrat, kadar je singularno pravno nasledstvo v zvezi s prenehanjem pravdne stranke. V primerih ko pride med pravdo do odtujitve stvari ali pravice, o kateri teče pravda, materialnopravno nasledstvo lahko pripelje do procesnega samo, če v to privolita obe stranki.

VSL Sklep I Cpg 779/2019, 30. 1. 2020

440. člen (izbris pravne osebe iz sodnega registra)

441. člen (prenehanje pravne osebe)

442. člen (učinek izbrisa za pravice upnikov in delavcev)

- ♦ 442. člen ZFPPIPP nudi dodatne možnosti za uveljavljanje terjatev upnikov in delavcev, ki so jih imeli zoper izbrisano pravno osebo zoper poslovodstvo in člane nadzora, če se po izbrisu pravne osebe iz sodnega registra brez likvidacije izkaže, da je pravna oseba ob prenehanju imela obveznosti, kar pomeni, da bi morala že pred izbrisom opraviti finančno prestrukturiranje ali predlagati začetek stečajnega postopka. Možnost uveljavljanja odškodninske terjatve zoper poslovodstvo po 442. členu ZFPPIPP ne izključuje drugih odškodninskih terjatev zoper poslovodstvo, tudi ne terjatve na povračilo škode, ki jo je družbi (in ne neposredno njenim upnikom) povzročil poslovodja in je pripadala družbi, po njenem izbrisu pa premoženju izbrisane pravne osebe. Odškodninska terjatev, ki jo želi s predlagano začasno odredbo zavarovati upnik, ni identična odškodninski terjatvi, katere izterjavo omogoča 442. člen ZFPPIPP, saj gre za različna škodljiva protipravna ravnanja in pravno varstvo različnih oškodovancev.

VSL Sklep I Cpg 332/2020, 29. 7. 2020

443. člen (najdeno premoženje izbrisane pravne osebe)

- ♦ V petem odstavku 444. člena ZFPPIPP je določeno, kako naj ravna sodišče, če se v teku postopka pravna oseba izbriše iz sodnega registra in če noben od upnikov ne predlaga začetka stečajnega postopka nad najdenim premoženjem izbrisane pravne osebe. Ni pa posebne določbe, ki bi določala, kako naj pritožbeno sodišče postopa s pritožbo, če je bila izdana prvostopenjska sodba, ko je nasprotnica pritožnice še obstajala, in je bila izbrisana šele po izdaji prvostopenjske sodbe. Pritožbeno sodišče je presodilo, da je v petem odstavku 444. člena ZFPPIPP zapisano splošno pravilo, kakšen mora biti izid sodnega postopka, če se v teku postopka pravna oseba izbriše iz sodnega registra in če noben od upnikov ne predlaga začetka stečajnega postopka nad najdenim premoženjem izbrisane pravne osebe. Iz besedila prvega in petega odstavka 444. člena ZFPPIPP je mogoče tudi sklepati, da mora sodišče paziti na obstoj pravne osebe in pravne posledice izbrisa po uradni dolžnosti. Prvotna tožeča stranka je uveljavljala denarne terjatve. Te so deljive (arg. e drugi odstavek 285. člena OZ v povezavi s prvim odstavkom 393.

člena OZ). Če ne bi tožnici pojasnili načina delitve terjatev in temu prilagodili svojih zahtevkov bi to sodne odločitve v stvari sami ne preprečilo v celoti, saj bi se njuno medsebojno materialnopravno razmerje ravnalo po tretjem odstavku 393. člena OZ. Odločitev bi bila mogoča. Medsebojno razmerje pa bi bilo lahko razlog za nadaljnji spor med njima glede delitve terjatve, ki sta jo uveljavljali zoper toženo stranko.

VSL Sodba in sklep I Cpg 551/2019, 3. 10. 2019

444. člen (postopki za uveljavitev pravic izbrisane pravne osebe)

- ♦ V petem odstavku 444. člena ZFPPIPP je določeno, kako naj ravna sodišče, če se v teku postopka pravna oseba izbriše iz sodnega registra in če noben od upnikov ne predlaga začetka stečajnega postopka nad najdenim premoženjem izbrisane pravne osebe. Ni pa posebne določbe, ki bi določala, kako naj pritožbeno sodišče postopa s pritožbo, če je bila izdana prvostopenjska sodba, ko je nasprotnica pritožnice še obstajala, in je bila izbrisana šele po izdaji prvostopenjske sodbe. Pritožbeno sodišče je presodilo, da je v petem odstavku 444. člena ZFPPIPP zapisano splošno pravilo, kakšen mora biti izid sodnega postopka, če se v teku postopka pravna oseba izbriše iz sodnega registra in če noben od upnikov ne predlaga začetka stečajnega postopka nad najdenim premoženjem izbrisane pravne osebe. Iz besedila prvega in petega odstavka 444. člena ZFPPIPP je mogoče tudi sklepati, da mora sodišče paziti na obstoj pravne osebe in pravne posledice izbrisa po uradni dolžnosti. Prvotna tožeča stranka je uveljavljala denarne terjatve. Te so deljive (arg. e drugi odstavek 285. člena OZ v povezavi s prvim odstavkom 393. člena OZ). Če ne bi tožnici pojasnili načina delitve terjatev in temu prilagodili svojih zahtevkov bi to sodne odločitve v stvari sami ne preprečilo v celoti, saj bi se njuno medsebojno materialnopravno razmerje ravnalo po tretjem odstavku 393. člena OZ. Odločitev bi bila mogoča. Medsebojno razmerje pa bi bilo lahko razlog za nadaljnji spor med njima glede delitve terjatve, ki sta jo uveljavljali zoper toženo stranko.

VSL Sodba in sklep I Cpg 551/2019, 3. 10. 2019

- ♦ Postopek se s singularnim pravnim naslednikom nadaljuje takrat, kadar je singularno pravno nasledstvo v zvezi s prenehanjem pravdne stranke. V primerih ko pride med pravdo do odtujitve stvari ali pravice, o kateri teče pravda, materialnopravno nasledstvo lahko pripelje do procesnega samo, če v to privolita obe stranki.

VSL Sklep I Cpg 779/2019, 30. 1. 2020

- ♦ Postopek se s singularnim pravnim naslednikom nadaljuje takrat, kadar je singularno pravno nasledstvo v zvezi s prenehanjem pravdne stranke. V primerih ko pride med pravdo do odtujitve stvari ali pravice, o kateri teče pravda, materialnopravno nasledstvo lahko pripelje do procesnega samo, če v to privolita obe stranki.

VSL Sklep I Cpg 779/2019, 30. 1. 2020

444.a člen (premoženje izbrisane pravne osebe, najdeno v izvršilnem postopku)

445. člen (tuja država in država članica)

446. člen (domači in tuji postopek zaradi insolventnosti)

447. člen (osebe po državni pripadnosti)

448. člen (država, v kateri je premoženje)

449. člen (uporaba 8. poglavja)

450. člen (pristojnost domačega sodišča)

451. člen (upravičenja domačega upravitelja delovati v tuji državi)

452. člen (izjeme zaradi varovanja suverenosti, varnosti ali javnega interesa Republike Slovenije)

453. člen (razlaga pravil, določenih v 8. poglavju)

454. člen (upravičenje tujega upravitelja do neposrednega dostopa do domačega sodišča)

455. člen (upravičenje tujega upravitelja predlagati začetek domačega postopka zaradi insolventnosti)

456. člen (sodelovanje tujega upravitelja v domačem postopku zaradi insolventnosti)

457. člen (položaj tujih upnikov v domačem postopku zaradi insolventnosti)

458. člen (obveščanje znanih upnikov o začetku domačega stečajnega postopka)

459. člen (uporaba pravil o postopku)

460. člen (zahteva za priznanje tujega postopka zaradi insolventnosti)

461. člen (domneve pri priznanju tujega postopka zaradi insolventnosti)

462. člen (sklep o priznanju tujega postopka zaradi insolventnosti)

463. člen (objava sklepa o priznanju tujega postopka zaradi insolventnosti)

464. člen (obveščanje sodišča o novih informacijah)

465. člen (začasna ureditev posledic tujega sodnega postopka zaradi insolventnosti)

466. člen (pravne posledice priznanja tujega glavnega postopka zaradi insolventnosti, ki nastanejo ne da bi o njih odločalo sodišče)

467. člen (pravne posledice priznanja tujega postopka zaradi insolventnosti, ki jih določi sodišče)

468. člen (varovanje interesov upnikov in drugih oseb, za katere učinkujejo pravne posledice priznanja tujega postopka zaradi insolventnosti)

469. člen (procesno upravičenje tujega upravitelja izpodbijati pravna dejanja insolventnega dolžnika)

470. člen (intervencija tujega upravitelja v postopkih, katerih stranka je insolventni dolžnik)

471. člen (sodelovanje domačega sodišča s tujimi sodišči in tujimi upravitelji)

472. člen (sodelovanje domačega upravitelja s tujimi sodišči in tujimi upravitelji)

473. člen (oblike sodelovanja)

473.a člen (jezik sodelovanja)

474. člen (začetek domačega pomožnega postopka zaradi insolventnosti)

475. člen (usklajevanje vzporednega domačega in tujega postopka zaradi insolventnosti)

476. člen (usklajevanje več vzporednih tujih postopkov zaradi insolventnosti)

477. člen (domneva insolventnosti pri priznanju tujega glavnega postopka zaradi insolventnosti)

- 478. člen (pravilo o plačilu terjatve v vzporednih postopkih zaradi insolventnosti)**
- 479. člen (splošno pravilo)**
- 480. člen (pravo, ki se uporabi za pogodbe, katerih predmet je nepremičnina)**
- 481. člen (pravo, ki se uporabi za pravice, ki se vpišejo v register)**
- 482. člen (pravo, ki se uporabi za plačilne sisteme in finančne trge)**
- 483. člen (pravo, ki se uporabi za dogovore o izravnavi in pogodbe o ponovnem odkupu)**
- 484. člen (pravo, ki se uporabi za pogodbe o zaposlitvi)**
- 485. člen (uporaba oddelka 8.7)**
- 486. člen (neposredno učinkovanje postopka zaradi insolventnosti države članice)**
- 487. člen (domači pomožni postopek zaradi insolventnosti)**
- 488. člen (posebna pravila o pravu, ki se uporabi)**

489. člen (prekrški upravitelja)

489.a člen (prekrški drugih oseb pred uvedbo postopka zaradi insolventnosti)

490. člen (prekrški drugih oseb v postopku prisilne poravnave)

491. člen (prekrški drugih oseb v stečajnem postopku)